„Și cele zece coarne înseamnă că din acest regat se vor ridica zece regi, și un altul se va scula după ei; el se va deosebi de cei dinaintea lui și va doborî la pământ trei regi.

***Și va grăi cuvinte de defăimare împotriva Celui Preaînalt și va asupri pe sfinții Celui Preaînalt, și își va pune în gând să schimbe sărbătorile și legea, și ei vor fi dați în mâna lui o vreme și vremuri și jumătate de vreme.*”** (Daniel. 7/24-25.)

*

„Să nu vă amăgească nimeni, cu nici un chip; căci ziua Domnului nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiuirii, fiul pierzării,

Potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu, sau se cinstește cu închinare, așa încât să se așeze el în templul lui Dumnezeu, dându-se pe sine drept dumnezeu.” (2 Tes. 2/3-4.)

Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință

Extrase din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.
(*Vezi și: Unde sunt serbările sfinților? n.r.*)

... **Să se caute calendarele vechi, ca să se vadă cum se țin cu adevărat sărbătorile**. Să vă luați după Ceasloave, că acelea au mai rămas după voia Domnului. În calendar scriu comuniștii ce vor ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-09-1984

***

... Hai, de acum încolo, înainte cu împlinirea! Dar, ca să nu vă descoperiți, țineți și una și alta în ochii lumii: și stilul cel nou, **dar, cu inima fierbinte, pe cel vechi, românesc**, iar pentru ceea ce s-a călcat câtă vreme s-a călcat, răspunde acela care a stricat așezările. Răspunde el, pentru că voi n-ați știut până acum. Eu nu v-am adus la cunoștință; M-am temut să nu vă pierd. Așa cum, după ce am oprit întinarea, Mi-au întors mulți spatele. Dacă v-aș mai fi spus și aceasta mai din timp, ați fi spus că e prea de tot. Acum, când veacurile sunt gata, ți-am spus cum pot să te aduc lângă Mine. Că iată, postul sfinților apostoli pe stilul cel nou e de trei, patru zile, **dar pe stilul românesc e de două, trei săptămâni.** Mult va răspunde cel ce a schimbat, că iată, înainte de judecată a ajuns la rău, iar la judecată va fi să răspundă pentru atâta omenire pe care a dus-o la întuneric. Dacă vreți să țineți și stilul cel nou, Eu vi-l trec și pe acesta, pentru ce n-ați ținut până acum. Dați cezarului ce-i al cezarului, ca să nu te descoperi și să vină împotriva ta, că dacă-i dai și lui ce ai să-i dai, acoperi ce vrei să-I dai lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din data de 11-06-1989

***

Hai să dăm mână cu mână, turmă cu turmă, frate cu frate, și să înfigem cortul și să punem masa cea așteptată de tot cerul sfânt. Sună peste turma ta, iubitul Meu, și spune-i despre izvorul Meu și despre lucrul ce-l lucrez în România în vremea aceasta. Strigă-ți turma și fă-o să-ți cunoască glasul și să meargă după tine, că vreau să-i arăt această grădină și glasul Meu care umple această grădină. **Vine vremea să așez vremurile la loc, că vremea fiarei roșii Mi-a strămutat de la**

locul lor vremile Mele și serbările Mele cele cerești. Iată, vin și cu această așezare, ca s-o așez la loc și să mustru cu certare și cu asprime pe cei ce au călcat peste cele părintești care au fost așezate prin sânge de creştin şi prin jertfă de temelie pentru credinţa cea curată, lăsată prin sfinții cei care sunt acum cu Mine, cei care lucrează din cer cu Mine. Vreau să fiu așteptat cu veghe, așa cum se pregătea poporul lui Moise când vesteam coborârea Mea în mijlocul poporului Israel din vremea lui Moise, că iată, în mijlocul acestui pământ ales este mai mult decât Moise. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către părintele Visarion Iugulescu, din 06-05-1991

***

Pace de la Tatăl şi de la Fiul şi de la Duhul Sfânt, pace regelui României! Pace de la Maica Fiului Treimii cereşti, şi pace întru sărbătoare cerească de la mai-marii cetelor cereşti, Mihail şi Gavriil! Pace şi sărbătoare în cer şi pe pământ, **căci serbările cele din moși-strămoși va fi să-și ia locul lor, iar fiii bisericii fi-va să se întoarcă cu fața spre părinți, după cum, apoi, părinții se vor întoarce cu fața spre fiii lor.** România, cea întâi chemată între neamuri, fi-va întâia între popoarele pământului, căci ea s-a născut odată cu Domnul Iisus Hristos, şi dacă ea s-a născut atunci, a fost apoi încreştinată de cel întâi chemat între apostoli, căci apostolul Andrei a venit şi a botezat-o pe România încă de când era în scutece, **şi a fost creştină şi a fost ortodoxă România**; de la naşterea ei a fost creştină, şi nu poate Domnul să uite pruncia ei şi cămaşa ei cea dintâi, şi nu poate să uite Dumnezeu podoabele cu care a fost înveşmântată România, fiindcă de sub glia ei cea sfântă, tot cerul României strigă la Domnul şi spune: **„Doamne, până când ca să răscumperi pe cei ce stau la temelia acestui neam sfânt?".**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 13-11-1992

***

Eu vă sunt adăpost și ocrotire tare în lume. Eu cu voi sunt dacă v-am ales pentru lucrul Meu, pentru lucrul plinirii vremilor cerurilor, și v-am dat putere să credeți în Mine și să săvârșiți faptele credinței și să vă socotesc pârga începutului cel nou, care vine cu Mine, și apoi să vă înveșnicesc, căci asta este plata pentru care stați după adevăr întru Mine în vremea aceasta când nimeni nu Mă mai are după adevăr.

Dar lumea e tare la cerbice și nu crede în înveșnicirea care vine cu Mine în vremea aceasta. Nu crede lumea, căci lumea e deprinsă cu cele ale morții și nu are putere să creadă așa cum credeți voi. Nici voi nu ați fi crezut dacă Eu nu v-aș fi dat putere să credeți. Puterea credinței în cele ce Eu vă vestesc vouă pentru ca să vă înveșnicesc, **puterea credinței voastre va înnoi pământul, și va fi cer nou și pământ nou, după a Mea făgăduință pentru vremea aceasta**, căci aceasta este vremea în care sunt ajuns cu voi, copii ai credinței celei nemaiauzite prin veacuri. **Că iată, a venit vremea răscumpărării trupurilor și nu mai este credință pe pământ. Tocmai acum, iubiților, tocmai acum este această vreme a necredinței celei mari, nemaiauzite prin veacurile cerurilor, o, tocmai acum! Dar iată, am în voi rămășiță, dar micuță este rămășița aceasta, și din voi voi prăsi fii ai credinței și credință din credință, și așa voi pregăti calea întoarcerii Mele după cum am făgăduit la început.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfintei muceniţe Varvara, din 17-12-1993

***

Poporul Meu de azi, lumea din acest sătuț nu știa, nu știa bine pentru ce veneai tu pe dealul acesta, nu știa despre izvorul Meu pentru tine, nu știa că aici era staulul cel pentru tine și pentru Mine. Frumoasă a fost lucrarea Mea cu tine, poporul Meu de azi. Verginica a fost cavalul din care am cântat Eu pentru tine, Israele, poporul Meu de azi, dar lumea de aici îți punea curse și ție, și Mie. Așa am pățit și atunci. Cei din neamul Meu, cei din cetatea Mea nu M-au prețuit, nu M-au primit. Așa a fost și trâmbița Mea, Verginica. Ea a fost vas ales de Dumnezeu, dar n-au prețuit-o nici sătenii, nici vecinii, nici nașii, nici finii, nici neamurile, nici rudele cele mai de aproape. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice", - și pe Google Drive; Scribd, n.r.*) Tot așa a fost și atunci când am venit Eu prin Fecioară, tot ca și **acum când am venit în Duhul Sfânt ca să te aleg pe tine din lume**; pe tine, Israele, poporul Meu de azi. Și nici n-am avut loc pe pământ ca să te învăț cum era să te învăț, că biserica de pe pământ care poartă numele Meu și haina Mea, ortodoxia căreia i-am zis Eu două mii de ani mireasa Mea, s-a lepădat de Dumnezeu. **Voiește să se lepede de Mine, dar Eu spun că s-a și lepădat, că n-a fost de două mii de ani o mai mare schismă peste biserica Mea ca aceea care a fost acum șaptezeci de ani când s-a împlinit Scriptura aceea care spune**: ***«Se vor încumeta să schimbe și vremurile».*** Iată**, schisma aceea de atunci, a fost lepădarea de credință și de sfinții cei în sobor ceresc serbați, lepădarea de ortodoxia cea din părinți. Ortodoxia nu mai știe ce înseamnă Dumnezeu;** s-a luat după știința acestui veac și crede ce zice știința. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) Dar cea mai mare știință este aceea să lucrezi poruncile sfințeniei și virtuțile creștinești și dumnezeiești, pentru care unii învățați au plecat din învățătura lumii și au îmbrățișat lumina virtuților cerești, căci scris este: ***«Cei ce sunt ai lui Hristos, și-au răstignit trupul și patimile și pofta»*** și legea, care învinuiește pe om la Dumnezeu așa cum azi pe voi vă învinuiesc cunoscătorii legii și vă condamnă vouă dragostea cea pentru cer. (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 09-06-1994

***

Israele, martorul Meu, popor al Duhului Sfânt, Mă doare, tată, când omul cel mânios pe tine te numește pe tine popor împotriva Mea și a Duhului Sfânt. Mă doare și oftez din greu, dar răbdarea Mă ține blând. Așa am pățit și acum două mii de ani. În ziua când am coborât pe Duhul Sfânt, Cel făgăduit ucenicilor Mei, tot așa de răi erau iudeii și atunci, tot ca azi erau oamenii bisericii, tot așa mânioși erau pe Mine cei ce erau stăpâni pe pământ. Ucenicii Mei erau în așteptarea făgăduinței Duhului Sfânt, și erau fricoși, bieții de ei, și se adunau grămadă ca să-și țină nădejdea și pacea, iar Eu i-am slăvit înaintea mulțimilor și am slobozit coborârea Duhului Sfânt în Ierusalim, așa cum am făgăduit. Ucenicii Mei stăteau strânși grămadă într-un foișor, căci se temeau de iudeii care se războiseră cu Mine și cu ei, dar am coborât focul Duhului Sfânt, și ucenicii Mei împărțeau această limbă la toți cei ce erau adunați în ziua aceea de Rusalii la Ierusalim. Și iată, Israele de azi, iată, tată, și azi focul Duhului Sfânt a început să vorbească pe pământ, și încurcă limbile și descurcă limbile și face de rușine toată deșertăciunea, și deșertăciunea strigă la voi că sunteți nebuni, dar **nu voi sunteți nebunii, ci acei ce nu înțeleg nimic din vorbirea Duhului Sfânt.** Iar cel ce este neștiutor sau slab, acela se vădește acum, căci Eu vorbesc în limba bisericii Mele cerești, fiindcă Eu din cer sunt, și am dat judecata sfinților care se uită ce este pe pământ și în bisericile de pe pământ, și sfinții încep judecata, că a venit vremea dreptății.

Fiilor, fiilor, intrați sub ocrotirea Mea, intrați sub aripa sfinților și a îngerilor. Nu stați fără ocrotire, că a venit lepădarea de credință. Atât mai este credință, la fiii cei din lucrarea Mea. Pe

nicăieri nu se mai crede în Dumnezeu. Nimeni nu mai știe cum se crede în Dumnezeu, şi lepădarea de credinţă se desfăşoară din om în om. Ce înseamnă lepădarea de credinţă? Ce înseamnă, fiilor, această lucrare? **Fiilor, fiilor, această lucrare este Domnul Iisus Hristos venit pe pământ în cuvânt, și S-a făcut cunoscut Domnul Iisus Hristos și a cuvântat peste pământ, iar oamenii care-L aud zic că Domnul e demonul, și nimeni nu recunoaște glasul și cuvântul lui Dumnezeu, și lepădarea de credinţă se desfăşoară din stâlp în stâlp începând de la stâlpi.** Stâlpii sunt oamenii bisericii, că la ei M-am dus mai întâi cu cuvântul și atunci și acum, și numai apoi M-am îndreptat spre neamurile pământului și atunci și acum, iar de la stâlpi se desfăşoară lepădarea de Dumnezeu din om în om. Te pune omul bisericii să te lepezi de Hristos, să te lepezi de această lucrare care este Dumnezeu, care se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Te pune să faci și tu ce face el, să minți și tu ca el, că el spune că este cu biserica-mamă, cu biserica de răsărit. Auzi tu, fiule, ce spune? Biserica-mamă, biserica de răsărit! O, dacă el era cu biserica-mamă, cu cea de răsărit, mai era el om al fărădelegii, al păcatului, al slavei deşarte? Biserica-mamă este cea care a murit pentru fii. Biserica de răsărit este cea care a luminat peste fii, este cea cu care se făleşte omul bisericii de azi, omul bisericii lumii, care stă cu fărădelegea lui pe scaunul bisericii-mamă. De aceea am venit Eu și am plâns către tine, Israele, și ți-am spus că duşmanul Mi-a luat căsuța și Mi-a luat hăinuța (*De arhiereu, n.r.*) și M-a furat și s-a dat drept Dumnezeu, și Eu nu mai am drept în căsuța Tatălui Meu, (*Biserica Ortodoxă, n.r.*) şi duşmanul zice că-Mi slujeşte Mie şi că este al Meu. **Este al Meu, dar ca duşman, nu ca prieten; este ca unul care Mi-a luat ce am avut de la Tatăl şi despre care scrie în Scripturi că Mi-a luat via.** Dar Eu am luat darul și harul viei și le-am dat celor ce Mă iubesc, și iată, am vie nouă, iar pe lucrătorii viei i-am lăsat în necredință și am pus peste ei cuvântul cel rostit în vremea Mea cu tine, Israele, via Mea cea de la venirea Mea, și nimeni nu-ți poate face ție rău, că tu ești sub cortul Meu, și ești credință în Dumnezeu. Te-am aşezat prin cuvânt pe pământ, ca să fii popor al credinţei în Dumnezeu, să fii lumină şi cărare pentru oamenii fără sfințenie în trup, și cine se leapădă de tine, acela se leapădă de Mine, **și nimeni nu înțelege Scriptura aceea care spune despre lepădarea de credință din vremea de sfârșit.**

Iată, rostesc cuvânt, aștern cuvânt în cartea Mea și spun: am adus pe pământ această lucrare de cuvânt și am spus să facă omul voia lui Dumnezeu, să creadă omul în Dumnezeu și să se sfințească prin cuvântul cel sfânt care îndeamnă pe om spre împărăția cerurilor, căci iarăși am venit cuvântând pe pământ. **Această lucrare se numeşte Dumnezeu, şi cuvântul lui Dumnezeu, care vine de la Dumnezeu. Acest popor este poporul Cuvântului lui Dumnezeu, și l-am făcut cunoscut prin lucrarea cuvântului rostit din slavă peste pământ.** Cine aude această lucrare de cuvânt, cine aude pe Cel ce grăiește din ceruri și se leapădă de acest cuvânt, acela se leapădă de Dumnezeu. Eu am lucrat cuvânt ceresc pe pământ vreme de patruzeci de ani ca să pun omul față în față cu Mine prin cuvânt și să-l încerc în credință. Iată, fiilor, lepădarea de credință este lepădarea de această lucrare dumnezeiască între oameni.

Am spus arhiereului cel martor al lucrării Mele, i-am spus din vreme că dacă va părăsi lucrarea Mea, nu va cunoaște vremea lepădării de credință. I-am spus că vine lepădarea de credință peste biserică, și iată, a venit, și el nu cunoaște că a venit, pentru că nu a rămas cu Mine ca să știe de la Mine. El vrea să fugă, el vrea să spună că nu e adevărat Domnul prin acest cuvânt venit din cer, dar nu are norocul acesta. Pentru el ar pica bine acum să fie mincinoasă lucrarea cuvântului Meu, ar da bine când el ține cu mâna de coroană ca să nu i-o ia careva de pe creştet. Dar el nu ştie ce înseamnă să ai coroană. Coroană ai tu, poporul Meu. Tu ești cel încoronat, dar el n-a vrut să stea sub coroana ta, și și-a luat coroană de slavă deșartă, ca și arhiereii lumii, care se folosesc de

numele lui Dumnezeu și de locurile închinate lui Dumnezeu și fac fărădelege în loc sfințit de părinți și stau pe pieptul părinților, pe pieptul bisericii-mamă, pe pieptul bisericii de răsărit, căci răsărit înseamnă Dumnezeu, înseamnă sfințenie în trup și viață cerească între oameni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 11-06-1995

***

O, fiică Românie, nu mai călca serbările cerului pe pământ, căci sfinții sunt deasupra ta cu cerul lui Dumnezeu pe aripi de Duh Sfânt, pe vânt de Duh Sfânt. Caută în legile tale cele de dinaintea furtunii și te întoarce cu fața spre părinți, ca să se întoarcă cu fața la tine părinții tăi, căci rugăciunile fiilor Mei cei unși cu care vin spre tine, se vor împlini rugăciunile lor în fața ochilor Mei. Cuvântul Meu se va împlini, căci are putere în el cuvântul cel rostit. Mai întâi este cuvântul, și apoi vine fața lui, căci așa se lucrează prin cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

… O, iubitul Meu, vine vremea să dăm deoparte cele șubrede și să răsară în locul lor cele neclintite care au fost sub ascuns ținute, **căci a fost vremea strâmtorării de sub fiara roșie, care și-a sfârșit stăpânirea ei și numărul celor șaptezeci de ani despre care scrie în Scripturi.** România Mea este țara strălucirilor, care se va vedea răsărind de la Dumnezeu, căci ea a fost robită sub vremea lui Edom, dar vine vremea așezării la loc a împărăției lui Israel, vine vremea să zidim înapoi cele dărâmate, **căci fiara roșie și-a întins cortul ei peste biserica Mea și a strămutat de la locul lor vremile și sărbătorile Domnului și serbările sfinților care stau la temelia bisericii Domnului. Iată, urâciunea pustiirii care a intrat în biserica Mea, se scrie și pentru ea sfârșit, și toate vor veni la matca lor**. Plâng sfinții din cer și așteaptă să se serbeze iarăși sărbătorile lor, căci acelea sunt zilele cerului și **sunt zilele Domnului, care au fost strămutate de la locul lor, și România Mea a călcat peste ele.** Dar Mă voi ridica în vremea aceasta și voi spăla pământul României Mele și voi întoarce inima fiilor către părinți, și a părinților către fii, ca să nu vin și să lovesc cu blestem pe cel ce a mai scăpat cu viață.

… O, strămoșii tăi se roagă în Mine, se roagă Tatălui ca să coboare peste tine Duh Sfânt ca să știi să înțelegi cuvântul vieții, Evanghelia cuvântului Meu care se vestește la toate neamurile pământului mai înainte de arătarea trupului slavei Mele, țara Mea. **Se roagă strămoșii pentru tine ca să nu uiți serbările strămoșești, și să te așezi în ele, și să le așezi la locul lor, țara Mea** creștină, căci măsura facerii așa a lucrat când am așezat semnele vremii. Am lucrat cu măsură când le-am făcut pe toate, și rosteam când lucram facerea la început, lucram și ziceam: ***«Am făcut»,*** și a fost o seară și o dimineață pentru fiecare facere din cele ale facerii. Asta e măsura: o seară și o dimineață, și nu cum măsoară omul timpul ca să schimbe vremurile de la locul facerii lor.

Omul a schimbat hotarul facerii și praznicele care vin din strămoși. Eu sunt Cel ce am făcut vremile și semnele vremii, și omul a schimbat semnele vremii de la locul lor, și când le-a schimbat, a uitat că măsura este ziua, o seară și o dimineață, și se numește ziuă măsura. Eu sunt Cel ce am făcut luna spre vremi și soarele care-și cunoaște apusul său. Eu sunt Cel ce am pus întunericul și s-a făcut noapte ca să iasă fiarele și să mugească și să ceară de la Mine hrană. Eu sunt Cel ce răsar soarele și adun fiarele în culcușurile lor, iar omul iese la lucrul său și la lucrarea sa până seara. O, cât M-am mărit Eu în lucrările Mele, și omul a uitat, și s-a sculat și a schimbat vremile și a zis că este el. Omul s-a făcut Dumnezeu și a zis că este el, dar măsura Mea este ziua, o seară și o dimineață, și acestea nu s-au mutat de la locul lor și își cunosc hotarul. Numai omul

nu mai iubește facerea Mea și semnele vremii, că făcut-am luna și soarele spre vremi ca să știe omul măsura și să n-o mute de la locul ei și **să prăznuiască serbările Mele la locul lor. Și am făcut încă un semn al vremii, căci am înviat în ziua întâi a săptămânii, și această zi a rămas la locul ei, și o vestesc pe ea semnele lunii,** căci am pus luna spre vremi, și soarele care-și cunoaște apusul său.

Azi e zi de praznic, zi de Bobotează, zi venită din strămoși, sărbătoare care-și cunoaște hotarul. E zi de Bobotează în tine, biserică Românie, biserica Mea cea de apoi, casa Mea de oaspeți, casa Mea de întoarcere. Vine Tatăl Împăratul cu nunta Fiului Său în tine, căci Tatăl este în Mine când vin la tine. Vino la cină, vino! Am în mijlocul tău grădiniță de fii, și în ea sunt trup și cuvânt, așa cum sunt Eu întru a doua Mea venire. Îmi cobor trupul și cuvântul în grădinița Mea cu fii, și mereu le zic la fii: **«Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu și Sângele Meu. Luați și mâncați, acesta este cuvântul Meu, Duhul Adevărului. Mâncați și creșteți, că Eu sunt Cel ce cresc în voi. Eu sunt Cel ce sunt, și alți dumnezei nu sunt. Eu sunt cu voi și în voi, ca să fiți și să Mă dați oamenilor spre zi de naștere și de botez și de înviere și de înălțare și de veșnică cină cu Mine în cer și pe pământ.»,** așa le spun fiilor din grădina cuvântului Meu care aud glasul Meu care vine cu norii până deasupra grădiniței cuvântului Meu. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine", - și pe Google Drive; archive; Scribd, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-1997

***

Postesc oamenii post pentru serbarea nașterii Mele. Postesc unii oameni și nu știu oamenii ce înseamnă post, nu știu oamenii căile dreptății și ale curățeniei de inimă înaintea Mea. (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Am întărit prin strămoșii cei sfinți patru vremi de post, ca să fie biserica o casă tare cu patru stâlpi tari și întăriți prin post și prin veghe de suflet, **iar oamenii cei care s-au așezat slujitori ai Mei pe pământ, au scos din rădăcina lui pe unul din cei patru stâlpi, și au făcut stricăciune peste orânduiala cea tare**. Dar pe tine, poporul Meu, te-am întors cu fața spre părinți, ca să fii ocrotit în ziua cercetării, că oamenii s-au încumetat să schimbe până și vremile, iar glasul sfinților din cer Mă întreabă mereu: ***«Doamne, până când?»,*** dar **Eu le-am spus mereu să aibă răbdare până la plinirea vremilor, până la plinirea numărului sfinților Mei, până la cei mai mici ai Mei.** Amin.

Postesc oamenii postul nașterii Domnului, și sunt patru vremi de post pentru sărbătorile cerului pe pământ. Este apoi postul în care oamenii se pregătesc pentru serbarea învierii Mele. Este postul cel pus înaintea serbării sfinților apostoli, și este apoi postul cel pus înaintea Măicuței Mele, și **sunt patru vremi de post, așezate de părinții și de sfinții care au întărit biserica Mea pe patru stâlpi tari, dar unul din acești stâlpi nu mai este**. Era scris de proorocul Daniel[1] că puterea poporului sfânt va fi sfărâmată, **iar oamenii bisericii de azi nici gând nu au să se întoarcă cu fața spre părinți și să-i întoarcă pe părinți cu fața spre ei ca să nu vin să lovesc cu blestem fărădelegea și pe fiii ei. Postul cel de dinaintea sărbătorii sfinților apostoli nu mai este, că oamenii s-au încumetat să schimbe vremurile, după cum era proorocit că va fi să fie**. O, nu se poate această fărădelege peste biserică. Până când? O, până când, oare? Strig cu glasul sfinților,

[1] ***«...şi va nimici pe sfinţii Celui Preaînalt şi îşi va pune în gând să schimbe sărbătorile şi legea...»*** Daniel: 7/ 25

și sfinții strigă peste pământ prin cuvântul Meu: ***«Până când? Până când? O, până când, oare?».*** Eu am măsurat altfel vremea pentru om. Eu am zis o seară și o dimineață măsura zilei, iar oamenii au dărâmat măsura Mea. O, unde sunt serbările sfinților? Până când această fărădelege?

O, popor român, n-ai mai vrut să fii român adevărat, n-ai mai vrut. Unde sunt zilele tale de serbări cerești pe pământul tău? De ce, tată, te-ai încântat? De ce, tată, ai fost nepăsător? De ce, tată, nu mai ești creștin, creștin adevărat? Au trecut șaptezeci de ani peste tine de când ți-ai stricat credința ta cea din strămoși[2], și după șaptezeci de ani **Eu am așezat la loc serbările cerești pe pământul tău, și te-am vestit, tată, să te întorci cu fața spre strămoșii cei sfinți, care strigă la Mine: *«Doamne, până când?».*** Vreau să te iert, poporul Meu român, că tu ești poporul Meu la care vin la a doua Mea venire. Vreau să fac act de împăcare cu tine pentru acest păcat săvârșit împotriva sfinților Mei și ai tăi, împotriva strămoșilor, tată. Vreau să te iert. Amin. Ia aminte ce-ți spun, că la sărbătorile tale mari, cei mari de peste tine întocmesc când și când act de iertare pentru mulți vinovați care au greșit împotriva legii. Așa și Eu voiesc să fac la sărbătorile Mele. Vreau să te iert, poporul Meu român. Ție îți poruncesc cu poruncă cerească**: întoarce-te cu fața spre părinți și așează la locul lor praznicele sfinților Mei, că am așezat în mijlocul tău început nou și piatră de aducere-aminte și de împăcare cu cerul, și tu n-ai înțelepciune ca să pricepi vremile Mele și împlinirea lor.**

Să fie patru vremi de post, căci așa este din părinți. Amin. Să fii român, poporule român. Să fii român, tată, și să fii creștin, fiule român. Amin. Sulul zilelor căzute din numărătoarea ta, stau sul înaintea Mea spre mărturie împotriva ta, că tu ai fost înșelat de neam străin și n-ai fost cu veghe înaintea Mea. Dar vin cuvânt spre tine și zic: întoarce-te și fii popor adevărat înaintea Mea! Nici un popor n-a fost atât de lovit în credința lui, în legea lui cea sfântă, nici unul mai lovit ca tine. O, nu e bine să dormi. Veghează, tată, veghează de acum, ca să nu mai vină tâlharii de suflet și să-ți vândă sufletul tău în vremea nevegherii tale.

A venit vremea să te iert, țară cu Mire și mireasă. Eu sunt Mirele, și am în tine popor mireasă și cuvântez peste el pentru tine, țara Mea de nuntă. Trezește-te și fă voia Mea și fii nuntașa Mea, că am în tine taina Mea, venirea Mea în cuvânt peste tine. Și iarăși îți zic: scoală-te și umblă și stai cu veghe înaintea Mea, că sunt în tine cu venirea Mea, și din tine Mă vestesc peste tot pământul și neamul de pe el, Mă vestesc din tine întru venirea Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 28-11-1997

***

Dau sfinții să se măsoare cu tine, și să nu Mă rușinezi, fiule, că sfinții cerului Meu au mare cinste pentru tine, că ei văd cine ești tu, văd din lucrarea Mea cu tine, poporul Meu. Se uită sfinții la lucrarea Mea cu tine, și se hrănesc sfinții din cuvântul Meu așa cum te hrănești tu, și voiesc sfinții să auzi și să înțelegi cuvântul Meu cu urechea duhului, ca și ei, nu cu urechea trupului. Toată lumea aude de la Dumnezeu cu urechea trupului, dar trupul nu folosește duhului, și îi stă împotrivă, căci scris este: ***«Duhul poftește împotriva trupului, și trupul, împotriva duhului».*** Toată lumea

[2] Calendar bisericesc (în România) de până la 1924 a fost acelaşi cu cel de la Niceea, având la bază severe canoane apostolic, dar în anul 1924, s-a împlinit Scriptura proorocului Daniel: ***«oamenii s-au încumetat să schimbe şi vremile»,*** când Mitropolitul primat de atunci, Miron Cristea, a introdus calendarului gregorian (catolic) ca urmare a unui congres „pan-ortodox", întrunit în 1923 la Constantinopol. La acel congres, patriarhul de atunci, Meletie, propune acceptarea calendarului iulian „revizuit", ce coincidea cu cel catolic pe o durată de până la anul 2800 şi *«permitea să fie celebrate toate sărbătorile odată cu cei de alte confesiuni»*, n.r.

este trup, **şi trupeşte sărbătoreşte serbările ei,** chiar dacă ea, lumea, se foloseşte de numele zilelor Mele de serbare. **Lumea a întors pe dos zilele Mele de serbare, şi Eu nu am nici o bucurie de la bucuriile lumii, că bucuriile lumii sunt pentru lume, nu pentru Mine şi nu pentru sfinţii Mei.**

Neamul Meu român sărbătoreşte azi serbarea naşterii Mele între oameni, **iar cerul sărbătoreşte pe ierarhul Spiridon, căci astăzi această sărbătoare este în cer.** Toate sunt anapoda pe pământ, şi Eu M-am dus cuvânt între cei mai mari ai neamului român şi între cei ce se zic biserică a neamului român şi le-am spus să se aşeze la loc cu cele cereşti şi să pună la locul lor şi la cinstea lor pe cele strămutate de la locul lor, căci sfinţii cerului Meu, mereu, mereu Mă întreabă: ***«Doamne, până când?».***

Astăzi nu este sărbătoarea naşterii Mele, şi lumea se serbează pe ea, nu pe Mine. Lumea se bucură fără Mine, că aşa s-a deprins lumea. Dar tu, poporul Meu, nu eşti din lume, precum nici Eu nu sunt. Eu, fiule, nu încap cu cele ale Mele în lume, precum nici tu nu încapi. Lumea se bucură, şi tu plângi cu Mine de jalea Mea şi a sfinţilor Mei, **dar vine ziua Mea când lumea va plânge de jalea ei, şi tu te vei bucura cu bucuria Mea**, căci aşa scrie în Scripturi. Eu sunt în durerile naşterii din nou a lumii, precum şi tu eşti, dar după naşterea aceasta vom uita de dureri, de bucurie că s-a născut din cer lumea cea nenăscută de sus. Este scris că cine nu se naşte de sus, nu poate fi al împărăţiei cea din cer pe pământ, şi iată, lumea este împărat pe pământ, şi ar voi să fie şi pe cer tot aşa, dar cerul este cel ce nu se vede, căci ochii trupului nu văd pe Domnul şi pe cele cereşti ale Domnului. (*Vezi selecţia tematică: „Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut”, - şi pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Vine Domnul Iisus Hristos, şi face pe pământ praznic de mântuire, praznic de naştere din nou a lumii. Vine Domnul şi Se vesteşte pe Sine şi vine. Amin.

Apostolii Mei s-au aşezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptăţii, şi încep să scrie pe cei din Israel care vor veni spre mântuire, în numele lui Hristos, Mesia Cel venit din cer acum două mii de ani, şi vor striga numărul lor după seminţii, precum este scris în Scripturi, **şi cei mântuiţi din neamul lui Israel se vor uni cu neamul român în numele Meu, şi Mă vor vesti pe Mine Hristos, Cel ce vine ca să fie cu cei mântuiţi.**

Apostolii Mei au fost şi sunt iudei, şi sunt Ierusalimul cel de sus, împreună cu Avraam, Isaac şi Iacov, şi cu neamul lui Israel cel sfânt din toate veacurile şi cu toţi cei din neamurile pământului care au primit credinţa în Hristos prin apostolii Mei cei doisprezece, ucenici care şi-au ridicat ucenici asemenea lor în toate neamurile pământului, de atunci şi până azi, şi aceştia sunt sfinţii cerului, în cer şi pe pământ, **căci Ierusalimul este zidit din sfinţi, şi în cer şi pe pământ, amin; din sfinţi, nu din pietre, nu din cărămizi, ci din oameni noi şi sfinţi cu trăirea, cu duhul şi cu trupul şi cu sufletul lor. Amin.**

Apostolii Mei cei din iudei s-au aşezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptăţii ca să mijlocească la Mine împreună cu tine, poporul Meu de ucenici pentru neamul lui Israel cel după trup, căci Eu nu Mi-am uitat făgăduinţele Mele cele pentru el rostite şi pe care nu le iau de peste el.

O, poporul Meu, a venit vremea naşterii din nou a lumii şi a lui Israel cel ce a fost poporul Meu şi nu mai este. Dar cel din Israel care se va ridica cu pocăinţă ca să Mă primească cuvânt de

venire a Mea a doua oară, acela va fi popor al Meu prin făgăduințele cele rostite pentru rămășița lui Israel care se va scula și va mijloci la Mine pentru tot Israelul, iar Eu, Domnul, voi fi milostiv pentru cel ce Mă primește de Stăpân și de Mire venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, și apoi trup văzut, trup și cuvânt, cuvânt și trup, Hristosul Tatălui. (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe Google Drive; Scribd, n.r.*) Amin. Și se vor încreștina neamurile și vor lua trăire creştină și se vor bucura de aşa trăire, căci lumea nu ştie ce înseamnă bucurie. Lumea a vrut să fie lăsată de capul ei, și este fără cap lumea, iar biserica ei este lumească, nu este cerească, și este descoperită înaintea lui Dumnezeu și așa se roagă la Dumnezeu, dar nu se poate așa, că scris este: ***«Orice femeie care se roagă lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul, iar capul femeii este bărbatul».*** Orice biserică rugându-se lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul ei, **iar capul bisericii trebuie să fie Hristos, căci Hristos este bărbatul bisericii,** Mire al bisericii dacă biserica este mireasă, iar dacă nu este mireasă nu este biserică a lui Hristos, ci este biserică lumească și nu creștinească. Biserica lui Hristos are trăire creștinească și sărbătoare creștinească, **dar iată, biserica românilor a voit să fie lăsată de capul ei și și-a stricat serbările, iar vremile cele sfinte le-a strămutat de la locul lor și numai biserică nu este ea, că este biserică fără sfinți, de vreme ce și-a sucit zilele sfinte și nu mai sunt la locul lor și în dreptul sfinților lor, căci fiecare clipă își are binecuvântarea ei și fiecare zi își mărturisește pe sfinții ei.**

Să se aşeze la locul lor sărbătorile Mele și ale sfinților Mei, că iarăşi strig cu acest strigăt peste neamul român pe care-l vreau creştin pe pământul dreptății Mele. Eu am făcut din pământul român pământul cuvântului Meu, pământ al dreptății, căci cuvântul Meu este dreptate pe pământ, și voi face din pământul român pământ al creștinilor, iar creștini sunt cei ce au trăire ca a Mea și nume ca al Meu.

O, poporul Meu, am venit la tine ca să-ți măsor făptura. Lumea se bucură cu mâncăruri alese, cu carne de porc și cu băuturi tari, și zice că sărbătoreşte naşterea Mea. Dar lumea taie porci și vaci și oi și păsări ca să mănânce și să petreacă serbarea ei, și nu așa sunt serbările Domnului cu omul. **Acum trebuie să fie vreme de post până la ziua de serbare a nașterii Mele, iar tu, Românie, tai porci și faci sânge în vreme de post**. O, nu se face vărsare de sânge în vreme de post, că e vreme de post și de cuminţenie și de sfințenie pentru pregătirea ta în întâmpinarea serbării nașterii Mele. Ai scos două duminici de la locul lor, căci te-ai crezut că poți să întorci vremurile, și le-ai întors, după cum este scris în Scripturi: ***«Se vor încumeta să schimbe vremurile».***

Să știi, Românie, să știi că nu s-a terminat postul pentru întâmpinarea serbării nașterii Mele, și tu calci orânduielile sfinților, și sunt supărați pe tine sfinții și părinții tăi și îi aud mereu zicându-Mi:

– Doamne, până când ca să așezi puterea noastră la locul ei? Doamne, voim să facem bine oamenilor, și oamenii ne-au făcut rău. Doamne, răscumpără locurile noastre, căci antichrist ne-a dat afară din biserică și ne-a luat locul și haina și casa, iar biserica e fără sfinți, și ea nu știe boala ei, nu știe de unde vine suferința ei. Doamne, dă duhul treziei peste cei ce cârmuiesc peste neamul Tău român, ca să așeze împărăția cuvântului Tău la locul ei și să-i spună lui antichrist pe nume și să răscumpere locașurile Tale cele cu sfinți în ele, căci antichrist ne-a scris pe noi pe ziduri, iar pe el, pe scaunul Tău și al nostru, Doamne! (Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.)

– O, sfinților, sfinți ai cerului sfânt, ai cerului român! Eu, Domnul, vă voi face dreptate, căci Mi-am făcut în România scaun al dreptății și din el Mă fac cuvânt de dreptate, și cu cuvântul Meu netezesc căile voastre spre oameni, și ale oamenilor spre Mine și spre voi, iar Eu sunt Dumnezeu, și voi birui.

Amin, amin zic vouă, celor din fruntea poporului român: adunați-vă și faceți sfat ceresc, căci Eu sunt Cel ce stau tainic în sfatul acesta. Așezați la loc pe sfinți! Amin. Așezați în biserici postul și rugăciunea, și pe sfinți, și viața cea creștinească în România. Ea e țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mire în ea, (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*) sunt cuvânt de iubire și de înviere din ea. Eu sunt învierea morților ei cei vii și cei adormiți. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților", - și pe files.fm; Scribd; jumpshare; archive; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Mă doare când văd tristețe pe duhul sfinților tăi, Românie. Tu ai fost cea mai lovită dintre neamuri, căci cei drepți din tine n-au mai avut loc să trăiască deasupra pământului tău, și au fost băgați dedesubt ca sămânța care dă rod. A venit vremea rodului. Întoarce-te spre rodire sfântă din mijlocul tău, din pământul tău. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să stai sub hrana Mea, să stai mereu sub ploaia cuvântului Meu, căci cu el hrănesc pretutindeni. Am venit la tine să-ți măsor făptura și să te dau pildă de trăire și de lumină și de adevăr al Meu între oameni. Și voi veni să te învăț să-ți măsori singur făptura, și să știi să lucrezi cu Mine peste tine, căci tu ești plugul Meu, ești pilda Mea înaintea oamenilor, iar cine va pune mâna pe acest plug, să nu se mai poată uita înapoi, ci numai la cer și numai la Mine. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-1997

***

Din praznic în praznic Îmi găsesc plăcerea în mijlocul tău, poporul Meu. Tu, fiule, să nu ai altă bucurie pe pământ, că bucuria ta, Eu sunt, precum tu ești bucuria Mea și nădejdea Mea cea pentru lucrare de cer nou și de pământ nou. Învață, fiule, învață, poporul Meu. Învață mereu să fii pe potriva Mea și uită-te mereu la tine să nu fii altfel, fiule, să nu fii ca fiii oamenilor, și să fii făptură cerească pe pământ, lumină să fii în mijlocul întunericului de pe pământ. Amin.

Oamenii folosesc zilele de serbare ale sfinților ca să-și petreacă praznicele lor, nu pe cele ale sfinților, căci sfinții nu mai sunt la locul lor serbați, și nu mai au sfinții zilele lor de serbare pe pământ cu oamenii. **Oamenii au clătinat de la locul lor vremile sfinților, și nu vor să se întoarcă cu pocăință ca să-și recunoască păcatele și rătăcirea lor de la adevăr.** O viață cerească în om nu poate începe decât după spălarea duhului și a sufletului și a trupului, dar oamenii nu se trezesc, și îi voi face să se clatine cu așternutul lor cu tot, ca să strige la Mine așa cum am strigat Eu de pe cruce către Tatăl.

Iar tu, poporul Meu, să fii popor sfânt pe pământ, căci sfinții sunt cei ce mărturisesc adevărul peste oamenii veacurilor. Tu ești trimisul Meu, că prin tine Eu merg peste pământ cuvânt de înnoire a lumii, cuvântul cel de facere a cerului și a pământului și a lumii, cuvânt de facere nouă și de om nou pentru facere nouă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-1998

***

… Dar ce este fiara cea cu șapte capete? **Ea este puterea pământului prin oamenii care au răsturnat statul lui Dumnezeu în om.** Ea are zece coarne și zece steme, iar pe capetele ei are nume de hulă, și diavolul i-a dat stăpânirea peste pământ și strigă peste tot: **„Cine este asemenea fiarei și cine se poate lupta cu ea?“.** Iată, gura ei hulește asupra lui Dumnezeu și asupra cortului Lui și asupra celor din cer. Și i s-a dat putere ca să se războiască cu sfinții ca să-i biruiască, și ea are stăpânire peste toată seminția și norodul și neamul, și toți locuitorii de pe pământ care nu sunt scriși de la întemeierea lumii cu numele lor în Cartea Vieții Mielului, se închină fiarei. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; pubhtml5; archive.org; n.r.*)

Dar ce este proorocul cel mincinos? **El este omul cel din pământ ieșit, și care se luptă împotriva lui Dumnezeu de lângă Dumnezeu,** căci scris este: ***«Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ, și avea două coarne, asemenea Mielului, dar grăind ca un balaur; și are în mână toată stăpânirea fiarei celei dintâi și face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată, și amăgește pe toți prin semnele ce i s-a dat să le facă înaintea fiarei».***

Iată proorocul mincinos, cel dezvelit de Scripturi, căci Daniel proorocul așa a spus: ***«Fiară înspăimântătoare, înfricoșată și puternică tare și cu dinți mari de fier și cu gheare de aramă, mâncând și sfârtecând și călcând în picioare în urma ei. Ea se deosebește de toate celelalte fiare, căci are zece coarne. Și un alt corn mic creștea între ele, și acest corn are ochi de om și gură care grăiește lucruri mari. Dar fiara a fost omorâtă, și trupul ei a fost nimicit prin foc, căci pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului și Lui I s-a dat stăpânirea; stăpânirea cea veșnică; și toate popoarele și neamurile și limbile Îi slujeau Lui; și împărăția Lui nu va avea sfârșit, iar sfinții Lui vor fi moștenitori cu El».***

Scris-a proorocul Daniel: ***«Proorocul mincinos va grăi cuvinte de defăimare împotriva lui Dumnezeu și va oropsi pe sfinți*** **și va gândi să schimbe sărbătorile și legea** ***o vreme și vremuri și jumătate de vreme, dar poporul sfinților îi va lua stăpânirea, căci i se va face judecată ca să-l nimicească și să-l prăbușească pentru totdeauna».*** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul", - și pe files.fm; jumpshare; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Iată firul cel ascuns de privirea omenească, iată proorocul cel mincinos de șapte mii de ani, care a stat lângă Dumnezeu ca să-I răstoarne în om statul. Iată cartea Mea cea din cer coborâtă pentru proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea de șapte mii de ani ca să-Mi zădărnicească statul Meu în om, și ca să nu împlinească omul poruncile Mele cele sfinte, care dau viață veșnică celor ce le lucrează pe ele. Iată proorocul mincinos, cel cu față creștină, cel ce stă sub haina Mea, căci scris este în Scripturi***: «Are două coarne, asemenea Mielului, dar grăiește ca un balaur și are în mână toată puterea fiarei celei dintâi».*** Eu îl dezvelesc și îi vestesc goliciunea, o vestesc la toți cârmuitorii de suflete și de trupuri, până la toate marginile, căci el și-a băgat capetele, spre sfârșit, în țara Mea cea plină de darurile Mele, darurile venirii Mele a doua oară pe pământ, în lucrare de nou Ierusalim peste făptură. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șapte ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1998

***

Mă uit peste pământ și Mă doare tot mai mult. Nu e nimeni să vrea venirea Mea și nașterea Mea. Mă uit cum sărbătorește omul nașterea Mea cea de acum două mii de ani. Pentru el găsește omul loc de petrecere și bucurie pentru el și desfătare cu multul, **dar nașterea Mea nu-și găsește loc cu omul. A făcut omul serbări păgânești din zilele care amintesc de Mine pe pământ.** Își face omul vițel de aur și joacă în jurul lui, și Eu nu pot să vin cu legile Mele peste om, cu serbările Mele lângă el.

O, cine pe pământ mai știe să se bucure de Mine și cu Mine? Mă uit pe pământ și Mă doare tot mai mult. Sfinții Mei plâng cu Mine, plâng cu Cel ce plânge, și vă aduc sfinții înviorare ca să Mă alinați în plâns, fiilor. O, cu mare stăruință s-a pregătit lumea pentru ca să petreacă în numele zilei Mele de naștere, dar Eu nu găsesc pe nicăieri loc pentru Mine în lume; pe nicăieri, poporul Meu. Mă strâng lângă tine cu sfinții și cu îngerii Mei ca să-ți dau ție înviorare, ca să-ți dau viață, fiule, căci viața este lumina oamenilor. Vin la tine ca să-ți dau cuvântul, căci cuvântul este lumina oamenilor. Amin.

… O, poporul Meu, nu M-a cunoscut lumea nici atunci, nici acum, dar M-au cunoscut atunci cei prin care Mi-am pregătit venirea, și aceia au împlinit-o. O, cu cât dor, cu câtă iubire, cu cât fior au împlinit-o ei, și cu câtă durere, poporul Meu, căci lumea n-a cunoscut venirea Mea. Plângea cerul de durere atunci, și își căuta cu cine să se bucure pe pământ de nașterea Mea, și s-a dus la cei ce nu se desfătau lumește și i-a vestit despre Mine prin îngeri. Și au venit ciobănașii la ieslea cea cu paie unde Eu, și cu mama Mea, care Mă născuse, așteptam mângâiere de pe pământ, așteptam inimi care să Ne primească și să Ne cunoască, dar cei ce se desfată lumește, aceia nu Ne cunosc. **Astăzi toată lumea serbează lumește și se desfată în tot felul în numele nașterii Mele, dar când va veni serbarea nașterii Mele, atunci Eu Mă voi bucura cu voi la vremea cuvenită acestei sărbători și le voi arăta oamenilor sărbătoarea și timpul ei și desfătarea ei cerește și nu lumește, căci în lume Eu nu-Mi găsesc adăpost nici acum.** (*Vezi: Copilăria lui Iisus n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2001

***

Mergi, Ierusalime, și te bucură cu dor și nu cu bucurie. Mergi, și fața Mea să strălucească pe fața ta, poporul Meu de la sfârșit de timp. Sărbătoarea nașterii Domnului, aceasta serbezi tu azi lângă cei din sătuțul Meu de azi. **Atunci am venit în Betleem, iar acum am venit în acest sătuț pe care omul l-a numit cu numele pământului, și acest nume s-a născut cu mare taină prin îngerii Mei cei ce au vegheat pentru numele sătuțului Meu de azi** (*Glodeni, n.r.*).

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Domnului, din 07-01-2002

***

Acesta este praznicul de Bobotează cel din moși strămoși, iar Eu cu tine M-am întors spre ei ca să te găsesc popor adevărat la venirea Mea, căci scris este: ***«Se va întoarce inima părinților către fii, și inima fiilor către părinți, ca să ridic blestemul de pe pământ și să nu lovesc cu el venind și negăsind la locul lor pe toate câte au fost așezate de părinți»,*** ci să binecuvintez cu praznic de Bobotează pământul Meu de aici, și apoi din loc în loc pământul, după cum e și omul de pe el. Amin.

O, copii de la ieslea binecuvântărilor Mele! Hai la izvor ca să binecuvântăm apele, fiilor. Acum sunteți puțini la prăznuirea duhului apelor, dar de acum înainte se vor strânge mulțimi, mulțimi la praznicele binecuvântărilor Mele, și voi veți fi mai voinici, ca să puteți cu Mine și să-Mi dați slava Mea cea de peste voi ca pe o iubire pe care Eu v-o dau s-o purtați între pământ și cer. Amin.

Acum, ridicăm mânuțele în sus spre Tatăl și rostim așa: Se binecuvintează apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Duhului Sfânt peste ea, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iată pământ sfânt, pământ binecuvântat în care Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel botezat de om în Iordan acum două mii de ani, rostesc împreună cu omul Meu cel binecuvântat de Mine binecuvântare peste apa binecuvântării, agheasmă lucrată de Dumnezeu prin însuși graiul Său și prin cei unși ai Lui care rostesc cuvântul Lui peste toate ale lor și ale Domnului, Care este cu ei. Amin.

Praznic de Bobotează, poporul Meu! E mult cer la praznic, fiilor. Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor miriade de miriade de sfinți și de îngeri care coboară cu Mine în duhul praznicelor Mele de peste voi. Grădinile binecuvântărilor Mele, locașuri de poposire ale cerului, ca să fie cerul pe pământ cu oamenii, căci scris este în Scripturi: ***«Cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și va sălășlui cu ei, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei».*** Amin.

Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor pe îngerul apelor în mijlocul îngerilor Mei, iar duhul apelor se desfată cu sărbătoare cerească peste grădinile binecuvântărilor Mele pe pământ cu voi.

O, popor iubit de cer, să te înveți cu duhul sărbătorilor cerului mai mult decât cu orice îndeletnicire a trupului și a sufletului și a duhului tău. Să te înveți să petreci cu cerul mereu, mereu, copilule de la sfârșit de timp. Când Domnul vine pe pământ, nu mai este timpul, ci este Domnul, al șaptelea înger Care sună peste pământ, căci scris este: ***«Când va trâmbița al șaptelea înger, timp nu mai este, ci este Domnul; Domnul învăluit în nor, și pe cap cu curcubeu, și cu fața strălucind ca soarele, și cu picioarele ca stâlpii de foc, strigând cu glas puternic, ca un leu, ridicând dreapta către cer și jurând pe Cel Viu în veci că timp nu mai este, ci este Domnul cu taina Lui săvârșită pe deplin, precum bine a vestit în timp robilor Săi proorocii».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2002

***

O, fiilor din grădină, e mare mângâiere pentru Mine de la sărbătorile Mele cu voi. Așezați pe fiecare la lucrul potrivit și îndemnați poporul să aibă pe Domnul în toată jertfirea lui pentru pacea și lucrul sărbătorii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 13-06-2002

***

Lumea serbează petrecerea ei cea fără Dumnezeu în numele nașterii Mele prunc pe pământ, **că lumea a mutat serbările Domnului și ale sfinților Lui,** iar Eu și cu tine, poporul Meu de azi Ierusalim, facem sărbătoarea făcătorului de minuni arhiereul Spiridon, în ceată mare de arhierei cerești între pământ și cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2003

***

Suspină Duhul Sfânt în cer și pe pământ. El este lacrima Tatălui și a Fiului, lacrima lui Dumnezeu, care se face cuvânt, lacrimă care mângâie chiar dacă pentru ea nu este mângâiere, ci numai durere, căci lacrima din durere se naște.

Sunt Tatăl Savaot, iar de-a dreapta Mea stă Fiul Meu, Mântuitorul omului umilit cu duhul, și este plin de suspinul Meu, și Se numește Duhul Sfânt acest suspin. Lângă Noi e tot cerul de sfinți și de îngeri, și în mare taină serbează cerul sfânt praznic pentru grădinița cuvântului, și o privește pe ea Tatăl și Fiul și cerul de sfinți și de îngeri, **că azi e sărbătoare a ei, dintre cele trei sărbători așezate peste ea la pecetluirea ei cu Duhul Sfânt, cu semnul lui Dumnezeu.**

O, Fiule scump, această zi a fost așteptată de cei credincioși ca să-i strângă ea în grădina întâlnirii, dar Noi îi avem la lucrul cărții pe cei care Ne fac Nouă loc pe pământ cu oamenii la sărbătorile cerului. **O, Fiule îndurerat, sărbătorile cerului nu sunt pe pământ ca și în cer, chiar dacă Tu i-ai învățat pe ucenicii Tăi în toate vremile să facă voia lui Dumnezeu pe pământ ca și în cer, căci voia Noastră omul trebuie s-o facă, iar fără om nu este aceasta pe pământ.** Duhul Sfânt din Noi Se face cuvânt, iar cuvântul este lacrima Noastră înaintea omului, Fiule înlăcrimat, căci tot cuvântul Meu, care curge prin Tine, e lacrimă, Fiule durut, și așa sărbători sunt între cei din cer, și nu altceva sunt acestea.

… – O, Tată, durerea lacrimii Duhului Sfânt, n-avem unde să Ne sprijinim cu ea decât în porți, și ea e tainică și nu poate fi văzută și știută de om ca să-l doară și pe el durerea Duhului Sfânt. Acum două mii de ani când am trimis făgăduința Ta peste ucenicii Mei din lume, s-a sprijinit pe mai mulți puterea Duhului Sfânt, și apoi apostolii îi botezau pe cei ce se alăturau la vederea semnelor care urmau. Iar Petru, la cei ce întrebau pe apostoli ce să facă, el le răspundea: ***«Pocăiți-vă, și să se boteze fiecare dintre voi, în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 19-06-2005

***

Mă așez lângă tine cu zile de Rusalii, poporul Meu, căci cuvântul Meu, cel plin de suspin, e toată sărbătoarea celor din cer, fiindcă pe pământ nu vrea omul cu cerul. **Am lăsat prin prooroci și prin sfinți sărbătorile cerului pe pământ, dar oamenii nu au cuvioșie, și de aceea tot ei trăiesc în sărbători, iar Domnul nu trăiește în om.** Eu și cu Tatăl am așezat toată rânduiala cea pentru om, și omul nu Ne dă ce i-am dat, ci Ne dă neascultare, și nu se suie mulțumire de la om spre Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt - ziua a doua. Sărbătoarea Sfintei Treimi, din 20-06-2005

***

Eu, Domnul, îl vindec pe cel ce Mă cheamă după adevăr în ajutorul lui pentru viața lui, dar **doctoria Mea cea mai dulce este să ia omul de la Mine în el împărăția Mea, și după voia Mea s-o ia**, căci dacă omul își alege după voia lui, el risipește, căci nu așa se câștigă, o, nu așa, nu așa, fiilor.

O, copii care Mă purtați cuvânt de la Mine la om! Să învețe omul să ia de la Mine, nu de la el. Am mai spus poporului Meu, mereu i-am spus lui că cine se leapădă de voi, de Mine se leapădă și nu de voi, căci voi sunteți servii Mei și nu trebuie să fiți disprețuiți și judecați, ci trebuie să fiți primiți, fiilor, căci iată, cei ce M-au judecat pe Mine cu nemulțumire acum două mii de ani, aceia au fost cei ce au fost judecați, aceia, și nu Eu. O, vreau să-l fac atent pe poporul Meu să vegheze și să stea sub veghe și vreau să-l iau la sân și să-l învăț să nu cadă din credință, căci vremea e în ea cu lepădarea de Dumnezeu a omului, și nu se vede această vreme ca să se poată omul feri de ea, căci e ceață peste ea, și nu peste pământ e ceață. Pe pământ e soare, dar peste vremea aceasta a lepădării de Hristos e ceață.

O, poporul Meu cel mult învățat și oblojit de Mine! **Veghează mai mult acum, veghează să nu cazi în păcatul lepădării de Hristos, că a venit lepădarea de credință peste biserica lumii, și ea s-a lepădat, căci n-a vegheat.** Acum veghează tu, veghează cu Mine, ca să nu vină pe neștire peste tine ceea ce a venit peste biserica lumii, să nu vină peste tine această ispitire și tu să nu-i cunoști fața, căci ea este bine învelită ca să nu cunoști tu minciuna ei. O, fiule, lepădarea de Hristos începe de acolo de unde tu nu primești îndreptarea pentru viață, și aceasta începe de la păcatul nemulțumirii tale, căci cel nemulțumit se compătimește pe sine și apoi se încruzește și apoi se întunecă și apoi pierde darul credinței și se leapădă de Hristos, și acest păcat al lepădării de Hristos vine de la început, vine încă de la Adam, cel ce s-a nemulțumit în sine când Eu i-am cercetat viața, iar când i-am cercetat-o, când i-am întrebat-o, el a dat vina pe femeia pe care Eu o luasem din coapsele lui, și a fost nemulțumit că Eu am umblat la neascultarea lui, și apoi el M-a lepădat de peste el. Iată, cine-și iubește viața sa, acela uită de salvarea sufletului său, uită de Dumnezeu, și așa este uitarea sufletului, așa și nu altfel, poporul Meu. O, ai grijă să nu cazi în păcatul lepădării de credință, Ierusalime hrănit cu Duhul Sfânt, și acest păcat începe de la păcatul nemulțumirii, fiule, dar sfinții Mei se roagă la Mine pentru tine și Îmi spun așa:

– O, Doamne, dacă în poporul Tău sunt fii nemulțumiți de alții și nu de ei, dacă sunt în poporul Tău fii îndărătnici, dacă între ei sunt din cei slabi în credință din pricina prostiei minții lor, o, vindecă-i pe ei, Doamne, în ceasul acesta greu. Ne rugăm Ție, Doamne, pentru vindecarea celor fără de statornicie, vindecă-i pe ei de păcatul îndreptățirii de sine și al judecății și fă-i să se teamă de venirea Ta și să se așeze întru ea și să se așeze ei împărăție a Ta, ca să-i cunoști Tu pe ei, Doamne, căci scris este: ***«Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este».*** *Amin.*

– Iată, cerul de sfinți stăruiește la Mine pentru tine, poporul Meu. O, fii înțelept, că iată ce înțelepciune îți dau azi să înveți. Caută, fiule, să fii asemenea Mie, că dacă nu vei căuta așa, tu vei trage pe mulți de pe calea Mea, iar aceia vor fi asemenea ție, căci te vor vedea cum ești și îți vor urma. O, nu așa, căci dacă faci așa, Îmi risipești agoniseala, iar Eu cu trudă și cu lacrimi Îmi culeg munca. O, nu Mă ține pe Mine să merg în coate și în genunchi pentru viața ta, nu mai fă așa, fiule. Eu Mă fac asemenea ție ca să te atrag apoi în Mine, dar dacă tu nu te faci apoi asemenea Mie, nu poți să fii scris cu cei ce sunt ai Mei. Caută, fiule, peste tine duh treaz pentru viața ta, caută spre cel cu duh dătător de viață în el, nu căuta cu cel cu care te potrivești tu, ci caută pe cel ce împlinește cuvântul Meu peste el și peste cei din jurul lui. O, nu căuta cu cel ce șovăiește ca să șovăiești și tu, nu căuta să te clatini ca să se clatine și altul și să ai tu ucenici ai clătinării tale, ucenici care să semene cu tine. **Caută să am Eu rod, și nu tu**. Caută să poți ca Mine și nu ca omul. Eu rabd neghina ca să nu strivesc viața grâului, iar grâul Mi-l îngrijesc și Mi-l ud, și neghina se usucă, căci așa este firea ei, fiindcă ea nu este bună de mâncat. Eu neghinei nu-i spun grâu dacă stă prin grâu, dar tu, fiule, îi spui ei grâu pentru că nu-L iubești pe Dumnezeu, iar dacă faci așa, vine pe neștire

peste tine păcatul lepădării de credință și te va prinde sub el și nu-i vei cunoaște fața lui cea ascunsă dacă acum nu te scoli să înveți de la Mine peste tine împărăția Mea în tine și lucrarea Mea pentru cele dinăuntru ale tale, care, iată, te învinuiesc înaintea Mea și caută să te ducă spre păcatul lepădării de credință. O, veghează, fiule. Nu e de joacă ceea ce Eu îți spun acum, că iată ce înțelepciune ți-am dat Eu ție azi să înveți și să știi și să lucrezi, și să fii asemenea Mie apoi, ca nu cumva să-i tragi pe mulți spre tine dacă nu te vei asemăna Mie, ca nu cumva să ajungă aceia să fie asemenea ție și să te urmeze și să Mă părăsească pe Mine. O, nu așa, ci scoală-te să fii după voia Mea și cu înger tare, cu cel ce este al Meu și nu al tău, fiule, căci dacă este al tău, este asemenea ție, căci te vede cum ești, după cum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2007

***

Eu, Domnul, Mielul Cel junghiat pentru mântuirea celor ce Mă iubesc împlinindu-Mi cuvântul, **strig peste slujitorii bisericii neamului român: Nu vă lepădați de credința cea din strămoși, ci întoarceți-vă cu totul la sfinți și la părinți și la sărbătorile cele strămutate de la locul lor acum mai bine de șaptezeci de ani, căci această strămutare aduce cu ea acum păcatul lepădării de credință, păcat despre care scrie în Scripturi că se va arăta mai înainte de venirea Mea cu sfinții, căci sfinții vor judeca lumea și toate cele strămutate de la locul lor și pe cei ce au stricat legile sfinte cele din părinți, și pentru care, iată, vine mânie peste biserica cea din strămoși.** (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată", - și pe files.fm; archive.org; jumpshare; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*) A fost în neamul român un șir de patriarhi, **și primul a strămutat de la locul lor sărbătorile sfinților, iar cel ce a fost așezat acum dă să aducă peste biserică păcatul lepădării de credință**, și iată de ce a trebuit să-Mi zidesc Eu prin cuvântul Meu iarăși biserica pe piatra ei cea dintâi, și am zidit-o, și de pe această piatră grăiesc cu voi, slujitori care v-ați așezat să stați peste noroade în numele Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, vă îndemn pe voi să vă treziți bine și să credeți în cuvântul Meu de peste voi, ca să nu vă fie vouă și mai rău, și apoi să treziți turma, tată, și s-o povățuiți de la Mine, nu de la voi, căci vine păcatul lepădării de credință, vine cu pași iuți, vine să vă culce la pământ, iar Eu am zidit iarăși acum pe piatra cea dintâi biserica Mea, și de pe această piatră grăiesc peste voi, și porțile iadului nu o vor birui pe ea, și ea va fi, și va crește din ea și prin ea neamul lui Dumnezeu pe pământ, neamul cel nou, neam creștinesc așa cum a fost la începutul lui cel prin Mine acum două mii de ani, căci scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, și Eu vin să împlinesc, precum este scris. Amin.

Biserica Mea de nou Ierusalim, prin care Eu grăiesc peste turma neamului român și peste cei ce stau peste ea în numele Meu, aceasta este biserica prin care Eu nu voi fi biruit de pe tronul Meu, și de aceea am venit acum și am așezat-o pe ea pe piatra ei cea dintâi, și nu înțeleg înțelepții vremii ce este această lucrare la care ei privesc și se fac că nu înțeleg. Eu prin această piatră Îmi salvez de la pieire biserica Mea, căci biserica neamului român dă acum să se vândă pe preț străin și să fie a lumii și nu a lui Hristos, și iată, **acum mai bine de șaptezeci de ani s-a făcut durere mare pe pământ și în cer și vremile bisericii s-au schimbat, precum era scris să se întâmple prin neveghea bisericii, iar acum iarăși neveghe, iarăși lepădare de sfinți și de părinți, iarăși călcare peste cele din strămoși, și biserica este a lumii, nu mai este a Mea**, și Îmi fac loc de mormânt între ei cei ce stau peste turma Mea și nu-Mi dau slava și nu-Mi dau învierea și nu Mă primesc cu cele de azi, cu care Eu vin și dau să-L înviez pe Dumnezeu în om.

Iată păcatul lepădării de credință, păcatul ce vine prin omul care vine înaintea Mea, precum este scris! Scoală-te și biruiește acest păcat, neam român, biruiește-l, tată, căci Eu, Domnul, îl voi birui, și voiesc să-l biruiești și tu, ca să-ți plătesc cu plată scumpă ca unuia care biruiește, tată. Am în mijlocul tău un fiu uns de Mine și de cuvântul Meu în biserica neamului român, **fiu prin care Eu voiesc să scot moartea și întunericul și minciuna din biserica acestui neam, dar el este acum ținut în lanțuri pentru credința lui, și are mâinile și picioarele și gurița legate și nu poate lucra și nu poate merge și nu poate grăi.** (Irineu n.r.) Roagă-te pentru biruința Mea cea mare, popor român, căci biruința Mea va fi și a ta. Roagă-te, tată, să biruiască Domnul pentru tine și nu omul care te stăpânește ca să aibă el domnie peste tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 16-03-2008

***

O, popor român, a ajuns la tine vremea lepădării de credință, tată. Strânge-te strâns lângă Mine, căci omul nu te poate ocroti, ci, din contra, cei ce zic că te păstoresc te vând la cei ce au trădat credința, tată. O, roagă-te la strămoșii tăi să mijlocească pentru tine la Dumnezeu și pentru credința ta cea de Mine așezată înaintea ta prin apostoli trimiși de Mine peste pământ ca să învețe pe neamuri calea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-2008

***

… Sunt cu botezătorul Ioan în ziua lui de serbare între sfinți. Suntem veniți la poporul Meu de pe pământ, o, Botezătorule al Meu. Să Ne așezăm cu sărbătoare în mijlocul lui. E sărbătoare pentru cei din cer cuvântul Meu, căci cerul este lipsit de mângâiere ca și Dumnezeu, iar cuvântul Meu este înviorare pentru cei din cer. Tu ai știut cum să Mă dai oamenilor. I-ai chemat la curățire și la pocăință și le-ai zis că după tine vin Eu cu curățirea și apoi cu învierea omului, prin propovăduirea împărăției cerurilor pe pământ. Sunt osteniți cei ce Ne deschid ca să intrăm în carte, sunt îndurerați adânc și sunt nemângâiați în dureri ca și Noi. Hai să lucrăm duh de înviere, hai să lucrăm peste om, hai să cuvântăm! Amin, amin, amin.

– O, Mieluțule al Tatălui! Eu am fost acela pe care Tatăl m-a trimis în lume ca să fiu îngerul Tău cel de dinaintea venirii Tale pe pământ, și tot prin îngeri m-a trimis, ca și pe Tine m-a trimis Tatăl, și m-a trimis pentru Tine, și m-a trimis pentru om. Glasul îngerului mi-a pus numele Ioan mai înainte de zămislirea mea, și a spus îngerul că pe mulți din fiii lui Israel îi voi întoarce la Domnul Dumnezeul lor, întocmindu-I Lui popor pregătit, fiindcă voi fi mare înaintea Domnului, și încă în pântece fiind voi fi plin de Duhul Sfânt. O, cum să nu fi fost eu așa dacă am fost vestit de înger că așa voi fi? Și cum să nu fi fost eu așa după ce Tu, Doamne, prin mama Ta ai binecuvântat pe mama mea când ele s-au întâlnit și și-au vestit una alteia vestirea îngerului, pentru mine și pentru Tine, mai înainte de nașterea noastră între oameni?

O, se miră cărturarii și fariseii vremii de azi că Tu grăiești prea mult în mijlocul poporului Tău. O, uită omul câtă nevoie ai Tu de mângâiere de la om. Era scris în Scripturi să vii cuvânt pe pământ și să Te numești Cuvântul lui Dumnezeu și că din gura Ta va ieși sabie ascuțită, cuvânt de strigare a omului la viață și cuvânt de pedeapsă pentru cei ce-Ți fac dureri mari acum, la sfârșit de timp.

… Duhul umilit este cel ce vă ajută pe voi din voi, dar fiţi înţelepţi, fiilor mici, ca nu cumva printr-o aşezare neînţeleaptă a voastră în duhul umilinţei să micşoraţi lucrarea Duhului Sfânt, Care este în voi pentru împărţirea cuvântului, fiilor, şi pentru viaţa cea hrănită a poporului sfinţit. Vine peste oameni păcatul lepădării de credinţă, şi trebuie să fie întărit în Domnul acest popor, şi trebuie să se înveţe el din zi în zi mai mult cu sărăcia şi cu puţinul din toate, căci omul din lume îşi va vinde sufletul pentru o felie de pâine, pe care va fi s-o aibă sau nu, după ce va fi mărturisirea lui pentru Dumnezeu sau împotriva lui Dumnezeu. O, a căutat Domnul să-Şi strângă poporul buchețele, căci vremea se tot grăbea să vină. O, pentru trup se teme omul, dar pentru duh ba. Fiţi, dar, înţelepţi şi întăriţi duhul şi credinţa poporului sfinţit, căci cei adăpostiţi de vreme rea sunt îngrijiţi de Domnul. Amin.

… O, nu uita, omule credincios, şi tu, cel necredincios, o, nu uita că este scris în Scripturi că omul fărădelegii, care se arată la sfârşit, va fi nimicit cu suflarea gurii Domnului. Iată proorocie împlinită! Acest cuvânt, care curge în zilele acestea din cer pe pământ, este suflarea gurii Domnului, lucrarea celei de a şaptea trâmbiţe, lucrarea lui Dumnezeu-Cuvântul. O, iată de ce se războieşte omul necredincios cu acest cuvânt şi cu poporul cel de azi, credincios cuvântului acesta! Acest cuvânt va nimici cu suflarea lui fărădelegea, şi pe omul care o acoperă pe ea să nu se vadă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2009

***

O, ţie îţi zic acum, celui ce stai cârmaci pentru neamul român, pentru corabia Mea, pentru ţara Mea de venire acum, la sfârşit de timp cuvânt pe pământ pentru salvarea omului: lasă-Mi Mie lupta şi grija pentru sorţul care urmează să se bată pentru tine sau împotriva ta, căci forţele întunericului s-au întins peste tot şi se luptă orbeşte să tragă sub ele iarăşi neamul Meu român. **Eu, Domnul, sunt peste tot cu îngerii şi cu sfinţii Mei în mijlocul neamului român, iar dacă neamul român va alege deşteptarea în clipele acestea grele, Eu îi voi da lui din Duhul Meu şi voi lucra pentru el şi pentru tine la cârmuirea lui, dar dacă el va alege minciuna şi dezbinarea şi trufia, care se împotrivesc din om unităţii şi frăţiei acestui neam, Mă spăl pe mâini de neînţelepciunea acestei clipe de răscruce a neamului român, şi el va suferi cădere şi înjosire sub omul care se vrea pe sine pentru el însuşi şi nu pentru acest neam la porţile lui. Tu însă nădăjduieşte şi stai în duhul iubirii de ţară şi de neam, iar Eu voi ţine pe poporul Meu în duhul rugăciunii şi al veghii sfinte, şi împreună cu cerul de sfinţi şi de îngeri vom sta şi vom lupta cu cerbicia cea tare a celor ce se vor pe ei înşişi, şi nu dreptatea şi pacea şi adevărul pe masa frăţiei neamului român.** O, nu aşa, nu aşa a fost în vremile vechi frăţia neamului român, şi şi-au uitat străbunii bravi cei din acest neam care nu sunt drepţi pentru el acum. Tu însă aşează-te acum înaintea Mea cu bărbăţia nădejdii şi lasă-Mă pe Mine sprijin al tău, căci Eu, Domnul, voiesc să merg spre biruinţa lui cea de la Mine cu acest neam, numai să nu cadă el în duhul cel rău al rătăcirii de Dumnezeu tot mai mult, al desfrâului cel de peste tot pământul şi al lepădării de credinţă, semn înaintea venirii Mele cu ziua slavei întoarcerii Mele cu slavă pe pământ la om, **iar lepădarea de credinţă este semnul că antichrist se zbate cu puteri aprige să şteargă urma şi numele Meu de pe pământ şi să domnească el. El însă va domni până la sfârşitul său, iar Eu voi fi, aşa cum am fost şi sunt, Împăratul făpturii şi Îmi voi desăvârşi din mijlocul neamului român taina cerului celui nou şi a pământului celui nou şi a Ierusalimului celui nou, precum este scris să fie pe pământ la sfârşit de timp, iar ţara română este scrisă cu numele de ţara strălucirii, şi din mijlocul ei Eu, Domnul, este scris în Scripturi să Mă arăt biruitorul morţii şi**

învierea a toate, nașterea din nou a lumii din cuvântul Meu cel nou, cartea cea de azi a cuvântului Meu. Pace ție acum! Nimeni să nu cârtească pentru cuvântul Meu cu care azi am grăit ție și neamului român, neamul Meu cel de azi, Israelul Meu cel nou, cel de la sfârșit de timp. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2009

***

Este scris în Scripturi despre cele șapte trâmbițe din care Dumnezeu sună la sfârșit de timp, și am ridicat pe pământul român glasul lor vreme de șaptezeci de ani, și am început cu templul sfânt, (Biserica, n.r.) **precum este scris să fie, și glas mare din templu s-a auzit și a strigat oamenii la pocăință, căci fiara roșie i-a însemnat pe ai ei în toată vremea, iar Eu, Domnul, am dat luptă cu ea mereu prin îngeri vestitori pe pământ, și război mare am dat mereu, căci fiara și proorocul mincinos și i-au însemnat pe ai lor mereu și au stricat credința și învățătura cea sfântă și au stat în război cu sfinții Mei, hulindu-i pe ei și pe Dumnezeu, precum este scris, dar râul Meu de cuvânt s-a vărsat apoi peste pământ în vremea trâmbiței Mele Verginica și M-am ridicat Eu, Domnul, împotriva minciunii cea cu față de Dumnezeu și Mi-am pregătit mers biruitor peste pământ cu glasul Meu de cuvânt, și atunci fiara roșie a vărsat din gura ei trei duhuri demonicești peste împărații lumii ca să-i ridice la război și ca să-i strângă pentru ziua luptei lor cu Mine, precum este scris despre satana care se luptă cu Dumnezeu, ca să fie biruit și judecat și descoperit apoi cu lucrarea sa ascunsă, cu care a dat să înșele neamurile de pe pământ. Eu însă în curând sfârșesc biruitor și voi grăi apoi: *«Sfârșitu-s-a!»*, căci așa este scris despre Mielul lui Dumnezeu, biruitor peste fiara roșie acum, la sfârșit de timp, fiara care a avut stăpânire peste împărații pământului și peste Babilonul lor, și despre care este scris să cadă cu zgomot odată cu trâmbițarea Mea peste pământ, Cel de-al șaptelea înger Care sună judecata, Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Amin.**

O, poporul Meu de azi, am sunat din a șasea trâmbiță înainte ca Eu să-Mi deschid cartea Mea cu tine pe pământ, și am sunat douăzeci și cinci de ani și Mi-am gătit calea cu care am ieșit, tată, și cu tine am ieșit, după cum este scris să fie pregătită calea împărăției Mele și a fiilor ei, și cu care Eu să dau lupta cu împărații lumii, adunându-i într-un gând prin gândul lor la război cu Mine ca să-i biruiesc pe ei prin glasul gurii Mele, slobozit din văzduh peste pământ, și din templul cerului să strig: ***«Sfârșitu-s-a!»***, și apoi să arăt cerului lucrarea prin care am biruit pe satana, șarpele cel de demult.

O, poporul Meu, când fiara roșie (Comunismul, n.r.) și-a pus numele pe acest pământ român și s-a așezat în luptă cu Mine, Eu, Domnul, Mi-am trezit rând pe rând trâmbițele Mele cele de apoi și am sunat peste oameni să se pocăiască, și odată cu lucrarea fiarei am strigat și Eu împotriva ei și a minciunii ei, și am început să strig din ușa templului sfânt, trezind duhul slujitorului Meu Iosif, (Trifa, n.r.) și el a strigat și a trezit pe mulți ca să cânte cântarea cea de biruință a Mielului, și atunci am început lupta cu fiara roșie, tată. Și iară, și iară am tot strigat apoi prin celelalte trâmbițe, și am strigat apoi din trâmbița a șasea, din Verginica Mea, și am vărsat peste pământ râul cuvântului Meu, prin care Mi-am pregătit calea împărăției Mele, și apoi am venit Eu și am deschis cartea Mea, cartea judecății făpturii, și tainic am lucrat, și în mijlocul tău am lucrat și lucrez după Scripturi, și altfel nu, tată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa lui Dumnezeu, din 14-12-2009

***

E sărbătoare în ziua aceasta în cer şi pe pământ. **Pe pământ mulți sărbătoresc pentru nașterea Mea cea de acum două mii de ani, sărbătoare mutată de la locul ei, iar cei din cer sărbătoresc pe ierarhul Spiridon, cel sărac de slava cea pământească, fiindcă el avea în el de bogăție împărăția Mea, cea care nu are nimic în lumea aceasta, și care se slăvește în om pentru cei din cer.** Ridică sfinții înaintea Mea cupa rugăciunilor lor pentru ca să vină pe pământ împărăția Mea și să se descopere ea prin descoperirea fiilor lui Dumnezeu, căci împărăția Mea din ei îi vădește pe ei moșteni ai Mei. O, de s-ar putea opri omul din toate cele trecătoare ale lui ca să gândească așa, Eu, Domnul, aş lucra peste el și l-aș umple atunci de dor de cer și de adevăr pe pământ! E orb omul față de cele ce rămân, pentru că el își deschide inima numai spre cele care trec odată cu el. Nu tot așa au făcut cei ce s-au sfințit pe pământ pentru împărăția Mea în ei, împărăție care nu trece.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2009

***

Mă uit peste timp înapoi și văd pe sfinții Mei cât privegheau pentru calea celor credincioși, și Mă uit azi la cei ce stau pe scaune de sfinți și de mărturisitori cât stau ei de bine așezați și nu-i dor de ranele Mele de la ei, așa cum nu-i durea pe cei din vremi, care, slujind lângă cei sfinți ai Mei între ei, îi prigoneau pe sfinții Mei, îi alungau pe cei credincioși, care iubeau Duhul Meu din cei sfinți, și n-a fost vreme să nu fie prigoniți sfinții Mei, și iată cine i-a prigonit pe ei cel mai bine! **În toate vremile preoții și arhiereii s-au îndeletnicit cel mai mult să pună creștinii și sfinții sub obroc, ca și acum două mii de ani, ca și azi, când nimeni nu mai vrea să fie Dumnezeu pe pământ cu oamenii așa cum este să fie, și nu așa cum este omul învățat să știe despre Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel ce stă cu oamenii cei credincioși pe pământ, și care mărturisesc pe Dumnezeu în chip vădit înaintea necredincioșilor, care se tem să nu-și piardă întâietatea peste oameni, și cine să le spună lor de rătăcirea lor? O, vin Eu să le spun lor despre această nelegiuire a lor, și lucrez cu putere și Mă fac râu de cuvânt în mijlocul neamului român și dau de gol lucrarea cea fără Dumnezeu a celor ce se dau dumnezei peste oameni, și le spun Eu la oameni că acei care se dau peste ei dumnezei sunt cei ce stau împotriva lui Dumnezeu cu statul lor cel mare peste oameni, și care și-au îmbrăcat locașurile lor de biserici în stacojiu și în purpură, spre batjocura Mea, dovedindu-se ei ai cui urmași sunt.**

Am grăit prin cuvântul Meu cel de azi să se ferească tot omul credincios, tot slujitorul și tot norodul să se ferească să-și împodobească în roșu casa, căci roșu este culoarea lui Edom, culoarea batjocoritorilor lui Dumnezeu și a prigonitorilor celor sfinți. O, iată ce fac cei ce s-au așezat unii pe alții mari și tari peste turma neamului român! Îmbracă aceștia în roșu locașurile sfinte și toate ale lor, și tăinuiesc ei în chip fățarnic această faptă a lor. Îmbracă aceștia în stacojiu cărțile de biserică, și așa le pun pe masa de slujire, iar Eu, Domnul, le-am grăit lor să se păzească pe ei și locașurile lor de culoarea aceasta, care atrage și bucură pe diavolul, culoarea lui antichrist, culoarea fiarei, fiara cea roșie, beată de sângele sfinților Mei în toate vremile, și iată păcat care stă împotriva celor ce nu văd ca Dumnezeu, ci văd ca omul, și tot așa și fac! Eu însă vin și-Mi vestesc pe credincioșii Mei de peste tot să nu-și împodobească trupurile și casele și lucrurile lor cu roșu, căci la roșu trage prăpădul, care-și cunoaște lucrarea, care-și cunoaște casa sa.

O, ce blând, ce veghetor, ce mângâietor Păstor sunt Eu, Domnul, pentru cei ce Mă iubesc ascultându-Mă pentru voia Mea în ei! La aceia Eu vin și-Mi fac casă la ei și cinez cu ei și Mă arăt lor și nu-i las singuri printre cei morți față de Mine, ci îi însoțesc și dau din calea lor cursele cele ascunse pentru ei, căci sunt Cel ce sunt și Cel ce știu și Cel ce văd așa cum se vede, și nu așa cum vede omul sau cum nu vede el. Eu văd cursele întinse în calea celor ce nu au darul vederii și îi vestesc pe ei, Eu și sfinții Mei, și îi învăț învățătură cerească pe cei credincioși, care cred iubind și iubesc ascultând, și așa împlinesc Eu Scriptura aceea care proorocește că: ***«Voi veni la păstori și le voi cere oile și Eu Însumi voi paște oile Mele și le voi păstori»***, iar la păstori le spun așa: **«Nu mai faceți rău înaintea ochilor Mei! Conteniți odată! Învățați să săvârșiți fapte bune și alergați după dreptate pentru cel împilat, pentru cel părăsit de părinți și pentru cea văduvă și neajutorată! Veniți să stăm împreună la judecată, și dacă păcatele voastre vor fi stacojii, să se albească întocmai ca zăpada, și de vor fi ele ca porfira, să se facă întocmai ca lâna albă, iar dacă Mă veți asculta, vă veți înfrupta de bunătățile țării, și dacă nu veți vrea și vă veți răzvrăti, atunci veți chema sabia peste voi și vă va birui pe voi, fiindcă gura Domnului a grăit, și-Mi voi răcori mânia Mea asupra potrivnicilor Mei și Mă voi război împotriva dușmanilor Mei, și voi așeza în locul lor judecători drepți, și vor judeca sfetnicii Mei ca odinioară, și atunci tu te vei numi iarăși cetate credincioasă, căci pierirea va ajunge pe cei nelegiuiți, iar cei necredincioși Domnului vor muri, și vor fi ca un stejar ale cărui frunze se ofilesc și ca o grădină fără pic de apă»**, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 21-02-2010

***

Eu, Domnul, Îmi deschid cu iubire Duhul Meu de Păstor și vă cuprind și vă dau. **O, deschideți-Mi ca să vă dau! Lucrez din Tatăl, Care Mă trimite iarăși după om.** Am venit de la Tatăl acum două mii de ani și am împlinit atunci Scriptura Mielului Cel junghiat și am plătit prin jertfa Mea dumnezeiască prețul vieții omului, și am socotit acest preț de la Adam și până la sfârșitul veacului omului, ca să aibă omul plătită de Mine arvuna mântuirii lui, a învierii lui prin învierea Mea cea dintre morți. O, mai ușor a fost să-i scot din iad pe cei zdrobiți sub el, (*Matei 27/52-53, n.r.*) decât pe cei ce M-au văzut pe pământ lucrând atât de mult, timp de cinci mii de ani și mai bine faptele lui Dumnezeu între oameni. M-a durut și Mă doare împietrirea omului. Necredința omului Mă doare de șapte mii de ani. **Se duce omul și întreabă pe om dacă Eu sunt acest cuvânt. O, de unde știe omul să-i răspundă ca de la Mine celui ce întreabă? Eu nu l-am întrebat pe omul care stă mare peste oameni, nu l-am întrebat pe el dacă să vin pe pământ cuvânt în zilele acestea. Eu sunt mai mare ca omul și M-am uitat în Scripturi și am găsit în ele venirea Mea cea de acum și am venit, căci dacă ar fi fost să vin la voia omului, o, ce ar fi făcut cei ce sunt scriși în cartea vieții să le aduc Eu mântuirea? Cei ce cred și cei ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, aceia sunt scriși în cartea vieții de la întemeierea lumii, și Eu trebuie să le fac cale spre Tatăl dacă M-a trimis Tatăl după ei.** Mi-e tare milă de toți oamenii, și pe toți dau să-i trag la Tatăl, dar diavolul necredinței și al îndoielii Îmi stă împotrivă și Mie, și lor. **Eu însă spun că în zilele acestea lucrez ca și acum două mii de ani și zidesc omul și-l fac biserică a Mea pe om și-l umplu de darul credinței sfinte**, că nu mai e nimeni pe pământ să-l ajute pe om să creadă în venirea Mea, în mântuirea cea de la Mine, în purtarea crucii, căci vai celor fără de cruce și celor ce taie din ea, neștiind ei că ea este puntea lor spre Dumnezeu!

O, nu mai vrea omul să poarte crucea întreagă așa cum au purtat-o sfinții Mei! Nu mai sunt păstori cu cruce, cu viață ca a Mea, ca să se ia oamenii după ei și să-i învețe pe oameni calea sfințeniei. Vin Eu, Cel milos, și îi spun omului să se îndumnezeiască, mai întâi prin credință și apoi prin iubire de Dumnezeu, purtată până în cer, căci cel ce se poartă după Mine numai până la o vreme și apoi se îndoiește și se lasă ispitelor cele pentru credință, aceluia i-ar fi fost mai bine să nu se fi născut pe pământ.

Amin, amin zic vouă, celor ce ați venit să beți de la Mine cuvântul râului vieții! Vă ies în cale și vă spun că lucrarea Mea cea de azi este ca la începutul Meu pe pământ cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, pe care i-am luat dintre iudei și i-am făcut fiii lui Dumnezeu, frații Mei, pe care-i învățam de la Tatăl iubirea de Dumnezeu, și apoi am așezat cu ei biserica Mea cea adevărată, și n-am întrebat pe mai-marii de atunci dacă-Mi dau voie să Mă așez cu împărăția Mea în cei credincioși venirii Mele de atunci. Am lucrat atunci semne minunate ca și pe vremea lui Moise, dar poporul Israel a rămas până azi împietrit pentru venirea Mea la el așa cum era scris să vin. Eu însă M-am desăvârșit atunci prin moarte pe cruce și prin înviere și așa M-am dovedit Dumnezeu venit la ei, și apoi M-am tras iarăși în Tatăl și Mi-am lăsat pe pământ un popor mititel în Israel și Mi-am prăsit prin el neamul creștinesc de atunci și până azi. **Dar cei de azi, ca și cei de dinaintea lor, nu mai lucrează așa cum am lucrat Eu peste ucenicii Mei, și apoi ucenici peste ucenici. Ei lucrează ca oamenii, nu ca Dumnezeu, iar oamenii Îmi frâng calea și mersul Meu cel ceresc pe pământ. Eu însă Mi-i trag întru Mine pe cei culeși de Mine dintre oameni și-i fac pe ei taina Mea pe pământ, și iată, Mi-am făcut casă din fii credincioși în mijlocul neamului român și vin mereu la ei și petrec cu ei și Mă dau lor trup și cuvânt, așa cum pe nicăieri nu mai găsește omul pe pământ, căci aici sunt Eu și ai Mei, acoperiți în taină nepricepută, că am de la Tatăl lucrarea împlinirii Scripturilor cele de azi, și nu găsesc pentru ele credință pe pământ dacă nu pun Eu în om darul credinței cea pentru venirea Mea de azi.** Eu pe cei cu care Mă sprijin ca să vin pe pământ cuvânt i-am scos din lume și i-am așezat înaintea Mea și le-am dat duhul credincioșiei, **și nu trebuie descusută sau ispitită lucrarea Mea cea de azi și taina ei cea pecetluită între Mine și cei credincioși venirii Mele de azi,** căci Isaia proorocul zice încă de pe atunci: ***«Eu, Domnul, Îmi voi strânge laolaltă mărturia Mea și voi pecetlui îndreptarea Mea pentru ucenicii Mei și-Mi voi ascunde fața în mijlocul lor»***. Amin.

Extras don Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, din 06-05-2010.

***

O, neam român, te-am învățat aparte și ți-am spus să Mă asculți, ca să-ți fie ție bine pe pământ. **Vezi ce pățești dacă nu Mă asculți, dacă nu-L crezi pe Dumnezeu, Care vine la tine cuvânt prin servii Săi? Vezi ce durere îți atragi dacă nu-L lași pe Stăpânul Dumnezeu să te cerceteze și să-ți spună ce să faci, după ce El vede mersul tău și neascultarea ta? O, ți-a înecat apa munca și strânsura ta și ești mâhnit, fiu român, pentru pierderile pe care le suferi.** (*Vezi inundațiile din acest an, n.r.*) **De șapte mii de ani învăț omul prin servii Mei cum să trăiască pe pământ ca să-i fie lui bine, și nu ascultă omul de Dumnezeu, nu s-a deprins omul să-i fie Dumnezeu Stăpân, dar tot Domnul e Stăpânul, și vezi că așa este și că tu n-ai putere când El grăiește cu tine prin glasul și prin lucrarea stihiilor dacă tu nu te deprinzi să asculți prin cuvântul Lui de peste tine.**

Ți-am trimis carte scrisă și M-am folosit de servii Mei, care aud din gura Mea cuvântul peste om, și te-am învățat, neam român, cum să faci tu voia Mea înaintea Mea pentru soarta ta cu Mine pe pământ, **dar îngâmfarea ta de a nu te apleca învățăturii lui Dumnezeu, te costă, tată, și îți aduce durere. Am pus pe poporul cuvântului Meu din mijlocul tău să ridice mânuțele sus la Mine și să-Mi ceară să pun ploaia în cămările ei, căci te-am lovit cu vărsare de ape, țara Mea cea de azi, dar Eu ți-am spus că intri la suferință dacă nu Mă asculți.** Grăiesc ție în zi de sărbătoare a botezătorului Meu Ioan, dar tu nu mai știi la locul lor serbările sfinților, că a venit omul păgân, și tu l-ai ascultat și ai strămutat de la locul lor din calendar serbările sfinților Mei, (*în anul 1924, n.r.*) și sunt supărați sfinții, tată, căci tu te duci la lucrul tău în sărbătorile sfinților Mei. **O, nici o țară, nici un neam ortodox n-a fost atât de lovit cât tine de vrăjmașul sărbătorilor sfinților Mei.** Tu ai fost rănită de tot, și nu mai ai slujitori adevărați ai bisericii peste tine, căci sunt toți vopsiți cu roșu și-Mi sunt vrăjmași și nu-ți pot fi ție binefăcători vrăjmașii Mei și ai sfinților Mei. **Am lăsat din bătrâni, din vremi străvechi zile pioase de rugăciune și de închinare Domnului, și tu nu vrei să calci pe urmele străbunilor tăi cei sfinți și plini de frică de Dumnezeu pe pământ. O, ei nu lucrau timp de nouă săptămâni după învierea Mea zilele de marți și de joi în grădini și nu-și spălau hăinuțele și așternuturile și nu și le coseau și nu băteau cuie și nu loveau cu mâna sau cu unealta în zilele acestea, și era binecuvântare pe pământ dragostea lor de Dumnezeu și erau ocrotiți de trăsnete și de fulgere și de vărsarea apelor și de grindină, ei și semănăturile lor și toată munca lor. Iată, nu crede omul pe cele ținute de sfinți și de părinți zile de mijlocire la Domnul pentru ajutor și ocrotire din cer peste cele ale lui, și dacă nu crede, ajunge să vadă că nu câștigă nimic dacă nu crede, ci, din contra, pierde tot ce agonisește, și se pierde și pe sine cel ce nu ascultă,** și iată, grăiesc cu tine, neam român, în zi de sărbătoare de sfinți, când tu, tată, lucrezi lucrul tău, după predania omului păgân, în loc să ții sărbătoarea sfântului Meu. Ți-am dat ajutor și ți-am trimis veste să primești sfatul Meu și să așezi la loc înapoi sărbătorile sfinților Mei și să nu tălmăcești tu omenește cum socotește omul timpul și zilele, și să te uiți cât de mult aduci tu bătaie peste pământ cu îngâmfarea ta, cu rătăcirea ta de la datinile sfinte, pe care dai să le lepezi rând pe rând, dar aceasta îți atrage suferință, tată. O, rău îți este ție să nu crezi de la Dumnezeu și să te iei după omul păgân, care-ți schimbă pașii și credința și datinile sfinte! Iată suferi, și Mi-e milă de tine și Mă doare că nu Mă asculți, și te doare și pe tine neascultarea ta, și-ți grăiesc ca un tată și te îmbiu să crezi și să Mă primești, că nu voiesc să piară moștenirea ta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2010

***

O, hai să grăim în cer și pe pământ, căci este scris: ***«Domnul este în biserica cea sfântă a Lui. Domnul în cer are scaunul Său. Pentru necazul și suspinul săracilor Mă voi scula, le voi aduce mântuirea și le voi vorbi pe față, și nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă. Ba, în tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor»***. Ne așezăm cu zi mărturisitoare și vom iubi această zi, cu martori din cer și de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi. **O, ce este grăirea Mea cea de azi? Ea este venirea Mea iarăși de la Tatăl la om ca să clatin încă o dată cerul și pământul sub mărirea cuvântului Meu și să se miște munții și insulele din locurile lor, căci omul nu dă să facă aceasta la glasul Meu cel de azi, și mai dulci sunt pentru el faptele Sodomei și ale Gomorei și face**

zapis cu moartea omul, dar cu Dumnezeu nu vrea să se scrie el, căci s-au ridicat apostolii minciunii și s-au îmbrăcat în haina Mea și învață altfel mulțimile, altfel decât am învățat Eu și cu voi noroadele de pe pământ din unii în alții până azi și până mâine. O, altfel învață pe oameni apostolii minciunii, și **Eu am spus oamenilor că îi vor cunoaște după faptele lor pe cei ce sunt și pe cei ce nu sunt apostolii Mei, urmașii Mei pe pământ.**

Uitați-vă în Scripturi, o, fii ai oamenilor, că dacă nu veți asculta așa, **veți fi mințiți din zi în zi mai mult, căci nu iubesc pe Dumnezeu cei ce vă păstoresc pe voi, că pentru ei și nu pentru Mine vă păstoresc ei, și ei nu vă trag spre Mine, ci spre ei vă trag. O, mergeți spre ei și cereți-le să vă arate pe Domnul cu ei, dar nu vă lăsați înșelați de ei! Veniți și spre Mine, și Eu vă voi arăta vouă cuvânt de mântuire din păcat și vă voi purta spre viață sfântă ca și viața Mea și Mă voi arăta în voi așa, și apoi veți fi urâți de toți pentru viața Mea în voi, pentru numele Meu, de care vă veți învrednici să-l purtați cu adevărat pe pământ,** și veți fi ucenicii Mei, ca și cei de acum două mii de ani, cărora le-am spus: ***«Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, dar fir din capul vostru nu va pieri»***. O, **iată semnul** pe care vi-l dau pentru ca să-i cunoașteți pe cei ce nu sunt ucenicii Mei și nu vă pot pune ei calea sub picioare ca să fiți pe calea Mea cea sfântă cu calea voastră între oameni. **Iată-l pe poporul cuvântului Meu, popor de ucenici asemenea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani**, cărora Caiafa, vătaful slujitorilor lui, le poruncea să nu mai grăiască mulțimilor în numele Meu. Ei însă, îmbrăcați în mântuire, vorbeau tot mai mult și spuneau răspunsul lor: ***«Se cade să ascultăm de Dumnezeu, și nu de oameni»***. O, așa merg Eu în zilele acestea cu lucrarea cuvântului Meu prin ucenicii Mei cei de azi și **se scutură de Mine și de ei cei ce fug de venirea Mea, și care s-au încumetat să umble în cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei, despre care Ioan a scris să nu se scoată și să nu se adauge la ea, iar ei au umblat și au scris lungime de vreme** (*Au scris „mii de ani” în loc de „o mie și încă aproape o mie de ani”, n.r.*) **și au tras de firul numărului scris și n-au mai scris un număr, și au scris fără de număr anii împărăției omului,** și au îndepărtat fără de număr vremea învierii morților (*De asemenea „mii de ani” în loc de „o mie de ani”, ex: Apoc. 20/2;4;6;7, n.r.*) și au stricat omul la minte și la așteptare și la nădejde și la credință, și **l-au învățat pe om să se culce și să doarmă liniștit și să nu mai aștepte venirea Mea cea scrisă în Scripturi să se împlinească după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl, număr scris de apostolul Ioan, după descoperirea lui Dumnezeu arătată lui, dar care cu taină mare s-a împlinit pe pământ, iar Eu am venit când nimeni nu se aștepta și nu se așteaptă să mai vin.** O, necredință, duh al necredinței, cum te-ai ivit tu pe ascuns ca să umpli lumea și pământul cu vicleșugul tău!

Eram după învierea Mea pe pământ cu ucenicii Mei, vreme în care s-au deschis mormintele și au ieșit drepții Mei pe ulițele Ierusalimului, și este scris aceasta în Scripturi, (Mat. 27/52, n.r.) și au grăit sfinții cei ridicați din morminte și au stat mai-marii vremii de atunci cu ei de vorbă pe pământ și au adeverit ei despre ei și despre Mine, Cel ce coborâsem la ei în locuința morților după răstignirea Mea, de le-am deschis să iasă drepții Mei, o, și tot au căutat pe mai departe să îngroape mai-marii vremii adevărul despre Iisus Hristos, Care S-a arătat de la Dumnezeu în vremea lor, căci Eu am scris: ***«Chiar dacă ar învia cineva dintre morți, tot nu vor crede cei necredincioși pe Dumnezeu dacă în Moise și în prooroci nu dau să creadă cu cartea lor pe masă»***.

O, aşa vă învăţăm Noi azi credinţa în Dumnezeu, Eu şi ucenicii Mei, şi credinţa în venirea Mea cea de azi, o, fii ai oamenilor, căci valurile necredinţei sunt mari, mai mari decât oamenii şi decât locaşurile lor şi îi iau valul, îi iau cu tot cu casele lor, dar Eu străjuiesc în faţa primejdiei şi îi vestesc pe cei primejduiţi să vegheze, iar dacă ei nu cred şi nu veghează, ei vor vedea.

O, fii ai oamenilor, nu că au ei minte scurtă, dar cei ce vă povăţuiesc pe voi, vă duc cu vorba şi vă învaţă să aveţi minte scurtă, vedere scurtă şi credinţă ciuntită, până într-o zi când le va veni bine şi vor tăia de tot din voi harul credinţei, căci sunt dibaci să facă moarte lui Dumnezeu în om şi să-l ia pe om cu tot cu casă şi să-l ducă în întunericul cel mai gros, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, vă spun după două mii de ani de la cuvântul spus de Mine peste ucenici: ***«Nu vă temeţi de cei ce vă ucid trupul şi n-au altceva ce să vă mai facă, ci temeţi-vă de cei ce vă ucid duhul şi sufletul, viaţa voastră cea de veci, pe Dumnezeu din voi»***, şi întăresc acest cuvânt ca să-l luaţi şi să-l primiţi şi să vegheaţi, căci furul este la uşă. Am martori pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani când grăiesc vouă aşa, şi am martori pentru voi sau împotriva voastră pe ucenicii Mei cei de azi, cu care Mă port spre voi cuvânt, ca voi să puteţi da răspuns, bun sau rău pentru voi. Fug oamenii de venirea Mea cu judecata faptelor, fug şi slujitorii bisericii, şi de la ei se întinde boala fugii de Dumnezeu peste oameni, dar venirea Mea fuge şi ea şi cu fuga lucrează din zi în zi mai mult, şi nu poate nimeni să se pitească de faţa Mea sau să mai poată fugi, când Eu peste tot dăinuiesc, căci cerul şi pământul sunt moştenirea Mea, pe care Eu păşesc.

O, dacă n-ar **scrie în Scripturi să vină Domnul şi să grăiască pe pământ şi să audă glasul Lui şi cei din morminte** şi să dea fiecăruia după faptă, n-ar avea păcat cei ce învaţă pe oameni să nu Mă aştepte şi să nu stea gata pentru venirea Mea, ci, din contra, să petreacă ei încă, **dar Eu am spus că aşa va fi să fie în vremea când Eu vin, aşa cum a fost cu potopul pe vremea lui Noe şi cum a fost cu Sodoma şi Gomora, când nimeni nu se aştepta să vină focul,** şi petreceau cei ce nu se aşteptau să-i prindă moartea cea de la faptele lor.

O, de ce, oare, voi, oameni care slujiţi în numele Meu peste oameni, de ce, tată, nu învăţaţi voi oamenii pe cele puse de Mine şi de ucenicii Mei în Scripturi? O, de ce, tată, faceţi acest păcat, pe care l-a făcut şi Caiafa, de a plătit bani ca să Mă ascundă pe Mine şi adevărul cel despre Mine? **Ce vreţi să câştigaţi aşa?** O, cum de nu vă schimbaţi, tată? **Cum de vă place vouă îndulcirea cea de la slava voastră de la oameni şi nu vă gândiţi voi la ranele Mele şi la statul Meu pe cruce gol şi batjocorit, şi unde Mi-am dat sufletul pentru voi ca să Mă luaţi şi voi de pildă pentru viaţa voastră? O, nu vă doare? Nu vă dor hainele voastre cu fir şi cu pietre scumpe şi multa vrednicie pe care v-o strigaţi**

unul altuia, când Eu am fost bătut în cuie și scuipat și hulit ca cel din urmă dintre oameni, și de la care oricine să-și întoarcă fața? O, ai cui sunteți voi? Cui

slujiți și pe cine folosiți? O, nici pe voi nu vă folosiți, și nici pe oameni, decât numai să le pecetluiți mormintele și să fiți și plătiți pentru aceasta, când voi ar trebui să fiți cei mai săraci și să slujiți fără de plată și să fiți miloși, așa cum ucenicii Mei slujeau oamenilor din dragostea lor de Mine și de oamenii obidiți sub stăpânii lumii. O, cum, tată, de nu vă mai treziți din rătăcirea pe care o iubiți, ca viață plină de slavă pentru voi, neputând fi

voi așa mântuitori oamenilor, păstori cu milă de turmă? **Ba, din contra, stați în fața oamenilor cu coroană pe cap, bătută cu pietre scumpe, și stați așa față în față cu Mine, Cel încoronat cu cununiță de spini sângeroși frunții Mele dumnezeiești, și iată, mai aveți un pic și vă veți pierde de tot mintea, ca papa de la Roma, care nu s-a mulțumit ca voi, numai cu o coroană, ci și-a pus una peste alta trei coroane, ca să se teamă omul de el ca de o amenințare și să aibă putere peste inima omului blestemul lui că va arde în focul cel veșnic cel ce nu se închină lui cu supunere ca lui Dumnezeu pe pământ, când el slujește la mulți idoli, ca și voi, la mulți dumnezei, cărora le zice: sport, vacanță, vizite între capii mari ai lumii, politică pe toate laturile, la care multă slugărime servește pentru placul cel plin de libertate, și nicidecum rob al lui Hristos pe pământ slujitorul care stă pe scaun de biserică, pe tron slăvit, îmbrăcat în mătase stacojie, culoarea lui Edom, prințul lui roșu, așa cum scrie în Scripturi despre cel vopsit, și care este omul fărădelegii, căutând el viața fratelui său vreme după vreme, din unul în altul pe pământ. O, M-ați alungat de tot din locașurile unde slujiți pentru închinare! V-ați îmbrăcat în roșu și nu vă temeți să faceți așa, căci voi faceți ascultare de satana și de culoarea lui aleasă lui, și până și cartea Evangheliei ați băgat-o sub învelitoare roșie, și toate cărțile bisericești le înveliți așa! O, cine-ți dă ție să faci așa dacă te-ai așezat să stai cel mai mare peste biserica neamului român?**

O, de ce, tată, nu-ți place să fii român? Unde s-a pomenit român îmbrăcat în cămașă roșie, când el a fost mereu după cuvântul Scripturii îmbrăcat, în cămășuță albă, de in curat, și cu cingătoare de creștin încins, semn al puterii sfinte peste coapsele lui? O, unde M-ai văzut pe Mine în roșu, decât atunci când M-au cumpărat pe bani mai-marii templului ca să Mă dea

spre batjocură, ca să Mă piardă de pe pământ ca pe un ucigaş? O, Eu vin din cer cu venire mare, și cu toți sfinții vin, și grăiesc pe pământ însoțit de sfinți, și toți suntem în hăinuțe albe, de in, și așa mărturisesc cei ce Ne văd, având ei de la Dumnezeu darul acesta al adeveririi slavei cerești pe pământ întru venire la vedere pentru duhul mărturisirii.

O, iată cine a umblat în cartea Apocalipsei, în care ucenicul Meu a scris pentru vreme o mie și iarăși o mie de ani, cale măsurată de Dumnezeu pentru venirea Lui iarăși pe pământ, iar cei ce n-au iubit să stea ucenici, s-au sculat din timp (1054, n.r.) și și-au făcut așezare tare și aparte și au ieșit și și-au pus peste ei tată și așa l-au numit și-l numesc, (*Papa, n.r.*) după ce Eu am spus cuvânt proorocesc acum două mii de ani ucenicilor Mei și le-am spus lor: ***«Voi pe nimeni să nu numiți tată pe pământ, că Unul este Tatăl vostru, Cel din ceruri este»***, și așa i-am învățat Eu pe ei să stea ucenici, și **să nu stea mari pe pământ peste oameni, ci doar să-i învețe de la Dumnezeu calea. O, nu este tată pe pământ, ci numai în cer este, și Unul este, și Se numește Dumnezeu, iar cei ce-I sunt fii, Îi spun Lui: Tată. Amin.**

O, nu mai vor cei mari să mai vin pe pământ! Pământul e făcut de Dumnezeu, și nu se tem cei mari să-l ia sub stăpânire cu forța din mâna lui Dumnezeu. **Ei nu mai vor să-Mi fie ucenici, ci stăpâni să-Mi fie pe pământ,** iar Eu să aștept după ei, și numai numele să Mi-l dau lor, și Eu în cer să stau, nu pe pământ ca să le încurc planurile, căci ei vor să fie tați, nu ucenici, și să le zică vrednici tot norodul, **și iată urâcinea pustiirii sufletelor oamenilor în loc știut sfânt, slugi potrivnice lui Hristos pe pământ, în numele lui Hristos stând ele așa.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2010

***

Mai întâi, în ziua aceasta de **cuvânt învățător și mustrător peste cei credincioși și peste cei necredincioși, Mă dovedesc pe Mine Însumi adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi și iau din Scripturi dovada și Mă apăr cu ea împotriva celor ce tăgăduiesc cu necredință cuvântul Meu cel de azi, zicând ei că nu e Dumnezeu acest cuvânt și că ar fi să fie minciună,** minciuna omului, și nu pun aceștia în socoteala lor și necredința lor, fiindcă așa cum vor ei să fie de adevărată dovada necredinței lor, tot așa de adevărat poate să fie și cuvântul Meu, și fiecare poate să se dovedească ceea ce este, așa cum Eu Mă pot dovedi Dumnezeu adevărat prin

acest cuvânt. O, este adevărat Dumnezeu prin cuvântul Său cel de azi, și aceasta îi spun Eu mai întâi celui înverşunat prin păcatul necredinței, și pe care și-l dovedește mai mult cu gura, din pricina semeției lui de a fi ori slujitor de altar, ori cunoscător al istoriei lui Dumnezeu cu oamenii, ori pentru cine știe ce stare iubește el să aibă pe pământ și să petreacă liniștit în sângele lui.

O, nu vă îngâmfați prin nemernicia minții voastre că nu este Dumnezeu, că nu este El acest cuvânt! **Este Dumnezeu, și dacă este, El răspunde celui ce grăiește cu El, și răspunde sfinților Lui, iar sfinții Lui sunt cei ce cred în El cu putere și sunt cei ce cred Lui când El vine cu lucrările Sale pe pământ. O, este Dumnezeu și răspunde omului, așa cum i-a răspuns lui Ilie proorocul când a cerut cu rugăciune să nu plouă trei ani și jumătate, și apoi a cerut să plouă, și s-a rugat cu foc și a venit foc din cer peste jertfa lui la rugăciunea lui și a răspuns Domnul cu foc și au ars și lemnele și pietrele și apa cu foc, ca semn că este Dumnezeu și că este cu cei fierbinți pentru El și că poate prin rugăciunea lor să coboare foc din cer peste cei necredincioși**, așa cum râvna lui Ilie proorocul a rostit cuvânt să vină foc de sus și să ardă pe cei iscoditori spre el, care erau trimiși să-l ducă la împăratul necredincios, care voia moartea proorocului Meu numai pentru că proorocea el împotriva păcatului celor ce păcătuiau, slujitorilor la idoli și la plăceri, și nu lui Dumnezeu pe pământ. **O, este Dumnezeu acest cuvânt și are putere prin servii Lui cei de azi să coboare foc din cer peste cei ce nu cred cuvântului Său cel de azi, care este adevărat, precum Dumnezeu este,** și iată, Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu ziua proorocului Meu Ilie și aduc dovadă din Scripturi că Dumnezeu vorbește pe pământ față în față cu omul și Își săvârșește în fiecare vreme lucrarea Sa, precum Scripturile cer, după cum sunt așezate în ele lucrările lui Dumnezeu și vremea lor. Amin.

Eram uitându-Mă peste omul așezat de Mine în rai ca să-l păzească și să-l lucreze **și grăiam cu omul, și el cu Mine grăia, chiar dacă el nu Mă vedea, dar Mă auzea omul în rai grăind cu el** și Mă auzea mergând în jurul lui și prin rai, iar dacă a călcat porunca dată lui de Mine, el s-a ascuns apoi de teamă, dar Eu l-am strigat să iasă de unde s-a ascuns și să se arate și să grăiască cu Mine și să-Mi răspundă la întrebare, și n-a putut el să scape de Dumnezeu așa cum ar fi voit, și Mi-a răspuns apoi plin de teamă și și-a arătat vinovăția și în același timp scuturându-se de ea, căci așa pățește cel semeț, se scutură de vina pe care o are și o dă pe altul, căci este fricos cel semeț, fiindcă semeția nu-i dă omului putere, ci îi aduce teamă apoi, teamă de Dumnezeu și de om prin lucrarea ei ascunsă sub masca fățărniciei, păcat întunecat peste mintea omului.

Eram cu Moise pe pământ și grăiam cu el tot timpul și n-a putut el fugi de grăirea Mea cu el, și îi grăiam față în față cu el, și el Mă auzea și scria toate cuvintele Mele și lucra după cuvântul Meu și proorocea și se împlinea și aducea izbăvire lui Israel și bătaie peste vrăjmași, care se semețeau asupra poporului Meu, **și am fost adevărat prin tot cuvântul Meu de peste el, așa cum și azi sunt în fața celor ce își îndârjesc cerbicea înaintea glasului Meu slobozit peste ei ca să-l împlinească ei, cei ce nu vor să creadă că Eu sunt acest cuvânt. O, dacă ar face și cei de azi slujitori de altare cum a făcut preotul care-l avea pe copilul Samuel, dăruit Domnului de către părinții lui, după cum a fost proorocia omului lui Dumnezeu asupra preotului aceluia! El a crezut că Dumnezeu este Cel ce**

îl strigă pe Samuel și grăiește lui, și n-a spus că spune minciuni Samuel, ci l-a învățat pe copil să se aplece vorbirii cu Dumnezeu și să-L primească pe Domnul și să spună apoi grăirea Sa, că era vreme grea și nu mai era pe pământ atunci nici vedenie, nici glas de prooroc, și nu mai știau oamenii voia cea de la Domnul ca să prindă puteri sub greul vremii, și a fost atunci Samuel primit din partea lui Dumnezeu de către cei din vremea lui și a fost Domnul prin el peste regi și peste oameni în toată vremea lui Samuel.

O, de-ar fi credincioși și înțelepți oamenii de azi și slujitorii de altare, ar avea dor de Dumnezeu și ar prinde bucurie în suflet că Eu grăiesc pe pământ peste ei și că le descopăr cum să lucreze și că îi învăț și că îi dojenesc spre înțelepțire prin cei pe care i-am așezat Eu la gura grăirii Mele cu omul, dar iată, necredința e pe pământ stăpână în lung și în lat, și omul este învățat cu ea, iar **Ilie proorocul Meu stă plin de râvnă pentru Mine în cer și pe pământ ca să trezească cu spaimă pe cei necredincioși, așa cum a lucrat și atunci, și să fie el slujitorul Meu acum, precum este scris în Scripturi să fie el mai înainte de ziua Mea cea mare și înfricoșată, care ca furul vine, când nimeni nu se așteaptă.**

Și iată, mai întâi sunt slujitorii de altare care spun că e minciună cuvântul Meu spre ei și spre oameni și spre neamul Meu român, alesul Meu cel de azi între neamuri și la care Eu, Domnul, am venit și Mi-am întocmit pe vatra lui albia râului cuvântului Meu întru a doua Mea venire de la Tatăl la om, și tainic lucrez prin împotrivirea cea de la necredința celor ce zic minciună cuvântului Meu, și zic așa aceștia ca să scape de răspuns înaintea oamenilor și înaintea Mea, **dar Eu le amintesc lor de grăirea Mea cu Adam și cu Moise și cu Samuel și cu proorocii toți,** și iată, sunt necredincioși cei la care strig cu putere să creadă și să se mântuiască. Ei însă își zic cei adevărați ai Mei și se învelesc cu adevărul cel prin sfinții părinți ca să-și întărească statul lor peste oameni **fără ca să facă ei voia Mea cea sfântă. O, să-i văd Eu călcând pe urmele sfinților părinți, și apoi nu-i mai bat la cap cu râul cuvântului Meu pentru cei abătuți de la Dumnezeu,** căci la cap se strică omul când se strică, și apoi tot trupul este stricat și nu mai este în rădăcina lui. **O, să nu se laude slujitorii de altare cu sfinții părinți și cu nume de biserică peste ei, de vreme ce ei nu calcă bisericește pe urmele Mele și ale sfinților părinți, ci se vând cu tot cu casele lor oamenilor care-și zic Dumnezeu, când ei nu seamănă cu Dumnezeu și nici cu sfinții Lui, ci cu fiii oamenilor seamănă ei.**

Mai întâi, în ziua aceasta de cuvânt învățător și mustrător peste cei credincioși și peste cei necredincioși, M-am dovedit pe Mine Însumi cu dovadă din Scripturi Dumnezeu adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, și Mă apăr înaintea celor ce zic că e minciună venirea Mea cuvânt pe pământ în zilele acestea de mare cumpănă, când lepădarea de credință se întinde peste neamul Meu român, pe care străbunii lui cei sfinți îl poartă în rugăciunile lor înaintea Mea ca să-l păstrez al Meu și ca să nu-l las spre pieire, spre lepădare de Dumnezeu, cum **el nu știe, săracul, ce cursă îi este întinsă și cum nimeni nu veghează ca să nu cadă el în lepădare de Mine, păcat lucrat în taină de potrivnicii Mei, care dintr-ai Mei au ieșit pentru gândurile lor ascunse și au căzut din trupul bisericii Mele acum o mie de ani,** (*Referire la catolici care s-au despărțit de ortodoxie în 1054, n.r.*) după

cum este scris în Scripturile nepricepute de oameni și de două mii de ani așezate pe pământ prin proorocia lui Ioan, ucenicul Meu cel iubit, căruia Eu, Domnul, i-am descoperit pe cele de după el, până la venirea Mea iarăși pe pământ cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul, din 02-08-2010

***

Duhul Sfânt Mângâietorul este alinul și puterea și ocrotirea cea de la Dumnezeu a celor credincioși Lui și lucrători Lui între cer și pământ. Cobor mângâiere de Duh Sfânt peste poporul cuvântului Meu cel de azi și așez pe masa Mea cu el cuvânt de sărbătoare cu sfinți. Dacă neamul român, care a rămas în urmă cu îndreptarea celor clătinate de la locul lor de dușmanii credinței străbunilor și ai sfinților, Eu, Domnul, îl aștept pe el să se ridice tare și să pună la locul lor sărbătorile sfinților Mei și **să nu-și spună că nu e păcat să lase așa cum au făcut dușmanii lui Dumnezeu peste el, o, să nu spună așa, ci să îndrepte la loc pe cele clătinate, că nu e bine să stricăm pe cele lăsate de sfinți și de părinți,** iar casele neîntărite de părinți nu ajută pe fii pentru binecuvântare ca să le fie lor bine pe pământ, și iată, când lumea petrece în numele nașterii Mele din mamă Fecioară zi de praznic sfânt, Eu și cu sfinții Mei și cu cei ascultători și credincioși pe pământ așezăm sărbătoare de sfinți, și avem la masă serbat pe arhiereul Spiridon, cel plin de duhul umilinței și al iubirii și al iertării și al facerii de minuni, iar când vine ziua de praznic pentru serbarea nașterii Mele, atunci Ne scriem cu amintirea ei în cer și pe pământ, în carte. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2010

***

O, poporul Meu, Eu în mijlocul tău Îmi las cuvântul Meu cel din vremea aceasta, căci ți-am dat darul credinței, fiule. O, ce înseamnă omul căzut, tată? Vin să-l păstoresc pe om, și îl găsesc căzut. O, e căzut în necredință omul. Încă de acum două mii de ani am lăsat întrebare pentru vremea venirii Mele și am spus: ***«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»***. Dacă Eu n-aș pune în om credință, n-aș mai găsi în calea Mea credință pentru venirea Mea, și aș găsi numai cădere din credință și lepădare de credință aș găsi, iar **lepădarea de credință este semnul cel de dinaintea venirii Mele,** că este scris că nu va veni ziua Domnului până nu se va ivi în oameni acest duh rău, lepădarea de credință, în fel și chip lepădare, în fel și chip acest păcat, căci vai celui ce nu veghează ca să nu vină acest fur!

… Am spus prin cuvântul Meu din zilele acestea că vreau prin voi să împlinesc lucruri mari prin post și prin rugăciune, tată, prin poporul acestui cuvânt, fiilor. O, ajutați-Mă așa, măi fiilor, că Mă doare că nu mai am cu cine în afară de voi să Mă ajut pe pământ. **Slujitorii de biserici, în loc să îndemne oamenii la post și la veghe cu post și cu rugăciune, ei dezleagă și tot dezleagă peste păcătoși mâncare de mâncat și coboară jos din calendar zilele de post și vremile postului**, (*Referire la scoaterea zilei de luni din cele trei zile de post din săptămână – luni, miercuri și vineri, n.r.*) căci odată cu strămutarea de la locul lor a sărbătorilor sfinților, (*Trecerea la ritul nou - Calendarul Gregorian - de la cel vechi, - Iulian - în anul 1924, n.r.*) a căzut unul din cei patru stâlpi ai postului, post care în câte un an abia că mai rămâne din el trei, patru zile, și iată câtă stricăciune a adus peste biserică și peste oameni umblarea la cele ce nu trebuia să se clatine de la locul lor, și nu știu cum s-o dau să deschid inima și mintea celor ce stau mari peste oameni, să facă ei bine lui Dumnezeu și loruși apoi și să așeze la locul lor sărbătorile și datinile sfinte, ca să le

plătesc Eu lor cu mântuire pentru ascultare și pentru credință și pentru primire când Eu bat ca să intru la ei și să le cer să asculte de la Dumnezeu.

Iată, fiilor, de ce v-am așezat Eu pe voi în viață călugărească, tată, și în mâncare la fel. Nu mai au oamenii zile de post, nu mai au nici preoţii, nici călugării, nu mai au. De la cel mai mare până la cel mai mic iubesc carnea pentru mâncare și toate cele ieșite din carnea de animal, tată. Am avut nevoie de ajutor pentru împlinirea Scripturilor cele de apoi și v-am cerut vouă să Mă ascultați cu post și cu rugăciune, tată, căci rugăciunea fără post nu are putere.

Iată, poporul cuvântului Meu este credincios și M-a ascultat să nu mănânce carne și cele ieșite din carne (*Lapte, brânză, ouă, n.r.*). N-aveam cu cine să Mă ajut pentru împlinirea Scripturilor, pentru nimicirea lui antichrist și al satanei de orice fel și pentru toată biruința Mea, care va să fie curând, curând prin lucrare de biserică și nu altfel lucrare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 06-03-2011

***

Vine sfârșitul necredinței când toată lucrarea Mea pentru om se va vedea bine și în mare lumină se va arăta. O, nu vă bucurați de necredința voastră și de lucrarea ei cea rea în părți, voi, cei necredincioși. Dacă nu puteți să vă umiliți înaintea Mea pentru păcatele voastre, opriți-vă măcar de la lucrarea cea rea a necredinței, că nimic nu câștigați, ba și sufletele vi le pierdeți, voi, cei necredincioși. Primiți-Mă ca să vă vindec de orbire! Nu vă mai îngrijiți de slava voastră, că ea e pieritoare! Veniți să auziți strigarea Mea după voi din ușa cortului Meu în mijlocul neamului român, unde Mi-am făcut adăpost ca să grăiesc peste pământ și ca să-i trag pe toți la Tatăl, să-i trag de la satana la Dumnezeu pe oameni! **Cei vindecați de orbirea lor prin cuvântul Meu din zilele acestea sunt dați afară din biserici de către fariseii fățarnici, care se dau mai mari ca Dumnezeu peste sufletele oamenilor,** dar de n-ar fi acest cuvânt de la Dumnezeu, cum ar putea el să-l vindece de orbire și de păcat pe om? Eu însă am venit în lumea aceasta spre judecată, ca să vadă cei fără de vederi, iar cei cu ochi să orbească, căci dacă ar fi orbi n-ar avea păcat, dar pentru că ei zic că văd, păcatul lor rămâne întreg.

L-am vindecat pe cel din naștere orb și a văzut pe Dumnezeu ochii lui și i-am zis lui apoi: ***«Crezi tu în Fiul Omului?»***, iar el Mi-a răspuns: ***«Cine este Acela, Doamne, ca să cred în El?»***, și Eu i-am zis atunci: ***«Iată, L-ai și văzut, căci este Cel ce grăiește cu tine!»***, iar el s-a închinat și Mi-a zis: ***«Cred, Doamne!»***. O, cum, oare să-i vindec și pe cei orbiți de slava lor, de care ei se îngrijesc atât de mult și nu-L mai văd și nu-L mai aud pe Dumnezeu, Care să-i vindece pe ei și să-L vadă grăind cu ei și să zică și ei ca orbul cel din naștere, vindecat de Mine: ***«Cred, Doamne!»***?

O, cum de nu vă treziți din minciună și din orbire, voi, cei ce vă îngrijiți atât de mult de slava voastră de nu puteți să vedeți și să auziți cum glasul Meu strigă la voi din mijlocul celor mici, care nu se îngrijesc de slava lor, ci numai de cea de la Dumnezeu pe pământ! O, până când veți sta voi surzi și orbi? De ce să rămâneți voi bolnavi și nevindecați mai înainte de plata păcatelor voastre? Iată cum își strânge omul la satana! Nu poate orb pentru orb și nici bolnav pentru bolnav, ci poate omul umilit, prin umilință poate, căci acela are intrare la Dumnezeu prin umilința lui și poate Domnul pentru el și prin el pentru mulți apoi. Am venit în lume să fiu lumină, căci Eu sunt lumina lumii câtă vreme sunt în lume. Să se bucure toți și nu să se ascundă de lumină sau s-o ascundă pe ea sub obroc! Eu am spus: ***«Umblați în lumină!»***, și iată, Eu, Cel ce grăiesc cu voi în zilele acestea,

Eu sunt Cel ce am spus: ***«Umblați în lumină!»***. Întunericul se depărtează de Mine, iar satana se teme când aude glasul Meu peste pământ, care încurcă planurile lui, urzeala lui, care s-a coborât peste oameni, iar Eu, Domnul, ung cu mare milă ochii și urechile omului, și așa vin Eu să-i fac bine celui ce-Mi deschide ca să-i dau. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 29-05-2011

***

Iată, taină vă spun vouă iar și iar: nu-Mi găsesc plăcerea și odihna nicăieri ca aici, unde Eu am ales să poposesc acum cuvânt și să împart omului putere pentru voia Mea în el. Peste tot este amestecată voia omului, iar omul piere din lipsă de înțelepciune și nu vine să ia de la locul în care Eu o sălăşluiesc pe ea. Fiți credincioși și dați ascultare Domnului, căci omul este neputincios pentru om. Nu uitați povața Mea pentru post și pentru rugăciune cu post, ca să se împlinească lucrările Mele pe pământ prin cei ascultători. Voi, cei ce veniți cu dor de cer și de mântuire ca să luați povață, întețiți ascultarea de Dumnezeu și de părinții sfinți. **Postiți cele trei zile de post din săptămână și fiți cu rugăciunea pe inimă și pe buze! Luni, miercuri și vineri să vă fie zile de iubire cu jertfă și cu mântuire**, și împrunciți-vă viața, fiilor, căci pentru aceștia este sortită mântuirea și împărăția cerurilor în ei! Puneți-vă acoperământ cuvios peste trupurile voastre și fiți sfinți, căci fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar voi pregătiți-vă pentru veacul ce vine, tată, căci timp nu mai este, căci s-a sfârșit și se sfârșește, că așa este scris! **Opriți-vă de la păcat și de la tot ce-i place diavolului în om și de la om, căci păcatul se pedepsește și trebuie înlăturat!** Uitați-vă la fiii veacului acesta, uitați-vă că femeia e mai dezbrăcată decât bărbatul și nu se teme să facă voia diavolului împotriva voii lui Dumnezeu în om! O, nu vă fie rușine cu voia Mea în voi! **Îndrăzniți și sfințiți-vă viața** și mult vă va ferici povața Mea împlinită în voi! **Luați înțelepciunea cea de sus și nu vă bucurați să mâncați carne, căci carne nu va mai fi, fiindcă Eu voiesc să dau omului mâna și să-l scol din moarte și din păcat, iar cel ce nu voiește, rămâne de Mine, rămâne rob păcatului, iar păcatul este moarte, căci așa este scris. Păziți și trăiți zilele de sărbătoare, dar vai, e mult de când mai-marii bisericii au clătinat de la locul lor sărbătorile sfinților și nu se tem să le calce, și nu se tem să calce peste străbuni și peste învățătura lăsată peste biserică, iar Eu, Domnul, am tot strigat la ei și se fac că nu Mă aud, și Mă doare în cer, și Mă doare pe pământ și nu găsesc alin, și din pricini ca aceasta și altele tot așa, vine mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători, și sufere omul și sufăr și Eu de suferința lui, că am iubire și am milă ca un Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 12-06-2011

***

Bat la ușa voastră cu Ioan, Botezătorul Meu, o, slujitori de biserici! Deschideți-Ne Nouă! Am ieșit din carte ca să întăresc și să înnoiesc lumea cu tot cuvântul ieșit din gura Mea și care este împlinitor. Am ieșit din carte și grăiesc mai departe, că nu e grăirea Mea numai cât cartea Scripturii și atât. Vă înșelați dacă așa dați să credeți și să ziceți unii altora așa. **Am ieșit din carte și grăiesc cu multul, că nu putea cartea să Mă cuprindă în ea cu grăirea Mea toată**, căci Eu grăiesc mai departe și grăiesc mult cât râul care nu stă din izvorârea sa, râul cel așa făcut de Tatăl ca să nu stea din cursul lui cel mult, și nu cât șuvița care curge din apa de ploaie, o, nu așa, căci râul Meu de cuvânt izvorăște din cer, din gura lui Dumnezeu, că Domnul este izvor curgător, nu este apă stătătoare cum dați voi să-Mi puneți stăvilar cuvântul Scripturilor Mele, și mai mult să nu mai grăiesc, mai mult de atât pe pământ. **Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, pe poporul cuvântului Meu cel de azi îl trimit cu carte spre voi, căci în mijlocul lui Îmi las grăirea Mea cea de azi peste pământ.**

Vreți, nu vreți, credeți sau nu, ascultați glasul Meu de peste voi, căci Eu vă întreb pe voi de viața oilor Mele. Fiți înțelepți, căci oile Mele sunt cele care ascultă de glasul Meu și merg după Mine, iar voi dați cu bățul în ele ca să nu asculte, ca să nu creadă, ca să nu vină după Mine. Eu însă le hrănesc, nu le jupuiesc așa cum le faceți voi, ci le mângâi durerea și le dau darul credinței și îngrijesc de viața lor, de mântuirea lor, căci am venit atunci și acum în lume ca să aibă oile viață și din belșug să aibă, căci cuvântul Meu are viață în el și mereu viață, mereu hrană pentru viața lor. O, nu se va opri izvorul cuvântului Meu din curgerea lui și va inunda el cu bucurie și cu mângâiere multe inimi zdrobite de timp și de dureri, iar **vouă vi se va cere aspră socoteală** pentru ceea ce ați dat voi să fiți pe pământ și pentru cât ați lucrat după cum v-ați ales să fiți. O, păcat de dragostea Mea care curge pe jos și nu vă aplecați după ea ca să nu se piardă când ea vine să vi se dea vouă spre iertarea păcatelor! Păcat de voi că v-ați ales să vă numiți slujitori lui Dumnezeu și nu dați să înțelegeți ce așteaptă de la voi această numire de slujire! Privesc la voi cum dați tot mereu să ridicați locașuri de închinare înaintea oamenilor ca să vadă ei unde să vină spre voi, dar **Eu, Domnul, vă voi întreba pe voi de viața oilor, nu de zidiri pentru ele.** Vine ziua să dați înapoi ceea ce ați luat de la supușii voștri, de la dajnicii voștri în nume de lucrare de biserică, și nu veți avea vremea pe care a avut-o Zaheu ca să vă spălați de păcat. O, ce veți face voi?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2011

***

Grăiesc cu omul neștiutor pentru taina spălării și îi spun așa: **o, nu se spală cu bani cămașa vieții tale, omule,** iar tu, omule, ești fără de povață peste tine, căci tu te duci la locașul de biserică și cumperi de acolo cu bani o lumânare, iar lângă ea mai pui alți bani și dai acestea la altar spre pomenirea ta cu rugăciune înaintea Mea, iar slujitorul cel mijlocitor își strică mintea și credincioșia cea pentru tine și cea pentru Mine când vede bani și mereu bani, dar **nu cu bani se spală viața omului, și nu cu bani se plătește ea, iar pe pământ s-au făcut mulțime de slujitori de altare și toți capătă bani și intră banul în altar, unde nu se cuvine să intre, și nu așa se capătă iertarea și calea ta spre Domnul, omule, ci cu lacrimi pline de pocăință și cu pocăință plină de lacrimi, căci omul este păcătos și nu are povățuitor peste el, nu are lumânare în cale care să-i cârmuiască mersul și viața spre Domnul**, căci cei ce se fac slujitori ai sfințeniei la altare nu-și dau averea la săraci ca să se facă sfinți apoi cu trupul, cu sufletul și cu duhul lor și să se facă spre Mine rugători pentru cei păcătoși așa cum sfinții s-au făcut, lepădându-se de ei înșiși ca să-Mi slujească Mie pentru mântuirea lor și a oamenilor, și **iată, în locașurile numite biserici nu se fac sfinți oamenii și nici slujitorii de altare**, și unde, oare, se mai poate găsi adevărul cuvântului rostit în biserici când se aude din gurile celor adunați, și care spun: „***mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor întru una sfântă, sobornicească și apostolească biserică, spre viața veacului ce va să fie***“?

O, nici un locaș nu este locaș sfânt fără oameni sfinți în el și pentru el, și nu mai au parte de sfinți în ele locașurile afierosite Domnului pentru cei sfinți, și această durere se suie în cer mereu, căci numele Meu este pus peste tot peste locașurile făcute de oameni ca să se cheme peste ele numele Meu, și iată, nu mai este nimic de făcut, nimic de reparat, căci omul s-a așezat mare pe pământ în numele Meu peste oameni și trage după el toată gloata, iar Eu n-am sălaș să vin și să Mă odihnesc, căci Eu am spus celor ce vor să-Mi slujească: ***«Fiți sfinți, căci Eu sfânt sunt și Mă dau celor sfinți!»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2011

***

O, e adevărată grăirea Mea cea de azi, și spun aceasta la toți cei care stau nepăsători cuvântului care curge din gura Mea în zilele acestea ca să fie scris pe pământ și să mărturisească.

Mă uit cu Tatăl Savaot și cu sfinții toți și cu îngerii toți Mă uit. Mă uit la împărații pământului, la cei ce stăpânesc peste pământ și peste om ca niște împărați mai mari ca Dumnezeu, Mă uit la slujitorii de biserică cum privesc și cum nu privesc ei peste cuvântul Meu cel de azi, care s-a făcut râu peste pământ, și pe care cu atâta umilință Eu, Domnul, îl lucrez peste oameni. **Se fac slujitorii bisericii că nu Mă aud, dar la Mine nu este tot așa, ci este altfel, și se scrie la ei păcatul nepăsării de Dumnezeu și iubirea de stăpânire peste oameni, peste pământ și peste cer, de vreme ce Dumnezeu nu mai are dreptul să lucreze după voia Sa și după cele scrise în Scripturi să se împlinească.** O, nu era așa pe pământ biserica Mea în vremea ei de naștere din Mine și din mucenicii Mei cei născători de creștini și care nășteau în inima oamenilor pe Dumnezeu prin cuvântul propovăduirii lor. **Era credință pe pământ și era fapta credinței și a mărturisirii, dar apoi a luat locul acestora mândria, care s-a făcut haină slujitorilor de altare și care L-au ascuns pe Domnul sub veșmântul de biserică,** iar Eu plâng fără casă de atunci și până azi și plâng cu sfinții Mei și dăm să-i miluim pe oameni cu darul înțelepciunii iubirii cea de sus și a crucii purtate, dar nu mai este loc pentru Dumnezeu pe pământ, și iată-Mă cu sălașul cuvântului Meu în mijlocul oamenilor, grăindu-le lor durerea Mea, care se face cuvânt în calea celor ce Mă prigonesc ca să fie numai ei.

O, unde ești, biserică cu numele Meu peste tine? Unde-ți este sălașul și fața? Unde-ți este smerenia ta ca să fie ea straiul tău înaintea Mea și înaintea norodului? Unde-ți este, tată, lucrarea pentru sfinți și pentru săraci și pentru neputincioși fel de fel? O, nu mai este pe pământ așa ceva. **Numele Meu și fața Mea sunt batjocorite de cei plini de mândrie și care joacă bine pe deasupra fața bisericii lui Hristos, cerșind aceștia de la bogați și de la săraci milă pentru zidirea de palate peste care să stea scris numele lui Dumnezeu.**

Cu cine să stau Eu de vorbă între cei ce stau slujitori de biserică peste oameni și să-i spun durerea Mea? Aș grăi peste cel ce stă mai-mare peste biserica neamului român și i-aș aminti lui de începutul cel frumos al bisericii Mele și al slujirii ei înaintea Mea. Aș grăi oricărui slujitor care zidește un locaș unde să strângă în numele Meu pe cei ce cred în Dumnezeu între cei de pe pământ. O, nu-i frumos să iei bănuțul cel cu trudă strâns al fiilor lui Dumnezeu și să faci cu el ce zici tu că faci! Nu așa era lucrarea de biserică în vremea așezării tainei ei între oameni pe pământ, căci biserica Mea este taină, nu altceva este ea, nu pentru lume este ea. **O, nimeni dintre cei ce s-au așezat slujitori de biserică între oameni, nimeni nu-i învață pe oameni nașterea lor cea de sus, îndumnezeirea omului păcătos ca să-Mi aducă rod ceresc omul slujitor pentru cer pe pământ**.

O, slujitorule cu numele lui Dumnezeu pe haina ta, dacă se găsește cineva să zidească în gospodăria sa un locaș lui Dumnezeu și să-l aibă aproape și să-l împodobească după dragostea lui cu straie sfinte, tu dai să-i iei acest locaș și să-l pui la grămadă, zici tu, dar e păcat să iei omului podoabele de pe el și să le treci la tine, ci ar fi să-i dai tu lui dacă te-ai făcut slujitor lui înaintea Mea. O, unde și-ar face omul în gospodăria sa așezământ de bisericuță înaintea Mea ca pe vremea primilor părinți de biserică și creștini ai Mei ca să aibă aproape darul cel sfânt și să se facă sfinți Domnului toți cei din casă, așa cum s-a făcut casa lui Cornelie sutașul, casa lui Zaheu și multe alte case de creștini care au luat prin ucenicii Mei harul Duhului Sfânt lucrător de sfințenie fără să fie

ei dajnici unor mai-mari ca Dumnezeu, Care nu cere dajdie la fiii Săi pe pământ, ci, din contra, le dă ca un Dăruitor ceresc?

Zidesc mai-marii de peste oameni temple și iar temple și îngroapă în ele bani după bani spre slava lor cea omenească, și nu știu oamenii că **nu de temple este nevoie pe pământ, ci de inimi îndumnezeite și curățate de păcat, în care Eu să sălășluiesc cu fața Mea, cu viața Mea și cu biruința Mea** între cei necredincioși și să se trezească și aceștia în fața luminii, căci **Eu sunt lumina lumii prin cei sfinți ai Mei pe pământ**. Nu hainele slujitorilor de biserică să strălucească și să ia inima și ochii celor atrași, ci inima lor să strălucească de credință și de Dumnezeu și de iubire și de slava smereniei Mele cea prin cruce slăvită și care crește pe Duhul Sfânt în oameni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, din 08-11-2011

***

În cer între sfinți acum nu este sărbătoarea nașterii Mele așa cum lumea și antichrist au schimbat după placul lor cel fără Dumnezeu, ci este azi sărbătoarea cea arhierească a marelui făcător de minuni Spiridon, cel plin de dor și de Duh Sfânt în mijlocul oamenilor în vremea lui, și prin care a lucrat Dumnezeu minuni fără seamăn pe pământ și mereu minuni peste minuni, atât cât el a trebuit să ajute pe toți cei neajutorați, pe cei nevindecați, pe cei săraci și triști, iar ceata de arhierei din cer stă acum cu Mine și cu tine la masa Mea de cuvânt în ziua aceasta de serbare pentru arhiereul Meu Spiridon.

O, fii pribegi și fără de păstori peste voi, fiți plini de nădejde și căutați spre Mine ca să vă izbăvesc, căci s-a așteptat și încă se așteaptă să cadă poporul cuvântului Meu cel de azi, cel de nou Ierusalim în neamul român, biserica Mea cea crescută prin cuvânt ca să nu piară biserica lui Dumnezeu de pe pământ și turma ei cea mică, dar Eu sunt Păstorul ei și sunt la cârmă și nu va pieri poporul Meu și îl am lumină a Mea pe pământ peste întunericul omului vrăjmaș, și voi judeca după dreptate de pe acest tron, căci **dușmanul antichrist acoperă popoarele spre pierzarea lui, acoperă peste tot și voiește să surpe biserica și să se așeze în ea urâciunea pustiirii**, căci așa este scris că voiește să facă acest dușman de Dumnezeu și de biruință a lui Dumnezeu, dar căile Mele sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Meu și muntele Meu, și îl voi arăta lor și voi scoate din laț picioarele lor, precum este scris. Amin.

Dau glas arhiereului minunilor Spiridon, al cărui duh este Duhul Sfânt, ca și pe pământ în vremea lui de peste biserica de atunci, căci sfinții Mei veghează și din cer și lucrează de sus pentru cei ce caută pe Domnul spre mântuirea lor. O, binecuvântată să-ți fie intrarea ta la masa Mea de cuvânt, cu hrană curată pe masa poporului cuvântului Meu, arhiereule mare, și duhul tău să-Mi cuprindă poporul și să-i dea lui din cer! Amin.

— Îl cuprind, Doamne, îl cuprind întru îmbrățișarea mea și-i dau întărirea, că îl ai lumină a Ta în vreme de întuneric mare, și pun peste el binecuvântare arhierească și-i dau din duhul facerii de minuni, căci el este minunea Ta, iar Tu, minunea lui, Doamne.

Te cuprind, popor binecuvântat, și-ți pun pe creștet putere de minuni lucrătoare peste pământ. Rugăciunea ta să întreacă în iubire pe cei de până azi lucrători pentru Domnul pe pământ, iar credincioșia ta să-L țină pe Domnul lângă tine, și pe tine lângă El, ca să biruiască El cu tine, iar tu cu El, că e vremea de lepădare de credință și s-a lepădat de Dumnezeu biserica neamului

român și cea de peste tot pământul și s-a dat cu vrăjmașii ei la masă și cu amestecătura pe care noi, cei de demult slujitori cu Domnul pe pământ, am anatemizat-o și am scos-o pe ușă afară și am ținut curată biserica lui Hristos și neamestecată cu vrăjmașii ei și cu cei necredincioși.

Iată ce le spun eu acum celor ce hotărăsc ei în locul celor odată pentru totdeauna așezate pentru neclătinarea lor peste biserică:

*Vă spun eu vouă, vă spun că nu e bună haina pestriță, căci haina pestriță este pentru cei desfrânați, ci e bună hăinuța de in, alb, curat, așa cum scrie în Scripturi, așa cum a așezat Domnul peste biserica Lui la începutul ei prin sfinți și prin părinți. Aveți pe dedesubtul hainei pestrițe, aveți epoleții cei tainici ai lui antichrist dacă voi umblați acum la cele așezate la temelia bisericii străbune, căci antichrist, omul fărădelegii și duhul lui, v-a biruit pe voi și nu puteți fi voi slujitori ai lui Dumnezeu, căci cei adevărați își pun viața pentru turma Domnului și n-o vând la păgâni cum faceți voi acum de amestecați totul laolaltă, uitând de sfinți și de părinți, care au despărțit la dreapta și la stânga creștini de păgâni când n-au voit păgânii să se nască prin biserică și prin botez ca să vină ei spre mântuirea lor apoi, căci scris este: **«Cel ce crede și se va boteza, acela se va mântui!»**, și iarăși scris este: **«O credință și un botez este»**, nu mai mult de atât.*

Mă scriu cu voi în cartea adevărului și vin să vă întind mâna. Ați schimbat sărbătorile de la locul lor, că ați ascultat de vrăjmași și ați căutat să nu întrebați pe Domnul aceasta, dar Eu vă spun vouă că zilele se măsoară cu o seară și o dimineață în lungimea lor, și nu cum a măsurat omul păgân de a umblat el la taina facerii zilelor și a împins cu socoteala lui vremile serilor și ale diminețiilor, cu care Domnul măsoară timpul. O, de ce v-ați încercat voi să hotărâți în numele Duhului Sfânt pe cele ce au venit spre voi dinspre păgâni? Unde este, unde este duhul proorociei, care să vă călăuzească de la Domnul prin vremi de încercare a credinței, așa cum a lucrat mereu Dumnezeu pe pământ între oameni în vreme grea? Voi ziceți că lucrați în numele Duhului Sfânt. O, vai vouă! Sculați-vă din așternuturile voastre moi și chemați puterile cerești să vă scape din cursă, că, vai vouă, vă spun! Iată, sunteți necredincioși, dar stați pe scaune de biserică. O, este Dumnezeu! Ce veți răspunde, oare? Dar teama s-a dus de la voi și ați rămas doar voi. O, este Dumnezeu, și veți vedea că este, iar eu vă zic vouă: treziți-vă ca să vedeți și strigați pentru voi cu lacrimi sfinte și curate, strigați la Domnul să vi Se arate și să vă izbăvească de necredință, iar pocăința să vă dea vouă înțelepciune pentru pocăință, că iată de ce a venit Domnul cuvânt pe pământ! Voi ați stricat legea cerului și ați pus-o pe a voastră și ați pus minciuna pe tron ca să domnească ea, precum este scris că veți face. O, nu vă mai mirați că Domnul grăiește mult și Își zidește și Își păstrează biserică nerobită de cele din iad ale lucrării lui antichrist cel cu față ascunsă, omul fărădelegii. Își păstrează Domnul pe poporul cuvântului Său departe de amestecătura celor ce se dau singuri anatemei și Babilonului, limbilor încurcate, dar Babilonul cade, și biruința este cea care ține cu Domnul și cu dreptatea Sa, și care are cu ea sfințenia Sa.

O, facă-se voia Ta prin biserică, Doamne, și strivește Tu pe toți capii lui antichrist și pe toți puii lui cei îmbrăcați în piei de oaie, căci Tu stai și veghezi și miluiești pe cei binecredincioși și îi deosebești pentru Tine și rușinezi prin ei necredința de pe pământ, căci lepădarea de credință a ajuns la culmea ei prin biserica de pe pământ a neamului român și a neamului ortodox de peste tot, dar eu strig la neamul român: trezește-te, popor iubit, ca să nu-ți pierzi lumina, și veghează cu Domnul și ascultă-L pe El și ia de la El acum, pentru mântuirea ta cea de la El! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2011

***

O, e gălăgie mare pe pământ pentru calea cu Dumnezeu a omului și **nu este duhul proorociei în biserică și nu este credință pentru aceasta. M-au părăsit toți peste tot și nu Mă mai cunosc prin duhul cel lucrător din cer, care s-a stins de pe pământ din pricina duhului necredinței, a duhului omului flămând după putere peste pământ. Vin și găsesc necredință și îngâmfare în om, iar glasul Scripturilor nu mai este luat în seamă, căci omul s-a așezat Dumnezeu în locul Meu** și a căzut din Dumnezeu când el s-a voit așa, și a căzut ca Lucifer, care s-a voit mai mare ca Dumnezeu și care M-a schimbat cu omul, de și-a pierdut strălucirea lui cea de la Mine și s-a făcut satană, potrivnic lui Dumnezeu apoi.

Pe toate dă să le mai aibă omul, dar credință nu, iar bisericii îi trebuie credință și umilință și pocăință și primire, căci unde este credință și viață Mie închinată, vin Eu și bat și intru și aduc lumină în toate, aduc duhul proorociei și al descoperirii cea din cer și pot aceasta prin credința și prin smerenia omului, iar altfel nu pot fi cu omul ca să-i dau lui.

Suflă Duhul Sfânt peste pământ și nu găsește loc de așezat, căci El lucrează mereu astăzi ca să vestească pe om cum să lucreze pentru fiecare stare și lucrare, dar **casa în care Eu trebuia să lucrez pe pământ cu oamenii s-a făcut peșteră de tâlhari și nu știu oamenii unde se duc când se duc la locul unde știu ei că e casa lui Dumnezeu. Cine să le spună lor ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii?** Numai cei ce stau pe masa lor cu cartea credinței deschisă, numai aceia mai știu să Mă cunoască și să Mă lase să lucrez și să cârmuiesc prin furtuni și să nu piară ei din pricina îngâmfării și a tăierii Mele de la ei, din pricina necredinței lor în puterea și în lucrarea Duhului Sfânt, Care vine la timp pe pământ, pentru că este Veghetorul.

O, cine să-i spună turmei pribege că se stinge numele Meu de pe pământ ca să rămână numele omului cel îngâmfat în dreptul lui Dumnezeu și al casei lui Dumnezeu, al turmei pribege și fără de păstor peste ea? Lupii sunt lupi, nu sunt păstori, iar Păstorul Eu sunt, dar lupii M-au dat în lături și s-au arătat ei și atât. **Vin cu sfinții cei mari și le arăt peste tot ce este pe pământ sub nume de biserică, le arăt ce a făcut antichrist și ce face încă pentru ca să stârpească numele Meu de peste oameni și să fie el Dumnezeu în locul Meu și să tragă spre el turma.** O, nu mai poate omul îndrepta nimic din cele dărâmate, și iată-Mă cum vin, și noi le facem pe toate, căci Eu sunt începutul și sfârșitul a toate, și încep un lucru nou, și el a dat muguri, dar trebuie să rostesc mereu peste satana cuvânt ca să știe el că Eu sunt Dumnezeu și nu el, iar el este potrivnicul Meu, al puterii cea de nebiruit între cer și pământ.

Am în coborârea Mea pe cel binecredincios, pe arhiereul Meu cel plin de Duhul Adevărului, pe Vasile cel Mare în cuvânt pentru Dumnezeu înaintea mai-marilor de pe pământ în vremea sa. Vin sfinții cu Mine pe pământ cuvânt, că nu mai e pe pământ Duhul Adevărului, ci e duhul omului și atât, dar vin Eu, Domnul, și duhul proorociei este mărturia Mea și lucrez cu el din cer și de pe pământ și umblu cu el la cele stricate de om și strivite cu totul, și pe care Eu le făcusem ca să fie. Lucrez cu sfinții Mei, cu martorii Mei cei credincioși, cu cei din cer, că **pe pământ am numai dușmani, numai lupi**, și stau cu sfinții și cu cei credincioși ai Mei azi pe pământ și lucrez în duhul adevărului peste toată minciuna de pe pământ, și am grădiniță de cuvânt și Mă fac carte în ea și Mă împart cu ea spre știre ca să știe toți că Duhul Sfânt suflă acum peste pământ, căci Tatăl și Fiul Îl trimite pe El la oameni spre luminarea lor.

O, arhiereule mare între cei drepți, slujitori ai Mei în cer, te așez în carte cu Mine cuvânt ca să se mire mulți, iar cine se miră rămâne cu mirarea și atât, dar cei credincioşi sunt martorii Mei și ai Duhului Sfânt, Care a grăit și grăiește prin prooroci și este El până la sfârșitul timpului și zidește biserica Mea, împărăția Mea, patria Mea cea pentru sfinți. Amin.

— O, e vremea să lucrezi Tu, Doamne Păstor, și să păstorești e vremea, căci oamenii au stricat calea spre Tine pentru cei credincioși și au dat-o la o parte. Nu trebuie să mai întrebăm pe nimeni dacă ei cred sau nu, ci trebuie să lucrăm din cer, Doamne. Pe pământ s-a amestecat totul, că e la capăt de drum antichrist și se uită în Scripturi ca să-și împlinească după ele lucrarea sa și îngâmfarea sa cât mai este vremea lui. A fost mult până a pătat totul, până a păcălit el în dreapta și în stânga cu puterea lui, cu fața lui vopsită, cu care s-a suit sus de tot de dragul stăpânirii peste tot pământul, și nu s-a găsit până acum nici un David ca să-l răpună pe acest uriaș, care batjocorește fața lui Dumnezeu și scaunul slavei Lui cea de sus.

Le-ai spus acum două mii de ani la ucenici să nu numească ei pe nimeni tată pe pământ, că numai Unul este Tată: Cel din ceruri, Doamne, și le-ai mai spus să nu cugete între ei ca să fie vreunul dintre ei mai mare peste ei, ci să slujească unul altuia în iubire, unul mai mic decât celălalt arătându-se, unul mai mult slujitor decât celălalt în slujirea cea pentru frați. Iată acum câtă nebunie pe pământ! Era scris în Scripturi că va veni peste oameni acest negru întuneric, pe care necredința l-a făcut, iar noi, sfinții Tăi, am proorocit mulți dintre noi vremea aceasta neagră că va veni și că va strica și va călca în picioare toată via Ta. Era scris că vei veni și că vei găsi necredință, și iată împlinirea, Doamne.

Voi, cei care v-ați pus mari peste oameni sub nume de păstori de la Dumnezeu, cine v-a pus pe voi păstori? Duhul proorociei, duhul descoperirii trebuie să pună păstori peste biserica Mielului lui Dumnezeu. O, de ce ați dat deoparte glasul Duhului Sfânt și duhul descoperirii cea de la Dumnezeu? Ați făcut aceasta ca să domniți voi, iar Lucifer trăiește în voi. O, ce veți răspunde că v-ați făcut furi? Priviți în viața noastră, a slujitorilor de demult ai Domnului și rușinați-vă voi, păstori plătiți, păstori năimiți ca să vindeți turma pe slava cea pentru voi de la ea. O, unde vă veți băga apoi ca să nu vă găsească Domnul și să vă ceară răspuns pentru că I-ați răpit via și ați dat-o trecătorilor și păgânilor ca s-o calce ei de tot? O, după ce ați călcat voi peste sfinți și peste părinți, prin care Domnul Și-a întărit pe mărturia lor casa Sa și veghea Sa peste turmă, acum voi v-ați dat duhului Babilonului, v-ați dat amestecării, și nu este nici unul între voi să rostească mustrare vouă spre pocăință pentru strivirea voii Domnului, Căruia I-ați luat din mână cârma. Eu am mustrat în față pe împărat când el s-a dat de partea rătăcitorilor credinței și ai răstălmăcirii adevărului, și nu m-am lăsat ca voi sub mâna vrăjmașă lui Dumnezeu de teama sceptrului stăpânirii cea de pe pământ. Vă va cere Domnul răspuns, să știți aceasta! V-ați pus unii pe alții păstori de turme și n-ați mai voit să auziți de la Duhul Sfânt, Care descoperă de la Dumnezeu voia lui Dumnezeu! Ați acoperit adevărul, și veți da răspuns înaintea lui Dumnezeu. Acum nu vă este teamă, dar vine pe pământ frica de Dumnezeu și veți îngheța de frică. O, pocăiți-vă! Părinții din cer vă cer răspuns pentru cele stricate de voi și date la o parte pentru ca să vă îmbrățișați cu cei păgâni și să vă jucați cu mântuirea oamenilor, închinându-vă în numele lor omului dornic de putere, dornic să-L răstoarne pe Dumnezeu și să stea el în templul lui Dumnezeu drept Dumnezeu, precum este scris că va face omul fărădelegii la sfârșit de timp. O, la ce vă folosește aceasta vouă? Treziți-vă și ascultați de la Domnul, Care strigă în lung și în lat, cerându-vă să dați putregaiul în lături, că vine ziua să vă înspăimântați mai rău ca Iuda, care

pleca dintre ucenici și se ducea mereu la Caiafa. Mereu, mereu el nu voia să știe ceilalți ucenici de cărările lui lăturalnice, dar Domnul avea mereu vederea după el și l-a răbdat așa, ca să se împlinească cu el Scriptura vânzării Domnului, căci Iuda a umblat după ai lui prin lume, și făcea aceasta pe ascuns, până în ziua când și-a dat pe față cu cine a umblat el, căci după ce a luat din cina Domnului cu ucenicii, a luat puterea lui satana în el și L-a vândut pe Domnul, căci mânca din două părți și nu i-au spus lui nimic cei ce L-au cumpărat pe Domnul de la el, nu i-au spus lui ce vor face cu Domnul Cel vândut de el, ci numai apoi a văzut Iuda ce a ieșit din umbletul lui lăturalnic, și a spus el apoi: ***«Am vândut sânge nevinovat»****, dar era prea târziu când a văzut, și a căzut peste el frică mare, disperarea cea mare.*

Iată, nu aveți pe Domnul în voi și nu v-ați dat seama ce lucrare vă alegeți când v-ați ales să fiți slujitori în dreptul lui Dumnezeu, iar eu, arhiereul Vasile, martor al Domnului de pe pământ și până în cer, vă spun vouă că zadarnic vă hrăniți cu necredința. Este Dumnezeu și veți vedea că este și vă va cuprinde frică mare și nu vă veți putea ascunde de ea, căci va veni din cer și va cădea peste voi fără de veste frica de Dumnezeu, căci ați trădat pe Domnul. Trebuia să lăsați loc și la un semn de întrebare, că iată, este Dumnezeu și vine cu suită de sfinți pe pământ cuvânt și-Și cercetează via, căci ceasul bate venirea Lui, și El vine cuvântând și cercetând. Amin.

O, mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta cea mică, pe poporul cuvântului Tău cel din neamul român, căci oamenii au călcat peste legea Ta, iar Tu vii și cercetezi și lucrezi și o iei de la început și le faci pe toate noi, iarăși le faci, căci s-au stricat.

Ridică-te, popor credincios, și ceartă-l pe satana în numele Domnului Iisus Hristos, ca să-și piardă puterea și să se supună, că eu am proorocit peste el cuvânt de certare, care trebuie să se împlinească până la capăt, dar rostește tu aici peste pământ certare pentru satana și pentru toți slujitorii lui, căci ei mi-au ascuns cartea mea și proorocia mea cea lăsată împotriva lui satana, dar la tine zilnic să se rostească ea spre pomenire și să poruncească ea în numele Duhului Sfânt stricarea lucrării lui satana de pe pământ și din oameni și din toate cuiburile și ascunzișurile ei. Amin.

Voi, slujitori ai altarului Domnului în mijlocul acestui popor cules de Domnul pentru slava Sa cea de acum, aduceți Domnului rugăciuni pentru biruința Lui și certare peste satana în fiecare zi, că la voi este tot timpul masă cu bucate curate pe ea, post de mâncăruri lumești, că Domnul v-a cerut vouă să vă hrăniți cu hrană călugărească mereu și să fiți mereu pregătiți, zi de zi cu post și cu rugăciune, și ați iubit așa și ați împlinit așa la cuvântul Domnului, căci soiul diavolilor care mișună din cer și până pe pământ acum nu au teamă decât de cei credincioși, în post și în rugăciune petrecând ei ziua și noaptea pentru venirea Dom-nului și pentru biruința Lui cea de la sfârșit de timp, cea de acum. V-a cerut Domnul să vă hrăniți cu hrană călugărească mereu, iar voi ați iubit așa și împliniți așa la cuvântul Domnului și sunteți ascultători Lui. V-a scos Domnul din lume, ați ieșit din ea ca să fiți poporul Lui cel deoparte pus pentru slava Lui. Fiți cu inimă mare! E Domnul cu voi întru venirea Sa, în toată slava Sa cea plină de cuvânt! Dați-I Lui putere să vină și să zidească, să vină și să fie pe pământ Domnul! Amin.

Cetate cerească să ai cu ei, Doamne, pe pământ, că dorul nostru arde în cer după Scripturile Tale așezate pe pământ până la cea din urmă Scriptură a împlinirilor Tale toate. O, dă-le lor biruința cu Tine! Îngerii și sfinții să fie locuitori cu ei, și prin ei peste pământ lucrători, iar cei ce nu iubesc pe Dumnezeu, să fie anatema, precum este scris, căci Domnul vine. Amin.

— Vă dau din bucuria Mea cu voi în mijlocul poporului cuvântului Meu, o, sfinți iubiți ai Mei. **Vremea este cu duhul întunericului peste ea,** dar Noi avem casă pe pământ și Ne facem lumină în ea și Ne împărțim și zidim biserica, așa cum sfinții Mei au zidit-o pe ea prin viața lor, prin mărturia lor și prin duhul proorociei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-2012

***

O, popor ortodox, ia aminte la glasul Meu, care-ți grăiește în vreme de neveghe a ta pentru credința ta, pentru biserica ta! **Adu-ți aminte de voievodul român Mircea cel Bătrân, care nu s-a aplecat sultanului turcesc când acesta a venit să-i ceară lui Mircea îngenuncherea. Răspunde-i și tu dușmanului antichrist când vine la tine să te despoaie de cămășuță și să-ți dea el cămașă roșie spre batjocura ta așa cum Mi-au dat Mie mai-marii poporului Israel când M-au dus spre batjocură și spre răstignire ca să nu mai fiu;** o, răspunde-i și tu dușmanului mântuirii tale, răspunde-i ca voievodul Mircea și ai grijă să știi să răspunzi în fața celor ce vin să te îngenuncheze și scoală-te și uită-te în sus la sfinți și la părinți și întreabă-i pe ei, ca să nu greșești pentru credință, căci credința este însoțită de sfințenie, și numai sfinții au credința bine așezată în ei și descoperiri de la Domnul pentru calea ei. O, păstrează-ți credința, păzește-ți averea, popor ortodox, și nu te teme de cel îmbrăcat pe deasupra cu haina credinței! Tu veghează cu sfinții, care s-au făcut ție cunoscuți prin faptele lor sfinte, că n-are cine te ajuta decât Domnul și sfinții Lui în greaua încercare de azi a credinței tale, popor ortodox! Îți dau de știre cu durere că tu ești sub robie, și de multă vreme ești așa. Îți fac cunoscut că răbdarea Mea este multă și mare pentru învierea ta, pentru izbăvirea ta de sub robie, numai să iei tu acum povața Mea peste tine. **Ridică-te ca un voievod, popor ortodox, și scutură de pe tine robia și amenințarea dușmanului antichrist, care te înfășoară acum în haina lui cea roșie când Eu te cer cu cămășuță albă să stai înaintea Mea**, că ea este haina slavei, nu cum te învață dușmanul Meu și al tău, antichrist, de te-a făcut să-ți îmbraci în roșu căsuța și trupul și toată rânduiala ta ca să te asemeni cu el la port și la credință apoi, căci credința lui este necredința în Mine și lepădarea de Dumnezeu a lui și a ta. O, nu căuta să te înveți să zici și tu ca dușmanul care a rătăcit de pe cale și care rătăcește zicând: ***«Eu sunt al lui Petru, eu al lui Pavel, eu al lui Apolo»***. O, nu așa. Să nu zici și tu: Eu sunt al lui Ioan, eu al lui Vasilie, eu al lui Grigorie, sau al altui sfânt, sau, mai mult, al celor ce n-au fost sfinți, ci să zici: „*Eu sunt al părinților cei sfinți, care mă dau lui Dumnezeu prin învățătura lor cea sfântă*", că dacă nu vei asculta așa, te vei pierde îți zic, te va pierde dinaintea Mea dușmanul antichrist, care a pătruns în casa ta cu rânduiala sa cu totul și prin toate, căci tu n-ai vegheat să nu ți se spargă casa, și ea ți-a fost spartă, că **antichrist nu vrea ca tu să fii mireasa Mea acum, la sfârșit de timp**, iar Eu vin la tine Mire, nu altfel vin, și te găsesc logodită cu dușmanul Meu, care te-a robit ca să fii a lui. O, lasă-Mă să te răscumpăr, că de aceea vin la tine în zilele acestea, popor ortodox! Caută, popor iubit, să nu faci și tu ca poporul Israel acum două mii de ani când Eu am venit de la Tatăl la el, iar el M-a alungat!

I-aș ruga cu multă aplecare pe cei ce au rămas în neamul român biserică a dreptei credințe, pe celălalt sobor de arhierei ai acestui neam, (*Biserica Ortodoxă Română de stil vechi, n.r.*) și pentru care ca să fie el acum, s-au dat jertfă dureroasă mulți sfinți ai ortodoxiei când s-au clătinat de la locul lor serbările sfinților și când tu ai căzut sub robia dușmanului, care te-a înșelat atunci ca să te lepezi de sfinți și de predaniile lor peste biserică din neam în neam; i-aș ruga pe aceștia să înțeleagă ca și Mine că tu ești sub robie, popor român ortodox, și că Eu rabd îndelung pentru tine

așa cum răbdam pentru Israel când cădea sub robie pentru neascultarea lui de Dumnezeu și de prooroci și de văzători, pentru călcarea legii strămoșești. I-aș ruga să stea ei în umilință și în mare iubire și răbdare, cu duh blând și smerit înăuntrul lor, cu nădejdea că Eu, Domnul, vin pe pământ cuvânt ca să lucrez repararea celor ce s-au dărâmat de la locul lor din lipsa de veghe sfântă a slujitorilor de biserică atunci când acestea s-au clătinat. Le amintesc lor că Eu, Domnul, am spus acum două mii de ani celor ce se bizuiau că sunt fii ai lui Avraam, neînțelegându-Mă ei că Eu sunt mai mare ca Avraam, mai înainte de el, iar Eu le-am spus lor când am văzut că ei sunt cei ce nu Mă primesc și dau să Mă omoare dintre ei, și le-am spus că **Dumnezeu poate și din pietre să ridice fii ai lui Avraam**. Iată, pot, așa cum am spus atunci că pot, ca un Dumnezeu, căci am venit pe pământ de la Tatăl cuvânt și Mi-am dat deoparte un popor mititel la număr și la stare și l-am binecuvântat cu binecuvântare nouă și stau în mijlocul lui cuvânt și înnoiesc toate prin cuvânt, precum este scris, și am ungere curată și nouă peste el, și cu sfinții din cer lucrez acestea peste el și **rabd în mijlocul lui cu el până la ziua biruinței, când voi răzbate să-Mi răscumpăr înapoi biserica și s-o numesc ortodoxie, mireasa Mea**, care M-a înșelat cu atâția iubiți și n-o mai am a Mea pe ea acum, și lucrez de pe margini și strig la ea să-i dau de veste că am venit s-o dezrobesc și să-i dau veșmântul ei cel dintâi dacă se va întoarce la Mine, dacă va voi ea cu Mine, iar dacă nu va voi, **voi da slava Mea celor ce Mă iubesc după adevăr și îi voi înmulți pe ei ca stelele cerului, precum este scris despre fiii lui Avraam**, părintele credinței neprihănite înaintea Mea, căci el nu s-a îndoit de Mine când M-am descoperit lui dintre toţi cei din vremea lui și am grăit lui din cer şi am pus peste el făgăduința Mea pentru neam mare din el ridicat între pământ și cer înaintea Mea, neamul sfinților, neamul dreptei credințe. Amin.

Fac aplecare bisericii slujitoare de partea ortodoxiei cea din părinți în mijlocul neamului român și spun acestor slujitori dăruiți credinței strămoşeşti prin jertfă și prin credință statornică înaintea Mea, le spun lor că Eu, Domnul, sunt venit cuvânt peste pământ pe vatra neamului român şi de mult lucrez prin scule pregătite de Mine ca să biruiesc pentru dezrobirea bisericii, căci în anul dărâmării sărbătorilor sfinților, Eu am ridicat o nădejde mare, o mlădiță nouă și am îngrijit de ea până ce am putut lucra prin ea înștiințare mare și trâmbițare sfântă a Mea și a sfinților din cer peste pământ și peste biserică și am spus în tot acest răstimp că biserica Mea cea dreaptă și curată în credință este cea care se jertfește pentru credință și cea care veghează apoi împotriva duşmanilor ei, și nu este biserica Mea cea care doar mănâncă și bea și se împodobeşte în numele credinței, dând ea drumul la uşă de câte ori bate cineva să intre dintre cei străini de sfințenia ei cea din părinți. O, adevărata biserică este cea care suferă ca Stăpânul ei batjocură, defăimare, prigoană și biruință prin acestea, căci Eu așa am biruit și sunt Biruitorul morții și al iadului și sunt Mântuitorul celor dreptcredincioși, și trebuie răbdare și duh blând și smerit trebuie în cei ce rabdă îndelung ca și Mine pentru salvarea bisericii Mele, robită acum de cei străini de Mine și de ea.

O, neam român, veghează și caută să vezi ce să faci ca să fii iarăşi Mie biserică după dreapta credință, că biserica ta și slujitorii ei sunt sub robie și sunt uniți cu duşmanii Mei și ai ei. Îți dau putere să te trezești și să veghezi și să te uiți bine spre cer și să te întrebi cu sfinții ce să faci ca să nu piară viața ta. **Întoarce-te la starea cea dintâi a bisericii Mele, întoarce-te la serbările sfinților și la mersul cel bine așezat al bisericii, că nu e bună calea pe care tu ai apucat, amestecând pe Domnul cu cei de neam străin,** căci sfinții te-au povățuit sfânt, și trebuie ascultare! Au așezat părinții și sfinții în duminica întâi a Postului Mare pomenirea dreptei credințe și nu știu fiii bisericii ce înseamnă dreapta credință. **Ortodoxia înseamnă sfinții părinți, aceasta spun Eu, Domnul, în zi de duminică a pomenirii dreptei credințe**, și rabd cu durere trezirea ta la veghe, o, turmă a neamului român! Întoarce-te la locul de unde ai căzut în rătăcire, întorce-te pe calea

istoriei sfinților și caută să-ți vezi greșeala și scoală-te și te scutură de ea și așează-ți calea așa cum cere datina creștinească, și nu cum vrei tu sau mai-marii de peste tine, uniți cu antichrist împotriva Mea și a ta, căci așa tu nu poți fi a Mea, iar Eu voiesc să-Mi fii mireasă acum, la sfârșit de timp cu întreg trupul tău sub crucea dreptei credințe, că vin pe vatra ta, neam român, și Mă fac în lung și în lat cuvânt peste pământ din mijlocul tău și chem sub această viță nouă neamurile spre lumina Mea, spre învățătura Mea, care mântuiește. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 04-03-2012

***

Am martori din cer în venirea de acum cu această sărbătoare, una lângă alta ziua de pecetluire a grădiniței cuvântului Meu și ziua de sărbătoare a apostolului Andrei, martor al Meu pentru această lucrare de taină, alături atunci lângă apostolul Meu Irineu, pe care l-am pregătit cerește din timp și l-am avut aici atunci ca să rostesc prin gura lui cuvântul Meu, pecetluirea cea sfântă a grădiniței Sfintei Sfintelor și pusă ea sub oblăduire cerească și nu omenească, loc pentru Domnul și pentru casnicii Lui din cer și de pe pământ și prin care Eu Îmi scriu pe pământ și în cer cuvântul și îl împart deopotrivă, în cer și pe pământ.

Iată zi de sfinți și de amintire sfântă și de durere sfântă, măi poporul Meu urmaș al acestei zile de taină atunci. Satana, șarpele cel de demult a avut putere apoi prin nestatornicia care se ivește în omul cel tocmit de Mine pentru lucru sfânt ca să-l smulgă pe el de la pieptul Meu, și Mă doare în taină și suspin adânc în taină, că sfântă este taina acestei zile și mersul lucrului ei apoi după ea, și **s-a scris atunci mai mult ca până atunci lepădarea de credință a bisericii din neamul român, a slujitorilor din ea, care Mi-au smuls de lângă izvor pe arhiereul Meu martor, pe cel luat de Mine dintre ei ca să pecetluiesc cu el alături taina grădiniței cuvântului Meu și lucrul Meu din ea în mijlocul pământului, loc pus deoparte de umbletul lumii ca să pot Eu, Domnul, să locuiesc aici, așa cum este lăsată să fie taina Sfintei Sfintelor, pusă deoparte de Domnul,** căci când Moise s-a suit la Domnul ca să aducă de la El legea pecetluirii păcatului ca să-l întoarcă prin ea pe Israel de la idoli la Domnul, Eu i-am spus lui Moise: ***«descalță-ți încălțămintea ta că ești pe loc sfânt»***, și am grăit Eu cu Moise atunci din pară de foc și i-am spus lui cuvântul Meu și i-am scris pe piatră cu degetul îngerului Meu poruncile vieții ca să le aducă el din partea Mea lui Israel. O, tot așa este și cu acest petecuț de pământ, pe care Eu îl numesc vârf de munte, munte sfânt, pe care Eu, Domnul, stau și cuvintez și Mă împart apoi peste pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat, din 13-12-2012

***

… Acum fac cale sărbătorii sfinte pentru ierarhul Spiridon, cel plin de har, de mult, mult har, căci în ziua aceasta sfinții și ceata arhiereilor din cer și de pe pământ au slujire și imn de laudă pentru acest mare slujitor sărbătorit, care a păstrat lângă el în slujire oștirile îngerești și le-a dat lor putere pe pământ cu harurile lor.

O, pace ție între sfinții cerului, slujitorule slăvit de Domnul pe pământ, căci ți-am dat har, har peste har să iei și să arăți lucrările lui! **Cei adevărați în slujire și în credincioșie au sărbătoare pentru tine în ziua aceasta,** iar cei abătuți de la părinți și de la datinile sfinte (*Biserica Ortodoxă Română, n.r.*) se laudă că sărbătoresc nașterea Domnului, nașterea Mea cea de acum două mii de ani, dar vai de sărbătoarea lor, căci este slujire la idolii lor, și nu mai este la locul ei

această sărbătoare, pe care Eu și sfinții Mei am păstrat-o la locul ei, și vine apoi praznicul Nașterii Mele pe pământ și **Mă voi face cuvânt de naștere în ziua aceea, zi mutată de la locul ei de slujitorii lui antichrist, cel mereu descoperit și arătat cu degetul că este vrăjmaș adevărat și nu slujitor adevărat așa cum lumea îl crede și îl slăvește când îl vede îmbrăcat în haină de sfânt.**

Iar tu, apostolul Meu sărbătorit azi, scrie-te în cartea Mea din zilele acestea cu sărbătoarea ta, căci Eu, Domnul, Îmi scriu mereu cuvântul Meu în ea și stă deschisă ea pe pământ pentru mântuirea neamurilor, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, făcătorul de minuni, din 25-12-2012

***

E sărbătoare de cuvânt și de vindecare de necredință peste om, prin pilda Evangheliei Mele născută acum două mii de ani din vindecarea celui orb din naștere și căruia i-am zidit ochi când M-am întâlnit cu el în pământul lui Israel. Am grăit în mijlocul tău cuvânt de sărbătoare vindecătoare, măi poporul Meu de la izvor, și cade în duminica aceasta zi de pomenire a nașterii pe pământ a trâmbiței Mele Verginica acum nouăzeci de ani. Ne-am adunat în preajma ei, Noi, cei din cer, și stăm la masă de cuvânt aici și privim harul acelei zile când ea a luat trup pe pământ între oameni și avea să fie ea apoi trâmbița Mea, cuvântul Meu peste pământ. Vreme cu durere a fost vremea când ea s-a născut, că au venit atunci hoții și au furat pe rupte din turma bisericii, iar pe cei rămași i-au băgat la chinuri și la prigoană, dar au rămas ai Mei cei cărora li s-a încercat credința. A crescut apoi Verginica și am așezat în ea minune mare, glasul Meu trâmbițând din gura ei peste cei cărora aveam să le vestesc că am venit pe pământ cuvânt și că le grăiesc lor cuvântul Meu. Am ales dintre ei apoi, am ales fii credincioși și tot mai credincioși și am lucrat peste ei și cu ei repararea celor dărâmate de hoții de suflete și Mi-am așezat la loc orânduiala cea din părinți și nestrămutarea sărbătorilor sfinților, căci potrivnicul, omul cel necredincios a umblat mereu cu împlinirea proorociilor spuse din vreme pentru lucrarea celor necredincioși, dar este proorocie pentru toată repararea, pentru tot ce strică omul din cele ale Domnului pe pământ.

Iată bucurie pentru cei din cer, căci am aici pe părinții cei sfinți la masă acum, pe cei care au avut harul Meu cu ei pe pământ, de Mi-au așezat biserica pe piatră, căci am reparat prin poporul lui Verginica piatra cea clătinată a bisericii părintești, așezarea la loc a pomenirii sfinților și a sărbătorilor toate așa cum vin ele din părinți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Sfintele Paști, a orbului, și sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2013

***

Sunt cu plânsul pe obraz și cobor din cer cu sfinții deasupra grădiniței cuvântului Meu din mijlocul neamului român și Mă fac cuvânt de aducere aminte a zilei de biruință asupra lui satana, care Mi-a umblat la lucrarea bisericii și și-a băgat duhul de Mi-a răsturnat de la locul lor sărbătorile sfinților Mei și Mi-a băgat vrăjmași în biserică acum nouăzeci de ani și a jucat ea după cum au cântat ei, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am ridicat cu sobor de sfinți și de părinți acum douăzeci și doi de ani pe vatra neamului român și **Mi-am așezat scaunul de judecată pe pământ** ca să lucrez de pe el cu duhul proorociei și să grăiesc bisericii, așa cum în toate vremile am lucrat de când am zidit lumea și n-am tăcut, dacă sunt Ziditorul. Am făcut cu cuvântul cerul și pământul,

căci sunt Cuvântul Tatălui Savaot, iar Tatăl este în Mine, din veac și până în veac este în Fiul, și așa lucrează Dumnezeu lucrarea Sa, prin duhul proorociei lucrează Dumnezeu.

Dau de veste prin glasul Meu bisericii neamului român că acum douăzeci și doi de ani a făcut cerul sărbătoare de biruință pe pământ pe vatra acestui neam. Eu, Domnul Iisus Hristos, cu mare sobor de sfinți și de îngeri și de arhierei din cer și de pe pământ, am așezat cu putere de sus piatră de temelie, și pe ea scaunul de judecată, și pe scaun cuvântul Meu peste pământ, care se face carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, căci ea se împarte în părți și nu se desparte, căci Eu sunt cartea, cuvântul Meu este ea, și sunt împlinitor prin cuvânt. Amin.

Sunt cu plânsul pe obraz și Mă fac cuvânt de aducere aminte a acestei zile, când după șaptezeci de ani de furt de cele sfinte, Eu, Domnul, am biruit acum douăzeci și doi de ani și am așezat pe vatra neamului român începutul reparării celor stricate de duhul lui satana, care s-a băgat în loc numit sfânt și a dereticat el după planul lui întunecat mersul datinilor sfinte. **Furt de cele sfinte s-a numit, și uriciunea pustiirii s-a numit lucrarea lui satana acum nouăzeci de ani peste biserica neamului român, lovită din plin, și cel mai greu între biserici lovită atunci de duhul lui satana.** A venit ceata lui satana și s-a înțeles cu mai-marii bisericii acestui neam și s-au strămutat atunci de la locul lor datinile sfinte și au plâns înțelepții și creștinii neamului român și s-au îndurerat adânc de rătăcirea mai-marilor bisericii de atunci, care au încălcat poruncile sfinților, așa cum și azi le încalcă, și rătăcirea este mare, cu fiecare zi mai mare și mai mare, căci este scris să se umple cupa fărădelegii până se va vărsa ea peste cei ce o tot umplu pe ea.

Însemnez această zi și spun: Acum douăzeci și doi de ani, în ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea din an am așezat la locul ei, pe piatra ei cea dintâi biserica Mea și i-am bucurat pe strămoșii cei sfinți ai neamului român, căci biserica neamului român a greșit cel mai mult între fiii ortodoxiei de pe pământ acum nouăzeci de ani și a mers ea spre mare rătăcire, dar acum Eu, Domnul, am luat lăstar din mijlocul ei (*Arhiereul Irineu-Bistrițeanul, n.r.*) și am așezat rodul la rodit și am biserică sfântă în mijlocul neamului român și Mi-o îngrijesc ca pe via Mea dragă și fac din ea vin bun ca să aibă ea pe masă și să nu-i lipsească ei Domnul.

Iată, sunt cu plânsul pe obraz și cobor din cer cu plânsul Meu și cu glasul Meu, care se scrie pe pământ, că mai e puțin timp și se va rupe în două, în trei, în zece se va rupe biserica neamului român, căci ea are numai numele de ortodoxă, dar ea este de capul ei, că este căzută sub afurisania sfinților, căci a călcat datinile sfinte și s-a unit cu vrăjmașii Mei și se tot unește cu ei, iar acum vine alegerea prin ruptură, și se vor uni cu Mine și cu duhul proorociei, cu glasul gurii Mele se vor uni mulți dintre ei și se vor umili pentru Mine, pentru ca să Mă aleagă pe Mine, și la aceștia Eu le spun așa:

Veniți, porniți tainic, și apoi cu pasul spre izvorul Meu de cuvânt și spălați-vă în el hăinuța vieții, că vine o vreme de durere ca acum nouăzeci de ani, ba și mai mascată, și vă va durea viața și răspunsul pe care-l veți da Mie dacă nu vă veți porni spre unirea cu duhul vieții, cu duhul proorociei, cu glasul cuvântului Meu, care suflă din cer peste pământ în mijlocul neamului român.

Iar bisericii acestui neam, care nu dă să iasă de sub anatemă, Eu, Domnul, îi grăiesc așa: O, am voit prin duhul proorociei, prin graiul gurii Mele să te călăuzesc pe cale cu Mine, dar tu te-ai desfrânat cu toți trecătorii și ai stat cu ei la masă pe munte înalt și le-ai dat binețe. O, ce răspuns vei da sfinților și părinților, prin care ți-am lăsat scris ce să faci și ce să nu calci în picioare? O, am

voit prin acest cuvânt trimis spre tine de atâta vreme, am voit să te trezesc și să stau la veghe pentru tine, și să stai și tu cu Mine la veghe, o, biserică a neamului român! O, cât bine am dat să-ți aduc, dar am rămas cu el la ușă, căci îngâmfarea ta nu te-a lăsat să-Mi deschizi și să Mă primești să intru pe ușa din față, nu pe cea din spate la tine ca să-ți dau cuvântul Meu cel pentru veghea Mea peste tine și să vadă satana că Eu sunt Păstorul tău și să se depărteze el de turma cea cu Păstor peste ea, dar nepăsarea ta de viața ta cea veșnică este mare, și de aceea poate asupra ta satana sub haina lui de miel. Eu însă mereu, mereu trimit la tine cuvântul Meu când el coboară să se așeze în cartea sa ca să-Mi călăuzesc și să-Mi cresc cu el un popor deosebit de duhul lumii, popor de ucenici, de învățători din partea Mea peste oameni, că nu mai au învățători de la Mine oamenii, căci cei care sunt învață în școlile lumii și sunt acestea școli potrivnice lui Dumnezeu.

O, biserică a neamului român, n-ai voit să-Mi fii Mie cale spre oameni. N-ai voit să Mă dai pe Mine Învățător peste cei fără de creștere din cer peste ei. O, câtă slavă ai fi avut, o, câtă! Nimeni n-ar fi fost să-ți treacă pe dinainte dacă duhul tău era una cu Duhul Meu, cu duhul acestui cuvânt de înviere și de viață veșnică în el, și am fi înviat din păcat omul, Eu și cu tine, dar ți-a fost rușine să faci aceasta, și nu ți-a fost rușine să deschizi străinilor de Dumnezeu și de tine, care vin și tot vin, dar nu vin să se unească cu tine, ci să te unești tu cu ei (*Cu Biserica Catolică, n.r.*) și să-ți pătezi rochița și să-ți rupi bucăți crișma, fașa de botez, pe care nu știi să ți-o mai porți peste cămășuța de la botez ca să rămâi pruncă pentru împărăția Mea și să nu crești fără povață și să nu te dai spre desfrânare ca să te lași pețită de dumnezei străini de viață din cer. O, ai ieșit din fașă și ai crescut și n-ai mai ascultat de sfinți și de părinți, care ți-au lăsat predanii ca să nu le calci, și nu mai știi să-ți păstrezi cămășuța de botez și fașa de peste ea, crișma care te ține strâns de Mine ca să crești drept, ca să fii biserică dreaptă, nu să-ți schimbi calea și mersul tău, așa cum tu ai făcut și faci. (*De a schimba praznicul Nașterii Domnului - Paștele - pe ritul catolic, sau ambele să stabilească o dată fixă - 01 mai – pentru aceasă Sărbătoare, n.r.*)

O, iată ce-ți mai spun: Am luat din mijlocul tău lăstar bun la credință și l-am altoit cu darul Duhului Sfânt prin cuvânt și prin ungere cerească și l-am făcut mare cu duhul și cu taina Mea de peste creștetul lui și am rostit prin el (*Irineu, n.r.*) binecuvântarea începutului nou, dar tu l-ai oropsit pe el și l-ai smuls de unde Eu l-am răsădit pentru ca să-Mi cresc în el duhul mărturisirii, lucrător pentru vreme rea când nu va mai fi lumină pe pământ. O, nu l-am voit peste voi mare, ci pentru voi l-am voit pe el, o, slujitori ai bisericii neamului român! Îl pregătisem pentru voi, de la nașterea lui îl pregătisem, și M-am purtat lângă el în taină ca să-i dau Duh Sfânt și să aveți voi când va fi vremea grea și prea grea pentru voi. O, și veți vedea mulți din voi câtă bucurie veți prinde când el vă va arăta iubirea și credincioșia, așa cum vi le-a arătat pe acestea vouă când Mi-a întors Mie spatele la cererea voastră de despărțire a lui de Mine și de poporul Meu și v-a ales pe voi, și s-a făcut despărțirea, după ce ani la rând a stat el în taină aproape cu duhul și cu iubirea lui pentru cuvântul Meu, cu care l-am călăuzit pas cu pas, și cu care, iată, și pe voi vă hrănesc și vă adăpostesc încă sub el ca să vadă satana că voi aveți Păstor din cer peste voi și ca să nu pieriți doborâți de hoții de suflete, care dau să dărâme de tot credința ortodoxă și să-i facă pe cât mai mulți să-și lepede cămășuța de botez și credincioșia față de legământul sfinților, lăsat peste biserică, dar Eu vă spun că mulți s-au lepădat și au rămas înveliți pe deasupra cu haina ortodoxiei, haina mântuirii prin Hristos. O, ce zic sfinții și părinții, ce zic strămoșii când văd ei din cer ce face biserica în țara ortodoxă română? O, ce faceți? Iată, faceți amestecătură, și nu vă face vouă bine aceasta, iar Mie Îmi face lacrimi pe obraz. O, nu mai știe nimeni ce sunteți voi, căci scris este: ***«Spune-mi cu cine te unești ca să-ți spun cine ești»***, căci una vă numiți, și alta faceți voi. Când poporul Israel s-a unit pe cale cu cei străini de Mine și de el, a pierit pe capete poporul Meu atunci și n-a mai intrat el în

împărăția gătită lui de Mine, în Canaan n-a mai intrat. **Când tu te unești acum cu cei care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu, ci pe satana îl au, mai rămâi, mai ești tu altceva decât sunt ei**, decât cei cu care te aduni ca să faci paradă de amestecare față în față cu sfinții care ți-au lăsat predanie scrisă să nu faci așa? O, nu trebuia să faci tu spectacol cu lumea laolaltă și cu capii ei, biserică a neamului român ortodox! O, e urât de tot aceasta ce faci! Iată ce faci cu libertatea ta față de Mine și de sfinți! Faci de capul tău. N-ai voit să iei peste tine duhul proorociei ca să ai povățuitor la orice pas și ca să nu greșești tu pe cale. Cele afierosite lui Dumnezeu plâng ca și Mine din pricina ta când calci tu în ele cu cei de neam străin de credința ta cea din strămoși, cea din sfinți. O, nu lua cele afierosite lui Dumnezeu din strămoși, nu le vinde tu călcărilor de porunci, că e păcat să faci aceasta, o, biserică a neamului român. Tu faci aceasta prin mai-marii de peste tine, și toată biserica are vină dacă greșesc asupra ei cei mari de peste ea. Chiar dacă voi, cei ce stați mari peste biserică, chiar dacă ziceți că nu e Dumnezeu-Cuvântul acest cuvânt, dar sunt ale Domnului cele afierosite Lui din strămoși, și nu sunt ale voastre ca să le stăpâniți voi pentru vrăjmași și pentru mesele voastre cu ei laolaltă! O, cât de greu veți răspunde voi dacă nu vă veți opri de la fărădelegea aceasta în loc afierosit lui Dumnezeu, în locul cel sfânt Domnului!

Iar ție, arhiereule credincios, care M-ai însoțit aici acum douăzeci și doi de ani de am așezat piatra cea nouă pentru înnoirea a toate, și pe care temelie Îmi zidesc lucrarea Tatălui Meu pentru nașterea din nou a lumii și pentru așezarea Ierusalimului nou pe pământ, precum este scris să vină el și să fie cu oamenii, ție îți zic: Strigă-Mă cu lacrimi pe obraz, strigă-Mă în ajutor ca să-i trezesc pe mulți mai înainte de lăsarea la vedere a întunericului. Eu știu că ești în lanțuri pus față de locul cuvântului Meu și al poporului cuvântului Meu, dar vin spre tine cu cuvântul și-ți fac rugăminte cu plânsul pe obraz: Strigă-Mă cu lacrimi să-i trezesc pe mulți, că ai ales să rămâi între ei și să-ți arăți ortodoxia ta cea sfântă și să rabzi nădăjduind în venirea Mea cu descoperirea adevărului cuvântului Meu peste cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt. Tu nu mai ai acum putere pentru Mine și pentru mărturisirea Mea cea nouă și sfântă pentru viață sfântă, dar poți să plângi, și-ți dau putere să plângi și să Mă strigi să-i vin bisericii neamului român în ajutor, căci ea doarme, doarme și nu veghează pentru venirea Mea.

Te aduc aici acum, lângă izvor, tainic te aduc aici în ziua aceasta de amintire, și, iată, pun sfinții și părinții mână de binecuvântare pe creștetul tău, ca să ai puterea lor când toți vor avea nevoie de ea în vreme de cumpănă peste biserica neamului român, care nu-și mai înțelege culoarea și duhul și legea ei cea din strămoși. O, e departe, departe de Mine cârma de peste biserica neamului român. **Toți slujitorii din vârf vor fi disprețuiți mult curând, curând, după ce-și vor vedea dezamăgirea cea de la amestecare cu păgânii lui satana,** și vor avea nevoie de sprijin sfânt, căci toți au strivit de peste ei legea cea sfântă, care îi ocrotea pe ei de sus, din părinți.

Las peste creștetul tău binecuvântarea cea multă a părinților din cer, din lumea cea veșnică a celor ce au iubit cerul pe pământ, și rostesc peste inimioara ta și peste mintea ta pace de sus, căci jos nu mai este pace decât în cuvântul Meu, cu care glăsuiesc peste pământ și tainic cârmuiesc cu el lumea. O, pace ție! Din mijlocul poporului cuvântului Meu, de lângă izvor îți spun: pace ție! Iar tu să spui tainic și să mărturisești înaintea sfinților toți și să spui: ***«Binecuvântat este Domnul, Cel ce locuiește în Ierusalim!»***, în mijlocul neamului român, precum este scris în Scripturi despre locul locuinței Mele. Amin.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Din mijlocul tău am binecuvântat cuvântul sărbătorii de azi, aducerea-aminte a zilei punerii pietrei de temelie a noii Mele zidiri, a bisericii înnoite, căci

Eu Îmi zidesc un popor și Mi-l călăuzesc spre biruința Mea cu el peste toată necredința de pe pământ, și stau în cortul Meu cel sfânt în mijlocul lui, precum este scris. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de 22 de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2013

***

E bucurie că pot să vin pe pământ cuvânt cu sărbătorile cerului, dar e și durere, căci pe pământ nu e precum în cer, nu e voia Mea pe pământ. Sunt clătinate de la locul lor praznicele celor din cer. În țara Mea română n-au mai rămas la locul lor zilele de praznic ale celor din cer. În neamul român nu mai e demult ca în cer, și e de două ori sărbătoarea naşterii Domnului, de două ori Botezul Domnului, de două ori toate, nu ca în cer odată pe an fiecare sărbătoare, dar Eu, Domnul, sărbătoresc cu străbunii acestui neam, odată cu cei din cer așez sărbătorile pe pământ dacă am putut să-Mi fac stăuraș și să-Mi așez în el ca și în cer orânduiala a toate, că a venit vremea să îndrept pe cele clătinate și am putut aceasta cu cei credincioși, care M-au primit să le fiu Dumnezeu, precum în cer le sunt sfinților Mei.

O, cum să nu vin Eu pe pământ cuvânt? Cum să nu vin să-l învăț pe om și să-l atrag spre iubire apostolică între el și Mine? Cine l-a învățat pe Ioan Botezătorul și de unde a luat el pe Domnul înăuntrul său? O, cine l-a adus pe el la Iordan ca să-L boteze cu apă pe Fiul lui Dumnezeu și să-L numească Miel?

— *Cuvânt cu durere spun acum, Mieluțule al Tatălui și Domnul meu cel blând, că praznicul Bobotezei este acum, iar neamul român l-a luat și l-a mutat mai devreme, că a ascultat de sfatul proorocului mincinos și a făcut neamul român acest păcat, păcat înfierat de strămoșii cei sfinți să nu se facă în neamul creștinesc. O, până când vor sta tot răvășiți și tot despărțiți de părinți fiii acestui neam? Iată, nu și-a păzit credința cea străbună acest neam născut creștin și nu făcut creștin. A venit proorocul mincinos și și-a pus peste el pecetea și n-au mai păstrat calea cea bună fiii acestui neam, căci s-au abătut și au primit minciuna. O, mai e mult, Doamne? Mai e mult așa? O, strigă la ei, strigă Tu, așa cum strigam eu la Iordan și fă-i să-Ți audă buciumul Tău jalnic și strigarea cu jale după ei ca să se întoarcă spre ascultare și să întoarcă la loc sărbătorile sfinților așa cum le-au lăsat lor străbunii lor, căci cei ce vin după Tine ca să strice sunt furi și tâlhari, așa este scris.*

O, e zi de praznic de Bobotează. Treziți-vă, creștini români! În cer între sfinți e astăzi Boboteaza Domnului. Precum în cer, așa și pe pământ să fie, că așa este scris. Amin. O, sunteți dezbinați. Nu așa a lăsat Domnul să fiți. Întoarceți-vă și împăcați-vă cu străbunii care plâng la Domnul și cer pentru voi învierea în credință, că Unul este Domnul, și tot una să fiți și voi în numele Lui. Amin.

O, Doamne, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ peste neamul român. Eu Te mărturisesc în ziua aceasta cu praznicul Tău de Bobotează și dau de știre că în cer se prăznuiește acum acest praznic, nu cum face neamul român acum pe pământ. O, cum să mai ai tu puteri asupra lui satana, neam român, dacă tu nu asculți pe părinți și pe Domnul?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2014

***

În cer și pe pământ e praznic de Bobotează, și Mă adun cu sfinții aici și pun masă de cuvânt, și pun duhul bucuriei sfinte pe masă, că Mi-a fost dor, am așteptat cu dor această zi. Mereu aștept cu dor zilele de praznic ca să Mă adun cu sfinții și cu cei ce vin aici, la izvorul Meu de cuvânt ca să le dau lor din cer, ca să le dau lor. O, mare bucurie am când am pe lângă Mine pe cei ce Mă aud și Mă simt în cuvântul Meu cel rostit ca să Mă dau lor.

Așez peste țara română ocrotirea Mea toată și o împrospătez mereu. Am grijă de ea, că este țara Mea cea de azi și dau mereu s-o așez în veghe, și-i spun ei în zi de Bobotează: Veghează, o, veghează, țară scumpă a Mea! Eu sunt cu împărăția Mea în mijlocul tău și-Mi cern cuvântul peste tine și te țin sub acest acoperământ. Te binecuvintez cu apă de Bobotează și-ți îndemn fiii spre duh de pocăință, că pază de primejdii este acest duh, și podoabă măreață este el peste cel ce îl cuprinde. O, pace ție, în toată vremea pace ție! Eu sunt în mijlocul tău cu cuvântul gurii Mele și-ți gătesc slava. Iată, îți împrospătez duhul veghii sfinte ca să te cureți tu de tot răul din tine și de peste tine, și ca să stea cerul de sfinți acoperământ peste tine, iar Maica Mea să te cuprindă ea sub omoforul ei. **Eu, Domnul, sunt acum cu zi de Bobotează în mijlocul tău, și cât aș vrea să vină la loc vremea sărbătorilor, așa cum este timpul lor și locul lor în timp, așa cum străbunii tăi sărbătoreau sărbătorile sfinților, o, țara Mea! O, cât Mă doare că tu azi nu știi de praznic de Bobotează pe vatra ta cu toată casa ta! O, până când?**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei, din 19-01-2015

***

Iată, sunt Trimisul Tatălui, căci Tatăl Mă mărturisește și Mă așează la lucru peste neamul român, neamul Meu cel de azi, noul Meu Israel, care păstrează în mijlocul lui datina creștinească lăsată prin apostolii Mei și prin sfinți acum două mii de ani, și iată, dau s-o clatine pe ea cei ce stau așezați acum pe scaun de biserică peste turma neamului român.

O, popor român, o, fii români, sunteți strâmtorați, fiilor, chiar dacă știți, chiar dacă nu știți voi aceasta. Eu, însă, privesc din cer cu sfinții și văd durerea voastră și o înțeleg, chiar dacă voi nu v-o înțelegeți din pricina timpului de acum. O, sunteți amenințați de cei ce stau pe scaunele puterii, iar din partea scaunelor de biserică și a celor așezați pe ele sunteți în primejdie să vă rătăcească ei de **credința cea din strămoși**, credință care a ținut în viața cea de sus fiii acestui neam până azi, iar **azi a intrat în biserică păcatul lepădării de credință**, păcatul amestecării cu tot ce voiesc oamenii să însemne Dumnezeu, dar acești oameni, care așa voiesc, sunt oamenii cei vopsiți, sunt cei ce dezbracă pe om de Dumnezeu, ca să fie omul în primejdie apoi pentru viața și izbăvirea lui cea de veci. Dar Eu, Domnul, nu voiesc să vă las în primejdie, și vin să vă vestesc vouă că trebuie veghe mare și sfântă, și trebuie să strigați la sfinți, la străbuni să strigați, o, fii români, căci străbunii voștri cei credincioși stăruiesc înaintea Mea pentru voi, ca să nu fiți biruiți și trași spre rătăcirea de la credința cea dreaptă, pe care ei au trăit-o cu viața lor înaintea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din 21-05-2015

***

O, iată cu ce dulce grai Mă așez între Mine și om, și am promis că vom sta în cuvânt cu cei ce s-au așezat păstori de biserică și voi da să-i trezesc din necunoștință de Dumnezeu, și de mila turmei creștine voi face aceasta.

Așadar, luați aminte, o, luați aminte la Cel ce vă grăiește vouă din ceruri, vouă, mai-marilor de peste biserică, vouă, care ați uitat ce este viața de păstor, viața lui Hristos, pilda cea pentru

păstori. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, dar voi nu aveți cruce, ci aveți slavă mare adunată în jurul vostru și nu vă temeți de duhul cel rău al slavei venită de la oameni. **Slava Mea a fost suferința cea pentru turmă și crucea**, și cu acestea am păstorit Eu turma atunci și peste veacuri. Nu este locaș de biserică în care să nu fi fost Eu înfățișat în fața preotului slujitor la altar pe cruce răstignit cu piroane și cu spini încununat pe frunte. O, de ce, oare, **de ce Mă așează înaintea lor răstignit pe cruce toți cei care se fac slujitori de altare?** Oare să plângă ei de mila Mea? O, nu.

O, iată, iată ce vă spun Eu, Domnul Cel înviat din răstignire. Turma creștină are împărțită prin sfinți și prin părinți zile de praznice sfinte și de slavă pentru Domnul, iar **ziua răstignirii Mele nu este zi de praznic, ci ziua învierii Mele este zi de biruință și de praznic de biruință** și de odihnă după biruință și de bucurie pentru ea. **O, iată de ce n-ar mai trebui creștinii să Mă înfățișeze pe Mine răstignit pe cruce**, căci această înfățișare este judecata celor ce M-au răstignit și a celor pentru care am fost răstignit, iar creștinii ar trebui să Mă înfățișeze pe cruce înviat, nu răstignit, așa cum Mi-am povățuit Eu poporul cuvântului Meu din vremea aceasta, iar el așa ascultă, și are ca zi de odihnă ziua învierii Mele, și **înviat trebuie să Mă înfățișeze turma Mea creștină, și așa să Mă mărturisească și păstorii de peste turmă, înviat, nu răstignit.**

Eu sunt Iisus Hristos, Domnul învierii, și grăiesc vouă în zi de praznic sfânt și dau să vă păstoresc dacă Mă primiți de Păstor peste voi, iar dacă nu Mă primiți Eu nu vă sunt Păstor, iar voi nu sunteți păstori peste turma creștină, care este turma Mea. Pe voi, cei ce nu Mă primiți să vă învăț, să vă trezesc, să vă păstoresc, pe voi vă întreb: **cine sunteți voi?** Întrebați-vă și voi cine sunteți și spuneți-vă fiecare: „*cine suntem noi, cu cine semănăm, și cui slujim?*”. O, întrebați-vă și dați-vă răspuns, căci Eu Mi l-am dat în dreptul vostru și am această socoteală pe masă.

Iată, iată, vin și vă spun că Eu sunt Păstorul turmei creștine și Mă uit la voi cum mergeți și ce faceți. Iată, mergeți prea sus cu mărirea în care v-ați așezat, și cu care fără teamă de Dumnezeu dați să stricați pe cele așezate prin sfinți și prin părinți, (*Vor să schimbe Sărbătoarea Sfintelor Paști - împreună cu catolicii, la o dată fixă, 01 mai, „ziua muncii”, n.r.*) și nu aveți voi acest drept, și vă spun vouă în zi de învățătură a Mea peste voi că **nu veți putea schimba nimic, decât peste voi veți schimba**, iar creștinii dreptslăvitori vor rămâne de partea sfinților ca în toate vremile de încercare peste biserica Mea, și de aceea sunt ei și vor fi creștini, iar voi, și ceilalți ca voi, veți fi în vâlvătaia amestecării și a frământării lui satana-antichrist, care dă să se lovească în stâncă, în Piatra cea din vârful unghiului, Care Se cheamă Iisus Hristos.

Vin de la Tatăl cuvânt pe vatra neamului român și am scris în cartea Mea cea de azi peste șaizeci de ani de cuvânt și nu M-am împiedicat în nepăsarea păstorilor de biserică, o, nu, și nici de nepăsarea voastră nu Mă împiedic ca să vin și să păstoresc. Așadar, ascultați:

V-ați amestecat în nelegiuirea care se vrea a fi semnată peste câteva zile în nume de biserică ortodoxă și de capi de biserică, și a fost trasă la această fărădelege și biserica din neamul român prin capii bisericii.

Îmi fac datoria și spun: **Nu vă duceți la această amestecare!** (*Referire la „Sinodul Pan-Ortodox” care a avut loc pe 16 iunie – 27 iunie 2016 în insula Creta, Grecia, n.r.*) **Fugiți de această fărădelege, care atrage mânie peste pământ**, că iată bătut pământul peste tot de urgii fel de fel! Cei ce vă duceți acolo ca să spuneți „da” nelegiuirii și răsturnării datinilor creștinești și locul lor din calendar, voi veți fi cei ce vă veți rupe de turmă și veți face ruptură în turmă și va fi

război. O, de ce, oare, vă credeți așa de mari ca să grăiți în numele turmei, pe care n-o întrebați dacă vrea cu amestecătura așa cum vreți voi, care călcați datinile sfinte? O, ce mai înseamnă aceasta? De unde vine această lege necunoscută? **Iată, aceasta este lucrarea cea ascunsă a lui antichrist, care visează în toată vremea să piardă biserica Mea**. O, cum de nu sunteți deștepți ca să vedeți lucrarea cea vrăjmașă? O, nu știe turma ce dați voi să-i pregătiți, voi, cei ce vă dați mari și în drept să hotărâți pentru toți, dar vai vouă!

Voi birui Eu, Domnul, Eu, Cel plin de milă pentru turmă, iar voi vă veți desprinde singuri și va fi război, că este încă temere de Dumnezeu în mulți dintre păstorii de biserică și dintre cei ce iubesc pe Dumnezeu cu frică. Duhul proorociei este cel ce lucrează și cel ce stă împotriva celor ce alunecă spre această nelegiuire, căci Moise plângea înaintea Mea pentru neascultarea poporului și ai mai-marilor lui, iar preotul Aaron făcea vițel de aur și juca în jurul lui cu veselie și venea pieirea și ei nu vedeau.

Voi, cei dintre păstorii de biserică, voi, care sunteți cuprinși de îngrijorare și plângeți în voi și în afara voastră pentru nelegiuirea care se apropie în nume de biserică, o, trageți-vă de-a dreapta Mea și ieșiți din amestecătură și puneți mare peste voi iubirea de Dumnezeu și credincioșia pentru **cele lăsate de sfinți și de părinți o dată pentru totdeauna, precum Scripturile vă învață aceasta**, și se va rupe în două turma, o parte de-a dreapta Mea și cealaltă de-a stânga, iar voi feriți-vă de păcatul necredinței, că **această nelegiuire păcătoasă lovește în lucrarea Duhului Sfânt,** căreia nu-i poate pune stavilă nimeni de pe pământ. Vă îndemn părintește, trăiți creștinește, iar pentru aceasta vă chem să vă uitați în cartea Mea cea de azi și în hrisovul așezământului cetății Mele de scaun din mijlocul neamului român, unde-Mi am tronul izvorului Meu de cuvânt, și după care lege sfântă ar fi să viețuiască toată biserica Mea de pe pământ în aceste vremi grele, ca să fie ea a Mea cu adevărat, ca să semene ea cu Mine, și nu cu lumea, că iată, fața lumii joacă în placul lui satana ceas de ceas, și nimeni nu poate opri acest măcel de peste oameni.

Iată, nelegiuirea este pregătită să se înfăptuiască și merg spre ea și soli din partea bisericii neamului român, care va da semnătura în numele bisericii și a turmei din țară, iar această nedreptate va fi mare peste turmă și mulți se vor trezi și vor lupta pentru credința cea din părinți și va fi durere și mulți vor plânge, și vor suspina de jale cei ce iubesc pe Dumnezeu după adevăr. O, temerea de Dumnezeu ar fi putut pune stavilă acestui atac, dar unde mai este temerea aceasta, care să oprească pe cei ce se ridică să facă nelegiuire?

Acum Eu, Domnul, cuvintez și vestesc vina celor din partea bisericii neamului român, care-și vor scrie numele spre întărirea nelegiuirii acoperite cu nume mare alcătuit de cei ce cu hoție au lucrat și au vestit întâlnire nelegiuită, spunându-i ei „*marele și sfântul sinod*”. Acest nume este scris așa pentru proști, căci așa cred păstorii cei trădători de turmă, așa cred că sunt cei din turma bisericii neamului român, și din alte neamuri și biserici cu nume sfânt de biserică ortodoxă. **O, nu este nevoie de acest sinod, dar au nevoie mai-marii lumii ca să lovească ei în Dumnezeu și în turma creștină**, iar pentru aceasta ei cumpără oameni ca să le facă jocul, și nu este în alt fel lucrarea celor rătăcitori de oameni și a celor ce trădează cauza cea sfântă a Domnului și a sfinților Lui.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Păstorul Cel cu crucea, Mă despart de cei ce se despart de Mine și de sfinți, când fac ei aceasta de la ei putere, și-Mi îndemn turma și pe păstorii cei dreptcredincioși să stea bine și cu frică și cu luare aminte când zidurile se clatină, căci vremea se

cutremură o dată cu nelegiuirile de pe pământ. **Post și rugăciune să se suie la cer.** Veghe și credință să lucreze creştinii cei sfinți, căci Duhul Sfânt vine cu mângâierea și păstorește din partea Mea pe cei credincioși. Tainic să Mă poarte cei credincioși, și să-și întețească viața cea sfântă, căci Eu sunt cu ei până la sfârșit, precum este scris. Amin.

În ziua aceasta de praznic sfânt am pe trâmbița Mea Verginica lângă Mine, iar sfinții prăznuiesc între ei și ea ziua ei de naștere pe pământ, în anul când vrăjmașii bisericii au hotărât prin trădare să dea de la locul lor sărbătorile sfinților, și le-au mutat, scoțând zile din calendarul creştin în anul 1923, (*Referire la alt „Sinod[3]" din Constantinopol din mai 1923, a sincronizat noul calendar cu Calendarul gregorian prin aceea că 1 octombrie 1923, din Calendarul iulian, a devenit 14 octombrie în Calendarul iulian revizuit, eliminându-se astfel 13 zile, n.r.*) când s-a născut Verginica, pe care am făcut-o trâmbiță a Mea apoi, și de atunci neamul român nu mai sărbătoreşte la vremea lor, la locul lor din calendarul străbun zilele de serbare a sfinților. Mă voi aşeza acum în carte cu trâmbița Mea, și iarăși vom plânge și iarăși vom grăi din cer, căci plânsul Domnului și al sfinților Lui este veghe mare peste pământ, este ispășire mare, și numai suferința Domnului aduce milă pe pământ și aduce îndurare și răbdare, iar răbdarea are rod, căci ea odrăsleşte și aduce rod nou, nădejde nouă aduce ea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Naşterea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 09-06-2016

***

Intru cu tine, mama Mea, intrăm în biserică, mamă. **E sărbătoare pentru tine pe pământ în biserici**, în cele care n-au trecut prin cutremurul care s-a ivit pe pământ acum șaptezeci-optzeci de ani în urmă de au strămutat de la locul lor timpul lor, timpul cel din calendar al sărbătorilor sfinților, mama Mea. (*Referire la schimbarea sărbătorilor din biserici de pe Stilul Vechi – calendarul Iulian, pe Stilul Nou – calendarul Gregorian, n.r.*) O, ferice de bisericile ale căror turme sunt închinate lui Dumnezeu, și nu oamenilor care le strâmtorează libertatea în Hristos, și în aceste biserici poate Dumnezeu, încă mai poate, găsește Domnul așezarea cea dintru începutul neamului creștinesc pe pământ, iar neamul cu acest nume este cel mai puternic neam între toate neamurile pământului, fiindcă Stăpânul lor este Dumnezeu Împăratul, căci ce împărat este cel care nu are popor? **Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Împăratul neamului creştinesc, neam răspândit pe pământ de la margini la margini, dacă acest neam păzește datinile din vremea cea de la început când Eu, Domnul, am însămânțat ca să crească sămânța lui pe pământ, sămânță curată și neamestecată.**

Grăiesc și Eu, grăiești și tu, mamă, grăim peste biserica cea nestrămutată, (*Biserica Ortodoxă de Stil Vechi, n.r.*) cea credincioasă și statornică începutului său cel din părinți și ai cărei părinți au încă bucurie de la ea. În mijlocul neamului român, însă, a pătruns lucrarea lui antichrist, când s-a atins de așezarea cea din părinți și a biruit biserica, (*În anul 1924, Biserica Ortodoxă Română a acceptat schimbarea majorității sărbătorilor de pe Stilul Vechi pe Stilul Nou, o parte minoritară a slujitorilor din biserici nefiind de acord s-au despărțit formând Biserica Ortodoxă de Stil Vechi, n.r.*) și lacrimi de durere s-au suit la cer în vremea aceea, dar mai-marii de peste biserică n-au plâns și ei, n-au simțit atunci rana, ci au adâncit-o, mamă, și a rămas strămutarea sărbătorilor în calendarul zilelor, mamă, și iată, azi nu se serbează pentru tine în biserica neamului român, dar **se serbează în țările care și-au păstrat statornicia cerută de părinți**, (*Bisericile*

[3] Vezi https://ro.orthodoxwiki.org/Calendarul_iulian_revizuit

Ortodoxe de Stil Vechi, cea mai mare fiind cea a Rusiei, n.r.) și intrăm, mamă, ca să le grăim lor, celor ce se adună pentru tine azi în biserici.

Eu, Domnul și Fiul tău, Eu și tu, mamă, intrăm cuvânt în biserică și grăim celor ce au păstrat neclătinate zilele sărbătorilor sfinte și Ne aplecăm lor cu mulțumire pentru această biruință a lor asupra diavolului, care a lovit pe alocuri și a răsturnat rânduiala cea prin sfinți lăsată, și le spunem cuvânt și sfat ceresc să dăinuiască ei așa, și să lucreze să tragă în matcă și ținuturile care au îndurat cutremur și schimbare prin oamenii care au lovit biserica, printre care țări și poporul român, mamă, și a plâns cu jale acest popor când s-a văzut înșelat chiar de mai-marii din biserică în vremea aceea, în care s-au lăsat spre rătăcirea cea scrisă în Scripturi că se va ivi ca să strămute sărbătorile sfinților și datinile creștinești. Stăruiesc însă cei din cer ai fiecărui popor, și iată, mamă, ce minune este cuvântul Meu peste pământ!

Și grăim acum mai întâi bisericii neamului român, că pe această vatră avem așezată cetatea care Îmi adăpostește cuvântul când el vine și se face auzit de deasupra ca să fie așezat în cartea sa, și împărțit apoi peste pământ, mamă.

Grăiesc vouă, celor ce stați pe scaune de biserică și cârmuiți peste ea, peste turma neamului român. Vă aduc aminte de cele scrise în Scripturile Mele și ale ucenicilor Mei despre lucrarea bisericii, de la care v-ați abătut atât de mult, căci unde nu este temere de Dumnezeu acolo poate omul. **Când Eu, Domnul Iisus Hristos, nu trăiesc în om e pentru că trăiește omul, pentru că vrea ca el, și nu ca Dumnezeu**, și acesta este păcatul care apasă pe creștetul bisericii neamului român încă din vremea cea cu durere când s-a întâmplat să poată satana, și nu Domnul, căci n-a fost veghe, și s-au clătinat datinile așezate de sfinți, că au putut străinii peste această țară în vremea aceea, iar în cer este scrisă toată întâmplarea așa cum a fost ea de a căzut de la locul ei cârma cea de la Dumnezeu pentru pașii bisericii.

Intrăm la voi, la cei ce cârmuiți biserica neamului român și vă amintim iar și iar că **azi e sărbătoare între sfinții cerului pentru mama Mea Fecioara**, și intru cu ea la voi și nu vă găsesc slavoslovind praznicul ei, scris în calendar să fie ținut în această zi. **Vă amintesc iar și iar că sunt popoare mari și mici care cântă azi pentru mama Mea Fecioara, și iată, priviți biserica rusă, are azi mare sărbătoare, și se pomenește în mijlocul ei sărbătoarea libertății ei întru Hristos**, căci a avut ea trezie când trebuia să aibă și a rămas pe stâncă și are ea între cei din cer un cer mare de sfinți, care luptă sus pentru biserica de jos și care **cântă odată slujba de sărbătoare ca în cer și pe pământ.** Dar la tine, neam român, a rămas în urmă vremea sărbătorilor sfinte, iar când vremea lor vine, tu nu mai ții pasul cu cei din cer, și uiți acest păcat al tău și judeci peste turmă cu tot dreptul, când tu ești călcătoare de așezare sfântă, de la sfinți lăsată să fie și să se țină de către neamul creștinesc.

O, turmă a neamului român, ia aminte, cei din fruntea bisericii nu te îngrijesc, nu te trezesc, devreme ce și ei dorm față de greșelile care sunt scrise în cer în dreptul celor ce cârmuiesc peste turmă, căci i-am vestit să îndrepte calea și n-au îndreptat-o. **În turmă nu se mai găsește nici unul drept** care să judece între frate și frate, ci, din contra, frate asupra fratelui rostește judecată, și toate pe câmp deschis, toate în stradă, spre batjocorirea celui judecat. (*Referire la faptul că o parte dintre slujitorii de la altare nu au fost de acord cu participarea celor din fruntea bisericii la "Sinodul pan-ortodox" din Creta 16-27 iunie 2016, și astfel nu au mai pomenit la slujba Sfintei Liturghii pe arhiereii „pro-ecumenism" suferind din partea lor caterisirea – retragerea dreptului*

de preot în cadrul bisericii, n.r.) O, dacă prin iconomia Mea cea de sus lucrătoare aș descoperi și Eu faptele cele ascunse ale celor ce dau să judece pe cei împinși spre batjocorire dintre cei ce slujesc la altare peste turmă cu păstori, o, ce s-ar întâmpla atunci cu fața Mea, sub care se ascund turma și capii ei ca popor al lui Dumnezeu?

O, treziți-vă voi, cârmaci care stați cu cârmuire șubredă peste turmă, căci **îngâmfarea este păcat greu, care aduce omului orbire**, iar orb pe orb cum poate să călăuzească? Aș vrea să vă numesc de-a dreapta Mea, aș vrea, dar să vreți și voi, dar să lucrați și voi ca Dumnezeu aș vrea. O, luați pildă din toate cele lucrate bine și despărțiți-vă de judecata cea strâmbă a lucrurilor toate, căci **biserica lui Hristos este cea care lucrează pentru Hristos și pentru oameni, nu pentru capii ei**, nu împotriva celor așezate să fie ca Dumnezeu lucrate. Deschideți Scripturile și uitați-vă la învățăturile pentru biserică și pentru viața ei, că adevărații ucenici ai lui Dumnezeu aduc omul spre înviere, nu spre judecată, cum faceți voi când vă vine bine să faceți aceasta și să defăimați pe frați înaintea celor necredincioși.

Iată ce vă spun: **Vin magi de departe, că aud de glasul cuvântului Meu de pe vatra neamului român,** (*Aluzie și la vizita Patriarhului Kiril al Rusiei în România, dar și al altor emisari din Israel, de la Vatican și nu numai, întrebând despre Cuvântul lui Dumnezeu de la mănăstirea Noul Ierusalim, n.r.*) **iar voi îi descumpăniți, de vreme ce nu prețuiți minunea venirii Mele cuvânt pe pământ aici, în țara neamului român, țara Mea cea de azi, care M-a primit și Mi-a dat așternut și fii primitori și purtători de Dumnezeu**, și nu-i puteți voi scoate din istorie și să-i împingeți în cartea neagră a vremii, căci cu ei sunt Eu, Domnul, și sunt Biruitorul dacă sunt. Amin.

Voi, neamuri și limbi și căpetenii, luați pe Domnul din acest râu de cuvânt, care curge din gura Sa, din tronul lui Dumnezeu, ca să adape pe cei de pe pământ cu apa cea vie și să-i hrănească cu mana care vine din cer spre viață veșnică pentru cei care cred. Nimic nu este veșnic, decât Dumnezeu și cei ce cred Lui. Veniți spre muntele Meu de cuvânt, și vin Eu cu el spre voi ca să Mă dau vouă! Amin.

Voi, cârmuitori de biserici, rămâneți, sau întoarceți-vă în obiceiurile cele sfinte, lăsate de la părinții cei sfinți. (*Rânduiala din Bisericile Ortodoxe pe Stil Vechi, n.r.*) Cei ce sunteți abătuți de la ele, întoarceți-vă la cele dintâi, la dragostea dintâi, la cei de atunci, de când Eu, Domnul, am lăsat pe piatră de neclintit biserica Mea așezată. Priviți doar spre strămoși, și veți putea să vă faceți întoarcerea. Cei trufași, aplecați-vă! E vremea să faceți aceasta. Trufia e unealtă diavolească, iar umilința e floarea mântuirii și împarte izbăvire și mireasmă de Duh Sfânt peste toți pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru cârmuitorii de biserici din toată lumea. Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului, din 04-12-2017

***

O, nu mai lucrează cu Domnul slujitorii de altare, căci sunt împărțiți, și scris este că nimeni nu poate sluji pe doi stăpâni. Am plâns aproape două mii de ani, am plâns cu Tatăl de mila turmei nepăstorite și înconjurată de cei puternici, de antichriștii care n-au lipsit niciodată dintre cei ce se arătau a fi slujitori de altare, și care Mi-au șubrezit de pe piatra ei biserica, și nu s-a mai așezat la loc ceea ce s-a dărâmat, și a rămas că neamul român a fost trântit jos de pe piatră de cei ce s-au suit slujitori de altare, o, și nu s-a mai ridicat de jos acest neam ales între popoare taină a lui

Dumnezeu la sfârşit de timp, căci **când vine sărbătoarea Crăciunului românii n-o mai au la locul ei din calendar și ies cu ea înainte de vreme și nu mai țin zilele de sărbători la locul lor, o, și e păcat**, căci îndrăzneala a fost prea mare, ca și neascultarea de părinți și de datinile bine socotite încă de la început, prin așezarea lor de la Dumnezeu și de la apostoli și de la sfinți.

Fiilor, fiilor, am reparat prin voi această stricăciune și v-am așezat Eu, Domnul, înaintea Mea cu taina începutului bisericii Mele, iar în ziua aceasta sunteți sărbătoriți de cei din cer cu Mine la masă la voi pentru ziua voastră cea nouă, pentru vremea Mea cu voi, când **am așezat pe piatra ei biserica Mea** și am pecetluit grădinița cea nouă, care poartă pe ea taina cea scrisă în Scripturi, pietricica albă, taină încredințată celor credincioși, vouă, fiilor, chiar dacă numai cu puțini din cei de acum douăzeci și șase de ani am mai rămas aici, căci ceilalți s-au întors din drum și s-au dus de unde au venit, s-au dus în lume, și această durere umbrește an de an întreita sărbătoare de aducere-aminte a puterii Mele de peste voi, și iată de ce trebuie să întăresc mereu puterea Mea de peste voi, căci voi sunteți tristuți, și vă văd lacrima, dar lacrima voastră este lacrima Mea de la cei ce și-au părăsit statornicia și iubirea pe care Eu, Domnul, le-o dădusem s-o poarte pentru voi, cei ce-Mi purtați povara, cuvântul gurii Mele peste pământ, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de hram a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, și pomenirea Sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2017

***

Și acum, iată, ca în cer sărbătorim în ziua aceasta, că am în față ceata mucenicilor mărturisitori, iar în mijlocul lor mucenicul Dimitrie are sărbătoarea sa bisericească, ziua venirii lui la cer între sfinți, și se așează aici sărbătoarea cea pentru el. **Calendarul sfinților, cel întocmit de sfinți și de părinți în vremile bisericii Mele, acest calendar este și în cer, și precum pe pământ, este și în cer**, căci sfinții au avut cerul în ei în vremea lor de pe pământ, și toate se suie la cer cu ei, și iată, cel sărbătorit azi aduce vouă însuflețire și vă dă din cer, iar Eu binecuvintez intrarea lui cu mărturisire în cetatea Mea cu voi, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir, din 08-11-2018.

***

O, împărați ai neamurilor de pe pământ, nu mai căutați scaune de împărat dacă nu sunteți în stare să vă puneți viața pentru popor. Oricât v-ați crede de mari, nu uitați că mare este cel ce se poate lăsa răstignit pentru norodul său, așa cum Mi-am pus Eu viața pe cruce pentru neam. O, nu uitați că, dând de peste voi lucrarea poruncilor vieții, voi nu veți putea scăpa de ele, și oricât veți da să lepădați cuvântul Meu de peste voi, nu veți putea scăpa de el, căci așa este scris.

Grăiesc vouă pe limba română, o, și cât aș vrea tot așa să și citiți cuvântul Meu. Țara română e darul Tatălui Dumnezeu, dat Mie la nașterea Mea pe pământ acum două mii de ani ca s-o am pe ea țara venirii Mele cu sfinții în cuvânt pe pământ, și de pe vatra ei să grăiesc popoarelor și limbilor și împăraților, precum este scris, iar ei să ia de la Domnul, că **munte înalt este tărâmul de pe care grăiește Domnul la sfârșit de timp** ca să se adune sub cuvântul învățăturii Sale noroade însetate și nemângâiate și nedezlegate și vor merge spre Domnul cu mântuirea pe cale. **Așadar, de pe munte de taină sfântă vă chem și vă aduc cuvântul cel plin de alin: pace vouă, o, pace vouă!** Și așa să fie, precum Eu vă vestesc acum din mijlocul slavei îngerilor Mei, odată cu sărbătoarea lor creștinească prin biserică, a sfinților arhangheli Mihail și Gavriil la

locul ei din calendar păstrată, și nu strămutată, așa cum s-a întâmplat, iată, și peste turma neamului român, de s-au strămutat de la locul lor din timp serbările sfinților Mei așa cum străbunii sfinți le-au făcut așezarea după datină prin Duhul Sfânt Mângâietorul și Vestitorul pentru așezarea a toate.

Iar pentru această durere a Mea, nevindecată încă pe vatra neamului român, **Mă aplec acum să grăiesc norodului rusesc și împăraților lui, nu numai să le mulțumesc lor pentru aplecare, dar și să-i rog încă, să-i rog să stea drepți față de sfinți și de părinți, căci prigoana e în toi peste turma ortodoxă,** o, și să nu cadă zidurile de peste tot, căci porcii sunt gata să rupă de peste tot gardul viei Mele și s-o culce cu totul.

Tu, cel ce stăpânești peste acest popor și ținut mare, o, apleacă-te, și să stai una cu mai-marele bisericii poporului tău și să nu fie clătinare, să nu se moaie nimeni, și drept să se stea pentru credința ortodoxă, cea din părinți așezată pentru totdeauna, precum este scris. Eu, Domnul, îți fac o rugăminte. Ia cartea aceasta și citește-o cu aplecare, citește-o în limba cu care Eu grăiesc celor mari și mici de pe pământ, în limba română citește, iar Eu Mă voi mângâia pentru ascultarea ta, căci sunt Cel ce știe taina ta.

Iată, nu vă clătinați! Întăriți credința cea din sfinți lăsată! Stați în sărbătorile drepte, nu schimbați și voi, nu vă uniți cu cei care Mă umplu de durere cu adunările lor omenești, care nu mai seamănă cu cele ale sfinților bisericii Mele, iar Eu, Domnul, voi lăsa binecuvântarea Mea peste voi.

O, nu trebuie nici Moldova să se clatine cu credința. Ea și așa e tot într-un plâns de dor și de jale, că peste ea stăpânește un om cu suflet rău și fără de milă, trufaș și fără recunoștință, și care nu-și iubește poporul peste care s-a așezat să domnească, să fie și el mare domn, iar din pricina îngâmfării pe care și-o tot hrănește nu voiește să-și mărturisească istoria, și calcă peste ea ca un dușman, fără de recunoștință pentru străbuni, pentru cei din care sunt ei, cei de azi.

O, îți spun oful Meu pentru biserica cea din străbuni, că voiesc să nu fie totul culcat la pământ, așa cum s-a întâmplat și peste România Mea, țara în care Mi-am făcut potecuța venirii Mele de la Tatăl acum, la două mii de ani de la venirea Prunc născut în Betleem, și crescut de mamă Fecioară, până ce am ajuns iarăși lângă Tatăl, de-a dreapta Sa, de unde M-am aplecat să cobor să vin pe pământ, să-Mi pun viața pe cruce pentru om, și am stat cu oamenii treizeci și trei de ani. Acum grăiesc cu râu de cuvânt, și am izvorul în țara venirii Mele, peștoaica Mea, peștoaică rămasă fără de aripioare, **din pricina celor ce au pizmuit frumusețea ei și au rupt din ea din patru părți ca dintr-o prescură**, dar ea a rămas peștoaiaca Mea iubită, și iată, Mi-am făcut cetate de scaun pe vatra ei, a strămoșilor ei cei de acum două mii de ani, și merg cuvânt spre neamurile pământului ca să le spun lor: Pace vouă!

Voiesc s-o îndrept și pe România cu fața spre părinți, (*Să schimbe sărbătorile, să le pună la loc pe Stilul Vechi, n.r.*) că iată, ea nu sărbătorește azi cu slavă bisericească serbarea îngerilor Mei, arhanghelii Mihail și Gavriil, și totul e pe dos între mai-marii bisericii, care s-au dus, s-au dus spre cei ce dau să strice de tot și ceea ce a mai rămas din așezarea bisericească de la început.

O, fiți și rămâneți cu fața spre părinți, spre sfinți, căci sfinții sunt mijlocitori, iar Eu, Domnul, voi avea bucuria cea de la voi. Iar tu fă cum poți mai bine și fii tot timpul făcător de pace și încrede-te în Mine prin biserică, și crede tu ce spun Eu, că iată ce spun: Cei ce au în țara

lor fața Mea, biserica Mea cea de la început, de la apostoli și de la sfinți cu începutul ei, aceia vor fi cei ocrotiți, și mai ales, cei care țin la fața Mea peste turma lor, curățați de păcat, împuținându-și mersul cel cu păcat, și așa vor fi ei ocrotiți de Dumnezeu, și nu vor putea peste ei vrăjmașii.

Iar acum apleacă-te ca să iei pacea Mea. Pace ție! Curge din cer în România râul cuvântului Meu, cuvântul lui Dumnezeu. Ia și citește în limba română cartea Mea spre tine și spre biserica țării tale. Amin.

O, e zi dulce această sărbătoare, și e măreață sus și jos, iar Eu, Domnul, Mă scriu cu ea în mijlocul acestui meleag. **Și duc cuvânt de mângâiere peste Moldovioara Mea cea străină încă de rădăcina ei, dar zis-a un înțelept al țării că „nu trăim într-o țară, ci trăim într-o limbă", o, și ce frumos acest cuvânt, ce frumos!**

Voi, moldoveni, cu lacrimi încă pe inimioare, pe obrăjori, o, fiți cuminți, fiilor! Voi sunteți România. Pământ român e pământul pe care voi stați, chiar dacă omul cel nemilos s-a suit pe scaun și a tras despărțire de frați peste voi, dar vine o vreme dulce, și e nevoie de răbdare, fii răniți. **Iată, vine sărbătoarea românilor.** (*1 Decembrie 1918 este Ziua Națională a României, iar la 1 Decembrie 2018 se împlinesc 100 de ani de la unirea Transilvaniei cu România, în anul 1918, n.r.*) **Nu mai plângeţi, o, nu mai plângeţi!** Eu vă am pe voi între hotarele cele scrise în cer, și vă trimit în această măreață zi îndemn sfânt, să vă păstrați credința și sfinții și așezările de la sfinți, că iată ce mare furtună dă să scoată din rădăcină via Mea cea dragă, țara ortodoxă și datinile ei cele din străbuni, dar sfinții se roagă Mie, iar Eu vin și întăresc paza viei. **O, nu uitați, poporul român nu poate fi despărțit în bucățele de apele care curg, căci apele îl unesc, îl leagă și îl adapă și îi cântă, iar frații ruși vă sunt frați prin Hristos și prin datinile sfinte**, pe care neamul cel de acasă, românii, le-au clătinat prin cei fără de veghe altădată și acum peste neam.

Eu sunt Cel ce sunt, și am grăit peste pământ și peste împărați în zi de serbare a îngerilor Mei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru Vladimir Putin, Președintele Rusiei, la Soborul Sinților Arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2018

***

Acest cuvânt rămâne scris, și este el Cuvântul lui Dumnezeu, și am în dreapta Mea pe făcătorul de minuni, arhiereul Spiridon, mare la Dumnezeu, păstor blând și smerit cu inima ca și Păstorul lui, ca și Hristos, căci **astăzi** este ziua lui, și **numai apoi va veni serbarea Crăciunului ca în strămoși în biserica Mea.**

O, ai fost sluga Mea pe pământ, mare peste turma bisericii Mele, mare cu harul, har care a rușinat pe cei îngâmfați între slujitorii bisericii care erau plini de duhul cel rău al invidiei, duh slujitor lui satana, șarpele cel de demult, iar tu ai rămas atunci de partea Mea, drept și smerit, și mare prin acestea, și ai lucrat peste soborul adunat întărirea dogmelor bisericești înaintea celor mândri, care împărțeau eresuri, și s-au întărit canoane sfinte peste slujitorii de altare și peste turmă, iar cuvântul gurii tale era hrănit din cer, din Duhul lui Dumnezeu, Care Se poartă cu cei sfinți și le dă har, le dă să grăiască la vreme, precum este scris. **Iar când ai mărturisit unimea Treimii lui Dumnezeu și ai arătat prin cărămida strânsă în mâna ta cu râvna ta, și din care s-au despărțit cele dintru care ea a fost alcătuită, pământ, apă și foc**, o, s-au umplut de invidie cei cu haine subțiri și cu fir în adunarea bisericească a ierarhilor din vremea ta, și care au trimis atunci oamenii

lor de au tăiat capul cailor de la căruța care te-a purtat la sfatul bisericesc pentru stârpirea dușmanilor, care băteau asupra turmei Mele ca și pe vremea trupului Meu. Tu însă ai fost atunci blând, blând, și ai potrivit capetele la trupul cailor și, o, minune, căci caii tăi ca niște îngeri care te purtau s-au sculat și ți-au slujit, și se minunau mulți de pe cale când vedeau capul calului alb la cel negru, iar capul calului negru la cel alb, iar tu erai cel minunat, cel slăvit de îngerii de sus.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni, din 25-12-2018.

***

Mă strâng cu voi și vă dau din cer, și dați și voi pe Domnul la cei ce Mă caută la voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu. O, dați pe Domnul celor ce Îi țin calea când vine la voi cu hrană din cer, fiilor.

E sărbătoare arhierească în ziua aceasta pentru creștini, pentru cei ce au rămas ascultători sfinților părinți și datinilor creștinești ca la început, iar pentru cei mai mulți cu nume de creștini e praznicul Nașterii Domnului, dar când acest praznic va fi serbat, lumea va serba cum știe ea, pe dos decât părinții de demult, căci oamenii au umblat la cele ce nu era de umblat la ele și **au schimbat vremurile, iar diavolul se bucură**. Numai că mai este pe pământ sămânță nestricată, iar **Eu la voi Mă scriu după calendarul cel sănătos, și lucrăm ca în cer, Ne luăm după cele din cer**, și toată firea știe cum este în cer, și vremile cerești la locul lor, o, și Mă strâng cu voi în carte cu sărbătoarea ierarhului Spiridon, căci voi sunteți poporul Meu pe pământ și-Mi dați ascultare, fiilor.

O, iată, avem de întărit rădăcina creștinească și mersul lucrurilor, căci animalele și păsările se iau după mersul cel din cer, și toată firea arată deslușit vremea tuturor lucrurilor, căci cocoșii cântă în fiecare loc de pe pământ după ceasurile din cer, iar dacă se ridică întrebare despre cântatul cocoșilor la miez de noapte și în ceasurile de peste zi, o, **ei aud clopotele din cer, care le dau de veste ceasurile zilei și ale nopții** și se grăbesc cocoșii să dea vestea cerească pe pământ la oameni ca să știe oamenii. O, și tot așa e și cu sărbătorile și vremile sfinților și ale anotimpurilor din an, și toată firea ascultă de cele în cer așezate, căci pentru vremi și pentru păsări și pentru animale nu e cerul departe, ci e aproape, e cu pământul, nu altfel, fiilor, iar pe voi vă am sub dragostea Mea ca să vă ajut să stați sub voile Mele, și să nu semănați cu minciuna fiilor oamenilor, care nu mai au nevoie de adevăr, de Dumnezeu, de cele de sus pe pământ cu oamenii, ci doar se prefac oamenii că seamănă cu voia lui Dumnezeu peste ei, și atât.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon, din 25-12-2019.

***

Iată ce vă spun: **Sunt în România creștini care țin la locul lor din calendar serbările sfinților așa cum se țin ele în celelalte țări ortodoxe, în Rusia, în Moldova, în Muntele Atos, în Ierusalim**. Și nu de altceva spun aceasta, cât dau să spun că atunci când vin de drept zilele de sărbătoare de sfinți, toți creștinii care s-au dat pe nou (*Pe stilul nou, după calendarul Gregorian în loc de calendarul Iulian, n.r.*) după clătinarea serbărilor sfinților bisericii, fac lucrări care nu se fac în zile de sfinți sărbătoriți prin biserică, și creștinii spală, prășesc, își cos haine, cosesc, zidesc, iar **aceste lucrări nu se fac în zile de ținere cu sărbătoare**. Și de aceea Mă aplec Eu, Domnul, și plâng cu cei din cer și învăț de sus biserica Mea și aștept ascultare de la creștini, și-i rog pe fiecare în parte să facă în așa fel să socotească bine ca bunicii lor zilele de sfinți și să-i cheme cu rugăciune și cu cinstire pentru ei, căci vai celor ce nu au sfinții în ajutor și în veghe pentru ei pe pământ!

O, nu se coase, nu se spală rufe, nu se sapă, nu se taie lemne, nu se zidesc case, nu se fac lucrări pământești în zile de priveghere ale sfinților cei ocrotitori, ale sfinților bisericii, fiilor, o, și **mai ales în zi de duminică, ziua învierii Domnului.**

O, luați aminte la aceste sfinte îndemnuri lăsate peste voi din gura lui Dumnezeu, și nu vă căinați unii altora și lui Dumnezeu că nu aveți ce mânca dacă nu munciți în astfel de zile. Vă spun Eu, Domnul, că nu aveți dreptate, fiindcă voi nu mâncați cât munciți, căci omului nu-i trebuie atâta mâncare. O, nu căutați să vă căinați ca niște neîndreptățiți, căci când legile sfinte au fost așezate să se țină a știut Dumnezeu că este bine așa, iar ele vă păzesc pe voi de toate relele din viață prin împlinirea lor, și altceva nu vă poate păzi de rele și de dureri fel de fel, că iată, **din pricina păcatelor multe de tot, duhul rău vă aduce plata cea cuvenită, zicându-I lui Dumnezeu că omul creștin face voia lui, și nu a lui Dumnezeu**,.

Am în România un popor mititel, o mânuță mică de inimi care Mă ascultă și umblă în legile sfinte, lăsate de sfinții și părinții bisericii de la început, și umblă aceștia în duhul Sfintelor Scripturi cu viața lor și aduc Mie rugăciuni pentru ei, pentru poporul român și pentru toate neamurile de pe pământ, ca să facă Domnul înțelepciune cerească peste mari și peste mici, și să fie iubire de Dumnezeu pe pământ în oameni, și apoi credință, și apoi izbăvire, și apoi mântuire și pace, **împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ precum în cer.**

Iar vouă, celor ce păstoriți în numele Meu turma ortodoxiei, vă dau povață și vă învăț cu iubire și cu milă, nu vă uniți cu cei ce strică așezămintele bisericii sfinților, căci cei de mai înaintea voastră nu țineau la rang și la scaun, ci țineau la turma și la orânduiala cea din părinții lucrători cu Duhul Sfânt peste turmă, căci ei urmau viața cea sfântă. O, iubiți pe Dumnezeu și biserica Sa! Rugați-vă cu lacrimi pentru viața turmei, și în duhul căinței cereți Domnului iertare vouă și turmei întregi, și fiți treji și sfinți în vreme de ispite și fiți biruitori prin cruce și prin păzirea poruncilor. **De Mă iubiți, păziți poruncile Mele ca să vină Duhul Sfânt și să facă mângâiere peste tot și peste toate, căci L-am promis să vină și să învețe de la Dumnezeu și să cârmuiască El.**

Pace vouă, pace, fiilor români! Pace poporului drept credincios de peste tot pe pământ!

Pace vouă, popoarelor, dacă veți căuta pe Dumnezeu, căci Domnul așteaptă să fie credință peste tot, peste tot pe pământ pentru El! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci. Sărbătoarea Sfinților Patruzeci de Mucenici din Sevasta, din 22-03-2020

***

O, nu vă supuneți, nu vă mai supuneți schimbărilor de peste noapte, pe care le tot încearcă păgânii să le așeze deasupra rânduielilor bisericești din părinți. **Deschideți cartea proorocului Daniel și veți găsi scrisă vremea de azi, când dau să lovească păgânii în puterea poporului sfânt, în biserica ortodoxă și legile ei sfinte**, ci post și rugăciune să se rânduiască împotriva vrăjmașilor cu haina și cu fața ascunse și dau ei să lovească țara strălucirii, biserica Mea și țara română, în mijlocul căreia Cuvântul Meu se slăvește și strălucește de har și de lumină și de putere de sus, ca să se nască de sus tot omul prin cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, căci Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ. Iar dacă voi nu veți primi strigarea Mea spre voi, rămâne scris cuvântul Meu, și are în el putere de împlinire. O, dar să aveți și voi putere pentru Domnul și să ascultați de el cu

putere, voi, slujitori ai bisericii române, dar **urmăriți cuvântul Meu cel scris vouă ca să-l împliniți**, fiindcă trebuie lucrat mult ca să nu cadă, ca să nu piară biserica Mea, că România a fost cea mai lovită, căci **omul antichrist știe soarta ei între popoare și nu-i place deloc planului lui cel negru această soartă a neamului român**. O, fiți cu grijă mare, ca să vă aibă turma la inimă. Iar cei ce nu puteți să vă faceți pildă turmei, o, nu vă duceți să cereți preoție, nu mai căutați după acest dar sfânt, dacă nu puteți să slujiți cu lepădare de sine pentru turma lui Hristos. O, nu vă îmbolnăviți de lăcomie dacă ajungeți să slujiți la altar, ci faceți-vă datoria față de Dumnezeu și față de turmă.

O, biserică a neamului român, nu-ți vinde slava! Fii vrednică de Hristos! Nu te apleca celor ce vor să te văduvească de harul Meu, ci stai pe picioare după dreptarul cel din părinții cei sfinți de la început, o, și stai cu cartea pe masă ca să n-o calci cumva și să-ți atragi pieirea și dezbinarea, ci ai grijă de taina ta ca s-o duci până în vecii, iubito, o, că mulți au ieșit de sub tainele cele sfinte și și-au făcut aparte biserici după placul lor, iar alții au venit și s-au așezat în rânduiala cea sfântă, ba chiar și regi s-au aplecat cu toată casa lor și s-au făcut ortodocși pentru țară ortodoxă, iar tu să nu uiți istoria ta, țara Mea.

O, și nu uita, **acum vreo sută de ani s-a suit la cer durere mare, după ce păstorul turmei române s-a lăsat înșelat și a trădat turma**, (*Separarea Bisericii Ortodoxe în Stil Vechi și Nou a avut loc în 1923, când la Constantinopol s-a decis trecerea de la calendarul iulian la calendarul gregorian, n.r.*) o, și e tot o durere istoria cea de atunci, și mulți fii ai bisericii au fost jertfiți și chinuiți și forțați să se lase de datinile străbune și **s-a clătinat rânduiala bisericească și s-au scos două duminici din calendar,** (*Referindu-se la calendar, expresia stil nou se referă la calendarul gregorian, predominant în acest moment în lume. Denumirea stil nou este dată prin opoziție față de stilul vechi care corespunde calendarului iulian, n.r.*) **și nu s-a mai făcut înapoi repararea care a stricat.** N-au vegheat nici păstorii cei de după aceea și nu s-au mai așezat la loc cele schimbate, o, și **din pricina acestei neascultări de părinții sfinți, vine mânia de atâtea ori peste pământ**, și trebuie să învățați fiii bisericii, ca să fugă departe de ei mânia care așteaptă la hotar când i se face loc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii și a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, din 24-04-2020.

***

… O, nu oricum este de vegheat peste biserică, iar sfinții părinți au vegheat cu Duhul Sfânt și cu lucrarea Lui peste ea și cu sfinte rugăciuni spre cer în vremi de ispite și de eresuri. Azi însă nu mai are cine să vegheze pentru sfințenia bisericii și a fiilor ei, că iată, de aproape șaptezeci de ani nu mai are patru stâlpi tari biserica Mea, căci unul din ei a fost mişcat din loc chiar de cei ce stăpâneau atunci biserica, o, și așa se întâmplă când se ivesc stăpâni, care nu vor să fie slujitori, ci stăpâni vor să fie peste biserica lui Dumnezeu, iar de atunci postul sfinților apostoli abia se mai ivește în filele din calendarul creștin, căci s-a umblat fără teamă la rădăcina pomului, că așa a voit lucrarea lui antichrist, și care a găsit păstori fără de veghe și i-a făcut să schimbe așezarea sărbătorilor sfinte, căci știe omul antichrist cum să facă atunci când vrea să lovească în casa lui Dumnezeu, că îl leagă pe cel tare, pe cel din frunte, și face apoi risipire și clătinare și prigoană, face ca lupul care pătrunde peste oi, așa cum a fost și atunci, de au căzut sub chinuri preoți plini de har și creștini, dați pe mâna prigonitorilor, și jalea a cuprins toată țarina creștină atunci, și cea mai lovită a fost atunci țara română, țara Mea de azi, în care **Mi-am așezat masă de cuvânt și râul vieții curgând din tronul Meu peste pământ**, ca să afle popoarele susurul cel blând și milos al apei vii, al cuvântului care iese din gura Mea ca să păstoresc cu el în vreme de mare lipsă de păstorire.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, din 31-05-2020.

***

O, am început cuvântul Meu în anul 1955, dar n-am putut face acest anunț pentru ținerea sărbătorilor sfinte la locul lor ca la începutul bisericii Mele, că veneau cumpărători (*Agenții serviciului securității dictaturii fiarei roșii comuniste, n.r.*) și vânzători de taine (*Așa numiții „turnători” ai securității, plătiți sau neplătiți, n.r.*) printre cei ce se apropiau să audă glasul cuvântului Meu, şi a fost să aştept cu răbdare ca un Dumnezeu şi să-Mi fac cale prielnică să pot să aduc repararea. (*După așa numita „revoluție anticomunistă” din decembrie 1989, n.r.*) Că a venit omul antichrist și a prins atunci în cursa lui pe cel mare de peste biserica neamului român și l-a forțat apoi să facă mutarea, să aducă stricăciunea, (*În anul 1924*), să lovească în mersul cel îndătinat al bisericii Mele în neamul român, neamul cel mai greu lovit atunci, cel mai îngenuncheat sub duhul rătăcirii, care **a ridicat prigoană peste creștinii de atunci, o, că așa de greu le-a fost la creștini să facă acest păcat cerut de mai-marii bisericii care n-au vegheat pentru viața turmei și au lăsat-o sub prigoana lui antichrist, care avea și care are ca lucrare dezbrăcarea de veşmântul cel sfânt al fiilor bisericii ortodoxe**, și pentru care slugile lui antichrist nu se pot odihni din lucrarea lor vrăjmașă pe Dumnezeu și pe slujitorii lui Dumnezeu, dar Eu, Domnul, am lucrat odată cu această lucrare vrăjmașă și am făcut să se nască atunci pe pământ o fetiță, ca să repar apoi prin ea pe cele lovite de vrăjmaș, o, și am crescut-o pe ea apoi sub taina Mea acoperită și am pregătit-o mult și M-am arătat ei, iar **în anul 1955 Mi-am început trâmbițarea prin ea. Grăiam cuvântul Meu cu gura Mea și treceam prin gura ei cu el, și am pus să fie scris cuvântul lui Dumnezeu**, ca să-l pot arăta la vreme potrivită și ca să pot împlini apoi cele vestite prin el, și vestirea lui peste tot pământul apoi.

… Sunt aproape o sută de ani de la începutul din plin al prigonirii creștinilor bisericii Mele, al celor care au îndurat atunci clătinarea cea mare, mutarea calendarului sărbătorilor sfinților Mei. S-a născut atunci pe pământ dintr-o familie săracă de toate cele pământești copila Verginica. Eu, Domnul, am luat-o pe ea atunci sub grija puterilor cerești, și mare a fost taina vieții ei pe pământ în vreme de prigoană a datinilor sfinte, iar ea creștea sub privirile cerești ale sfinților Mei, care-i așteptau creșterea, o, și M-am arătat ei și i-am spus că va fi purtată de mânuță și că va fi trâmbița Mea și că va fi să-i fac pregătirea, și **i-am făcut pregătirea și am lăsat peste ea darul purtării lui Dumnezeu Cuvântul, grăirea Mea prin grăirea ei, trâmbița lui Dumnezeu.**

O, poporul Meu, lucrarea Mea de trâmbițare prin Verginica a fost taină mare pe pământ, că o făceam să adoarmă în somn greu ca acela cu care l-am adormit pe Adam în rai de am luat din el ca să zidesc femeia, căci Eu îl făcusem pe el întreg la facerea lui, și am luat apoi din el pe femeie și am pus-o înaintea lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților, și pomenirea Sărbătorii Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu, din 14-06-2020.

***

A trecut aproape o sută de ani de când omul antichrist a dat să mute el vremile și să strămute sărbătorile[4] Domnului și ale sfinților Lui, o, și așa a dat el să înceapă atunci din plin biruința sa asupra lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, întrupat acum două mii de ani în

[4] În anul 1924. Vezi Calendarul iulian și Calendarul iulian revizuit.

Fecioară și născut Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, cu Tatăl de o Ființă, căci Tatăl prin Fiul Său Cuvântul a făcut toate, cerul și pământul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, toate.

Tatăl este în Mine, iar Eu în Tatăl sunt, o, și numai așa s-au lucrat și se lucrează toate, fiindcă omul a dat și dă mereu să umble la dărâmarea lui Dumnezeu și să-și fie el însuși Dumnezeu, el, care nu poate să facă aceasta, dar îndărătnicia îi este mare.

… Te voi birui numaidecât, duhule, te voi birui, omule care te lupți cu Mine, că-Mi scol acum biserica și pe slujitorii ei la veghe mare și sfântă și la pocăință cu umilință ca să-Mi fac frumoasă biserica Mea și ca să te temi tu de strălucirea ei, de cea prigonită de tine încă de la începutul ei când doborai pe sfinții ei prin împărații cu care ziceai că împărățești pământul.

O, vai ție, duh întunecat, duh rău, care te-ai furișat în om prin neascultarea cea de la început a omului în rai! **A luat omul din pomul cunoștinței binelui și răului, și tu l-ai îndemnat mereu spre răul pe care l-a luat în pântece când a luat din pom**. Eu însă vin și-ți spun ce ai făcut, și-i spun omului să-și îmbogățească binele cel gustat din pom, căci șapte mii de ani a făcut omul răul cel luat din pom. Pomul acela era sub paza lui Dumnezeu, dar omul a lucrat pe furiș din pricina ta, căci te-ai apucat să-l îndemni la rău, la neascultare de Ziditorul său. Acum însă vine slava Domnului pe pământ, vine Domnul cuvânt pe vatra neamului român și-Și deșteaptă biserica și lucrarea ei cea zidită acum două mii de ani și cuvântul și așezarea Mea la lucru sfânt, căci Eu sunt Cel ce trebuie să-Mi hrănesc turma, s-o păzesc și s-o păstoresc pe ea.

Mi-ai dezbinat turma, duhule dușman pe Dumnezeu și pe om, tu, care ai lucrat răstignirea Mea pe cruce gândind că Mă vei pierde și că vei fi tu stăpânul omului. Ai făcut dezbinare peste biserică acum o mie de ani prin cei fără de credincioșie din turmă. (*Anul 1054, la despărțirea Bisericii de Apus – Catolică, de Biserica de Răsărit – Ortodoxă, n.r.*)

Ai lovit apoi din plin acum o sută de ani, (*Anul 1923, la Sinodul a câtorva biserici ortodoxe când 1 octombrie 1923, din Calendarul iulian, a devenit 14 octombrie în Calendarul iulian revizuit, eliminându-se astfel 13 zile, n.r.*) clătinând straja din biserică și ca să piardă straja ascultarea pentru cele așezate întâi de sfinți și de părinți, dar Eu n-am părăsit biserica Mea și am păstrat-o a Mea și am mers așa cu grija Mea de ea, (*Prin Bisericile Ortodoxe de rit vechi, n.r.*) iar acum voiesc să scol la pocăință tot neamul creștinesc și să ridic deodată starea cea sfântă și părăsită vreme multă de creștini, și să le dau putere iarăși să împlinească poruncile vieții și ridicarea spre credință tare și să așez veghe peste biserica Mea cu cuvântul Meu peste ea, că iată, omul nepăstorit de Domnul pe pământ nu este un om liber, și este rob și unealtă a diavolului, care a ademenit în rai femeia, îndemnând-o să păcătuiască asupra sa însăși și asupra bărbatului ei și asupra lui Dumnezeu, călcând porunca ascultării de Dumnezeu și apoi ascunzându-se cu neascultarea care i-a dus la căderea din rai și robi diavolului, căzuți din voia lui Dumnezeu de peste ei, iar diavolul lucrează din plin în cei ce se cred liberi să facă ce simt ei să facă, și omul cel singur și fără Dumnezeu nu are inima curată nici pentru el însuși, căci inima curată este cea care se dă cu totul din ea celor din jurul ei și nu are nimic al ei, că nu mai este ea a omului, ci a celor din jurul lui, că nu pentru el are omul inimă, ci pentru cei din jurul lui.

O, e rău fără Dumnezeu, e rău de voi, oameni potrivnici lui Dumnezeu. Dați să scăpați de Dumnezeu ca și Adam în rai și credeți că puteți. **Luptați orbește să ștergeți mărturia lui Iisus**

Hristos de pe pământ, dar vă vestesc din cer, Eu, Hristosul Tatălui vă vestesc că vine clipa cea dureroasă, vine când veți gândi că ați biruit și când veți fi biruiți ca Lucifer, cel trufaș peste Dumnezeu, și veți fi prinși de îngerii lui Dumnezeu cei veghetori între cer și pământ tainelor toate și tuturor purtătorilor de Dumnezeu și de credința cea sfântă, **și toți purtătorii de satana vor fi strânși mănunchi și vor primi soarta pe care ei și-o știu din Scripturile pe care le cunosc cu de-amănuntul** (*Apoc: 16/16*) pentru ca să-și încerce ei biruința asupra lui Dumnezeu, dar nu, este scris Hristos biruitor, nu satana, nu antichrist, care stă ascuns ca să lucreze pe întuneric și care nu vrea să știe că vine Domnul, că vine lumina care îl va arăta în ascunzișurile lui cu tot cu îngerii lui îmbrăcați ca și el.

Voi singuri vărsați peste voi cupa mâniei, (*Apoc: 16/2-17*) spre care întindeți mâna fără să știți că asta faceți, dar știu Eu, Domnul, și tot Eu vă dau în gând să faceți ceea ce faceți, ceea ce va fi să cadă peste voi prin suflarea gurii Mele, precum este scris să fiți voi biruiți.

Vă spun vouă, purtători de satana, și vouă, slujitori ai duhului lui antichrist, vă spun că între cer și pământ sunt locașurile cerești, și sunt multe locașurile Tatălui și sunt Scaunele și Domniile, sunt Începătoriile și Stăpâniile, sunt Arhanghelii și Îngerii și sunt Heruvimii și Serafimii, toate puterile cerești care slujesc lui Dumnezeu, și trece omul printre ele în văzduh și nu le vede, căci omul nu-L vede pe Dumnezeu și pe cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și care s-au lăsat văzute prin vreme de câte cineva de pe pământ ca să fie scrise descoperirile coborâte de la Dumnezeu, căci s-au văzut îngerii luptând ca ostașii în văzduh pentru cei buni de pe pământ și doborând pe lucrătorii lui satana, ca nu cumva să se atingă vrăjmașii Domnului de vin și de untdelemn, de cei cu sfânta cruce pe creștetul lor, de cei pecetluiți cu arma cea biruitoare, prin care Eu, Domnul, am biruit pe stăpânitorul acestui veac, pe satana și pe îngerii lui toți.

… Amin, amin grăiesc vouă, purtători de satana, că au fost cezari, au fost împărați păgâni, faraoni ai lumii, setoși de sânge și de mărire și de putere peste pământ, a fost duhul rău în toți păgânii care s-au așezat să stea mari peste Dumnezeu și peste oameni, iar acum sunteți voi, cei ce dați să vă atingeți de popoarele și țările ortodoxe, și voi sunteți dușmanii Mei cei de azi și ai celor botezați cu numele Meu peste ei, și iată, dați să izbiți în aceste țări, cu biserica Mea în ele slujind lui Dumnezeu, ca să le fie bine lor cu Dumnezeu peste ele ocrotitor, nu cu oameni care se vor mari peste oameni și atât. **Vă vestesc că veți păți ca și cei de acum două mii de ani după ce s-a împlinit învierea Mea, la care ei nu se mai așteptau, o, și tot așa va fi și acum.**

Vă spun vouă, potrivnici lui Dumnezeu, că Eu sunt mai înainte de a fi zidite cerul și pământul, și iar vă spun vouă: Lăsați Domnului ce este al Domnului, iar voi luați-vă partea și trageți-vă în lături, căci **țările creștin-ortodoxe sunt moștenirea Mea și am în ele lucrătoare sfânta și dumnezeiasca Liturghie, așezată de Mine acum două mii de ani prin ucenicii Mei**, și prin care sunt cu ai Mei până la sfârșitul timpului, iar țările păgâne care lovesc în Dumnezeu și în voia lui Dumnezeu și în fiii neamului creștinesc, nu pot fi surori cu țările creștine, care sunt sub pecetea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și sub semnul sfintei cruci.

Voi, popoarelor și fii ai popoarelor de pe pământ, nu vă lăsați plătiți și rătăciți de cei necredincioși, și amăgiți cu funcții din partea fiilor întunericului ca să răspândească aceștia minciuna lor prin voi. O, nu vă lăsați duși de minciună, de faptele ei mincinoase, căci câștigul nedrept, și mai ales cel pentru lupta împotriva lui Dumnezeu va avea plată rea și va plânge omul cel amăgit de minciuna care merge ca furtuna cea stricăcioasă cu multul și **toți fiii minciunii vor fi luați pe**

neștire când nu se așteaptă, și dureri de trup și de duh vor veni peste ei, usturimi și suferințe asupra celor ce lovesc pe Dumnezeu, Care Se apropie cu milă de cei vinovați asupra Lui ca să-i vindece de păcatul lor, de cei despărțiți de Dumnezeu prin păcat, căci este vecie bună sau rea pentru toți, iar judecata aceasta este a lui Dumnezeu, nu a omului este ea.

Trebuia să rostesc cuvânt față în față cu lupta omului satanic împotriva lui Dumnezeu și a bisericii lui Dumnezeu și să-i spun că nu omul potrivnic este biruitorul, ci Eu sunt biruitorul lui, Eu, căci așa este scris în Cartea Adevărului, și pe care el stă cu ochii și cu degetul ca să-și facă lucrarea sa și să se războiască cu Mielul lui Dumnezeu, (*Apoc.17:14*) cu Cel Care a înviat din răstignire acum două mii de ani și Și-a dovedit venirea Lui de la Tatăl la oameni și când stăpânitorul acestui veac a fost judecat.

Voi, conducători de popoare, cu biserică ortodoxă pe vatra voastră, păziți-vă poporul de duhul lui antichrist. Sculați-vă și strigați pe Domnul să biruiască pentru voi împotriva lui satana și a lui antichrist! Ieșiți din mijlocul celor potrivnici lui Dumnezeu dacă sunteți amestecați cu cei ce nu sunt creștini ai bisericii Mele, prin care Mi-am păstrat iubirea Mea pe pământ și darurile Mele sfinte peste oameni.

… O, țara Mea, stai de veghe, Eu sunt la cârmă, că n-ai pentru tine milă de pe pământ. Zi și noapte sunt cu veghea deasupra ta pentru tine și pentru lucrul Meu din tine peste pământ. Dis-de-dimineață zoresc pe cei din cer pentru paza ta. Din răsărit până în răsăritul iarăși al soarelui, atât și Eu te veghez și te gătesc de sărbătoarea zilei slavei Mele, că multă slavă este peste tine pentru Mine cu tine! Soarele răsare și apune și iarăși răsare, și tot așa și **Eu lucrez cu tine, și va pieri minciuna și va pieri satana, și va veni peste tine slava Domnului, precum este scris.**

O, e zi sfântă această zi. Pe pământ se știe că e sărbătoarea Crăciunului, iar în cer e scris sărbătoare pentru arhiereul Spiridon, mărturisitorul lui Dumnezeu Cel întru Treime lăudat în cer și pe pământ. Acest slujitor străbate pământul tot timpul și lucrează tainic cu Dumnezeu între oameni.

O, ce vei face tu, lume, când vei vedea ca în film lucrarea puterilor cerești și a sfinților Mei și a îngerilor Mei cât a fost de mult și mereu? O, unde te vei băga, lume, cu cei necredincioși ai tăi?

… Am grăit cu cei potrivnici Mie și neamului creștinesc, și Mă scol acum să dobor semeția celor ce dau ei să-și facă voia peste pământ și peste oameni și peste biserica Mea cea aleasă Mie și să fie Dumnezeu dat deoparte pentru voia cea păgână pe pământ, dar Eu, Domnul, am pe pământ țări creștine, nu numai țări fără voia lui Dumnezeu cu ele.

Îmi așez mâna peste neamul creștinesc de pe pământ și spun: Pace ție, popor creștin de peste tot pământul! Pace ție, biserică a lui Hristos! Vin curând! (*Apoc: 22/12; 22/20*) Ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa de peste tine! Păzește cuvântul Meu și mărturisește numele Meu, o, neam creștin, și fă voia Mea cu viața ta, căci îți dau lucrare de biruință cu Mine asupra sinagogii lui satana și în care mint toți că sunt cei drepți. (*Apoc: 3/9*) Ei se vor apleca adevărului Meu din biserica Mea cea credincioasă Mie de două mii de ani și îi voi face să vadă și să știe că tu ai iubirea Mea cu tine, că te-am iubit și te iubesc fără de margini și că sunt cu tine pe calea către Tatăl și pe

calea Tatălui către tine. Păzește, dar, cuvântul Meu și voia Mea, căci Eu te voi păzi de ispita care încearcă lumea și locuitorii ei, precum este scris.

O, fiilor creștini, fiți biruitori prin biserică și stați cuminți în brațul Meu și în casa Mea cea tainică cu voi, și veți purta voi numele Meu pe frunte și numele cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care se coboară din cer, și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu. (*Apoc: 3/12*) Iar cine are urechi ca să audă cu ele, să asculte ceea ce Duhul grăiește ție, biserica Mea, cu care Eu, Domnul, Îmi port crucea.

O, fii ai bisericii Mele, faceți cruce, fiilor, faceți cruce și spuneți când o faceți: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa să spuneți și așa să faceți cruce, așa cum neamul creștinesc trebuie să facă pe trupul lui această pecete și să fie păzit cu semnul sfintei cruci, căci unde acest semn lipsește, acolo stăpânește în voia sa satana cu toți lucrătorii lui cei răi.

Am grăit epistolă cerească peste pământ acum, când popoare și limbi și neamuri își zic că este sărbătoarea Crăciunului așa cum s-au obișnuit să zică. Eu însă voi fi cu praznicul Nașterii Mele la locul său din calendarul creștinesc și voi grăi atunci cu cei mulți care-și spun unii altora povestea cu Moș Crăciun, iar alții își spun unii altora că nu este Moș Crăciun.

Eu sunt Păstorul Cel bun și Cel ce cântă frumos, frumos și Își păzește turma Sa de lupi și de cei îmbrăcați în haină de miel doar pe deasupra.

Eu sunt Cel ce pasc oile Mele și nu le părăsesc, iar ele ascultă și vor asculta glasul Meu și nu vor merge după păstori străini, că le voi strânge lângă Mine, în staulul Meu cel sfânt, în biserica Mea cea una, și pe care am lăsat-o de moștenire sfântă celor ce Mă urmează până la sfârșit, până la venirea Mea, până la ziua slavei Mele cu ea, cu mireasa Mea. (*Apoc: 21/2*) Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către popoarele de pe pământ și conducătorii lor, la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon, din 25-12-2020.

***

… O atâta de aprinși de duh v-ați așezat la lucrul cel pentru pregătire și pentru primire și pentru serbare cerească împreună cu Noi, cei din cer la voi acum! O, atâta ați uitat de voi, încât așa de măreț ați gătit voi aici ziua aceasta sfântă, fiilor, totul din dragoste pentru Noi, totul din supunere sfântă, măi fiilor! Binecuvântată să vă fie credința voastră în venirea Domnului acum, la sfârșit de timp, venirea Mea la voi cuvânt ca să Mă așezați pe cale să merg cu cuvântul și să însemnez pământul de la margini la margini cu pecetea gurii Mele ca la facerea lumii, cu cuvântul, măi fiilor!

O, dacă la venirea Mea de acum n-am găsit credință pe pământ, am găsit la voi credință în cuvântul Meu cel de azi, cu care Tatăl Mă trimite să-l vestesc peste tot, ca **să vină apoi împărăția cerurilor pe pământ și sfârșitul celor fără Dumnezeu și al fărădelegilor lor, precum este scris**. Spuneam cu jale acum două mii de ani: ***«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»***.

Am bătut la poarta celor știuți de oameni că sunt casa și masa lui Dumnezeu, (*La bisericile „creștine”, n.r.*) și am fost lăsat afară bătând și vorbind singur, căci urechi de auzit n-au avut cei ce stau mari peste biserică și peste oameni. Am bătut și am sunat îndelung să Mi se deschidă și să

asculte ei ce spun, dar n-am găsit credință, ci lepădare de credință am găsit, că **am spus acum două mii de ani că mai înainte de venirea Mea pentru sfârșitul fărădelegii și al necredinței de pe pământ, va fi mai întâi lepădarea de credință, și iată împlinită această Scriptură**, dar Eu vin tot mai mult și mai mult, vin pentru cei ce au credință, vin pentru cei ce Mă așteaptă să vin, iar ca să Mă aștepte cineva este să facă acela voia Mea și gata pregătit să fie ca să vin.

… Mă doare, Ne doare adânc în ceruri, că lumea de la biserică și-a văzut de muncă (*Din cauză că Biserica Ortodoxă Română ține sărbătorile pe stil nou, n.r.*) și de păcate, căci duhul bisericii doarme de tot, e surd pentru strigătul Meu. Eu însă Mi-am pus deoparte bogăția cea din strămoși, iar cei ce au strâmbat și au păcătuit așa, au rămas cu păcat, și de aceea atâtea rele vin peste pământ, și peștele de la cap se strică și s-a stricat de tot, și se duce poporul spre rătăcire de taina de biserică a lui Iisus Hristos. Eu însă nu închin nimănui lucrarea cuvântului Meu, dar **îi strig ca pe cei ce M-au lepădat, căci au lepădat cuvântul Meu așa cum Ierusalimul M-a lepădat acum două mii de ani, și l-am lepădat și Eu pe el apoi.**

Pun pana jos, scriind mai întâi cu ea: Pace vouă, fiilor, pace vouă! În lacrimi de măreață bucurie primită de la voi vă dăm acum îmbrățișarea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2021.

***

Iată, vremea vine tot mai cețoasă peste pământ, căci duhul lui satana lucrează de la întuneric asupra bisericii lui Hristos și dă să aducă strâmtorare mersului cu Domnul și voii Domnului peste pământ și peste oameni, iar Eu, Domnul, voiesc cu tot cerul de sfinți și de îngeri să țin pe mai departe sub adăpost ceresc pământul român și neamul de pe el, și iată, pot aceasta prin glasul cuvântului Meu, care ține departe orice putere vrăjmașă, dar este de vegheat și de îndreptat peste tot calea cu Hristos prin post și rugăciune și prin ținerea cu sfințenie a datinilor creștinești, prin credință tare, o, fiilor, căci Eu, Domnul, prin credința celor ce s-au voit cu Dumnezeu în ei am împlinit în toate vremile Scripturile și voia lui Dumnezeu peste pământ, și toate proorociile din Scripturi așa le-am împlinit.

Am așezat prin sfinții ei biserica și rânduiala ei, și pe patru stâlpi am așezat-o ca să stea, că am voit să nu se clatine ea, să nu se umble la temelia ei. Apoi însă unul din stâlpi a fost clătinat, s-a făcut mic de tot, căci fără postul care s-a micșorat de tot din pricina răsturnării vremii sărbătorilor creștinești acum o sută de ani, o, e greu acum fără rânduiala întreagă să ținem departe pizma vrăjmașului satana, și iată, **este de reparat ceea ce s-a șubrezit la temelia bisericii Mele, iar pe fiii cuvântului Meu i-am învățat această reparare. Grăiesc cu ei așa cum grăia Dumnezeu cu omul la începutul cel de acum șapte mii de ani,** iar voi știți aceasta din Scripturi, căci Eu, Domnul, am putere să fac această minune, să grăiesc pe pământ, și iată, grăiesc, o, și grăiesc și cu voi și vă învăț și pe voi frumusețea tainei de creștin al lui Iisus Hristos, că n-are cine să mai învețe turma spre Hristos.

Iată ce frumos, ce tainic lucrez Eu, Domnul, cu fiii poporului cuvântului Meu! I-am lăsat descoperiți, văzuți să fie. N-am mai lucrat cu ei ca la începutul bisericii Mele acum două mii de ani când preoții ei erau neștiuți de preoții legii vechi, și erau ei slujitori fiecare în familiile lor, iar patriarhul lor era tainic, chiar dacă iudeii îl numeau pe el „dreptul”, și era el ucenicul care a pus

înaintea noii preoții sfânta liturghie, iar istoria îl numește pe Iacov, întâiul patriarh al Ierusalimului, o, și așa Mi-am început Eu împărăția cerurilor pe pământ, neamul cel după Hristos, neamul cel creştinesc, și în taină am lucrat în mijlocul poporului de atunci și-Mi așezam împărăția pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paşti, a Sfântului Apostol Toma, din 01-05-2022.

***

O, a sosit venirea Mea cu sfinții și îi voi găsi împotriva Mea pe cei necredincioşi. Ilie proorocul s-a ridicat la cer în văzduh, și așa se merge la cer, dar aceasta nu cred și nu pot cei necredincioşi, căci ei nu dau să știe aceasta, calea spre cer, fiindcă ei au iadul lor, au minciuna de sprijin și de tată și sunt venetici ca și moartea, care umblă peste tot prin păcat, căci păcatul este moartea, venetica cea oarbă, de care se înfruptă toți cei care iubesc păcatul.

Voi, preoți și arhierei ai neamului român, nu semnați cu lepădarea de credință. Vă scriu vouă iertare pentru păcatul cel de acum 100 de ani lucrat prin biserică, (*În anul 1924, la schimbarea sărbătorilor de pe „Stilul vechi" a calendarului Iulian, pe „Stilul nou – catolic, a calendarului Gregorian, n.r.*) și când a fost păcălită turma creștină să-și schimbe sărbătorile și datinile din părinți. Vă scriu iertare, dar trageți-vă acum din jocul cel cu fața ascunsă a omului antichrist. Ce caută el spre biserica lui Hristos? **O, nu murdăriți ortodoxia cu cele străine de ea și de părinți!** Nu sunt doi crăciuni. Eu sunt Crăciunul, dar neamul român a fost păcălit prin preoții lui ca nici un alt neam mai mult, și iată, iar și iar se voiește din partea dușmanului lui Hristos să se umble la cele bine așezate la temelia bisericii la începuturile ei prin părinți. (*Se intenționează mutarea și a sărbătorii de la Praznicul Învierii de la rânduiala Ortodoxă la cea Catolică, n.r.*)

Mă aplec acum și vă rog cerește: trageți-vă din lucrarea cea ascunsă a omului dușman îmbrăcat în haine de miel. Ieșiți din amestecătură și ascultați de Domnul, ca nu cumva să lucrați ceea ce nu știți și să dați turma lui Hristos la dușmani. Este scris să se împlinească nașterea din nou a lumii, dar nu vrăjmașul Meu și al vostru să facă aceasta, că nu poate el s-o facă. Priviți la cei ce M-au dat de la ei acum două mii de ani și au dat poporul Israel spre vină mare, spre răstignirea Mea. Fiți treji dacă stați sub nume de păstori, că nu vă va fi vouă bine dacă nu rămâneți de partea Mea acum, când se încearcă peste voi în chip ascuns lepădarea de credință s-o lucrați. **E zi de praznic de Bobotează în ziua aceasta și vă botez cu cuvântul Meu** ca să vă întăriți frica de Dumnezeu și apoi credința, care oricum o veți avea curând, curând, căci Mă voi lăsa văzut în mijlocul oştirilor îngerești stând deasupra pe cer în țară la voi și împlinind așa Scripturile ca să biruiesc fiara, pe antichrist, căci scris este că Domnul îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și iată cuvântul Meu care împlinește aceasta acum!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2023.

***

Va continua.

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

(*Selecția textelor și sublinierile cu* **caractere îngroşate** *aparțin redactorului.*)

***

Alte teme: